

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
50 EAST LAKE STREET
CHICAGO, ILL. 60607
U.S.A. AND CANADA
© 1980 THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
ALL RIGHTS RESERVED
PRINTED IN GREAT BRITAIN BY THE UNIVERSITY PRESS, CAMBRIDGE

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

10

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

2-3

11/20/58

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

Δ Α Β Ι Δ

Τ Ο Τ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΩΔΩΝ.

56

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΡΑΪ
Αριθ. 306/57
Ασφαλ. Γ. Διηφ. Εφορείου

ΕΝ ΕΤΙΗΣΙΝ.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

1823. Δημόσια Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανρῦσεια"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΕΙΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ

Μανούσεια

1912

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΣΤΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΒΙΔ.

Σίγησον Ὀρφεῦ, ῥίψον Ἑρμῆ τὴν λύραν,
 Τείπεσ ὁ Δελφοῖς, δύνων εἰς λήθην ἔτι.
 Δαβιδ ἦ ἡμῖν Πνεύματος κρέων λύραν,
 Τρανοῖ τὰ κρυπτὰ τῶ Θεῷ Μυσηρίων,
 Πληθὺν παλαιῶν ἰσορεῖ παρασίων.
 Κινεῖ πρὸς ὕμνον τῷ Κτίσαντος τὴν Κτίσιν,
 Σώζων ἅπαντας, μυσαγωγεῖ, καὶ γράφει,
 Ἀμαρτάνοντας, εἰς ἐπιστροφὴν φέρει,
 Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ Κριτῷ διπλῶν κείσιν,
 Σμήχειν διδάσκει ψυχικὰς ἀμαρτάνους.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Δαβιδ τὸ Ψαλτήριον, ἔ λιθοὶ λόγοι,
 Ἄλλον Γολιάθ, συντείβεται τὰ πάθη.

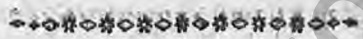
ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΣΑΥΛ ΕΝ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΕΙΟΙΣ
Βιβλιοθήκη Ξενοδοχείου "Μοναχίσσιο"

Δ Α Β Ι Δ

Τ Ο Τ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥ

Μ Ε Λ Ο Σ .

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Ψ Α Λ Μ Ο Σ α. ι.

Τῷ Δαβιδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίων

Ἐκδόματα τῆς Δημοτικῆς Σχολῆς Γερανίου
Σιάτιστας Ἰούλιος 1931
Ἄ. Οἰκονόμου

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βελῇ ἀσεβῶν,
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν ἐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν
ἐκ ἐκάθισεν. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα
αὐτῆ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῆ μελετήσῃ ἡμέρας, καὶ νυκτός.
Καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτωμένον παρὰ τὰς διε-
ξόδους τῆς ὕδατων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτῆ δάσκει ἐν καιρῷ αὐ-
τῆ· καὶ τὸ φύλλον αὐτῆ ἐκ ἀπορρῦήσεται, καὶ πάντα ὅσα
ἐν ποιῆ, κατὰ δόξαν ἀθήσεται. Οὐχ ἔτι οἱ ἀσεβεῖς, ἐκ
ἔτιος· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνῆς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προ-
σώπου τῆς γῆς. Διὰ τὴν ἐκ ἀνασήσονται ἀσεβεῖς ἐν
κρίσει, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐν βελῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει
Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Β'. 2.

Τῷ Δαβίδ. Ἀνεπίγραφος.

Γίνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρ-
 ρέστησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθη-
 σαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ κατὰ τὰ χεῖρά αὐτῶ.
 Διαρρήξωμεν τὰς δεσμὰς αὐτῶ, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡ-
 μῶν τὴν ζυγὸν αὐτῶ. Ὁ κατοικῶν ἐν βρανοῖς ἐκγελά-
 σεται αὐτῶς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηρεῖ αὐτῶς. Τότε λα-
 λήσεται πρὸς αὐτῶ ἐν ὀργῇ αὐτῶ, καὶ ἐν τῷ θυμῶ αὐτῶ
 παράξει αὐτῶς. Ἐγὼ δὲ κατεσάθην Βασιλεὺς ὑπ' αὐ-
 τῶ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτῶ, διαγγέλλων τὸ πρόσ-
 ταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱὸς με εἶ σὺ,
 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἵψαι παρ' ἐμῶ, καὶ δώσω
 σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάχεσίν σου πᾶ
 πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτῶ ἐν ράβδῳ σιδηρᾶ, ὡς
 σκυῖν κεραμέως σωτρείφεις αὐτῶς. Καὶ νῦν βασιλεῖς
 σιώητε, παιδεύθητε πάντες οἱ κείνοντες τὴν γῆν. Δε-
 λούσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῶ ἐν
 ἔσθῳ. Δράξαδε παιδείας, μήποτε ὀργιθῆ Κυρίος, καὶ
 ἀπολείψῃ ὡς ὄδῃ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ
 θυμὸς αὐτῶ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ γ'. 3.

Τῷ Δαβίδ ὅπως ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
 Ἀβεσαλώμ τῶ Υἱῶ αὐτῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ ἐμίσητοντές με; πολλοὶ
 ἐπαύσανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ με· ἔκ-
 ρισι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτῶ. Σὺ δὲ Κύριε, ἀν-
 τίσταί μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψών τὴν κεφαλὴν μου.

ΚΑΘΙΣΜΑ Α'. ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 7

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ὡς ὄρεα ἀγία αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῆς κύκλῳ σιωπεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συέτριψας. Τῷ Κυρίῳ ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ δόξα σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εἰς τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς με ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτωσάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Τίσι ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάσασθε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται με ἐν τῷ κειραγεῖναι με πρὸς αὐτόν. Οργίζεσθαι, καὶ μὴ ἀμαρτανέτε· καὶ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε. Ούσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῶ προσώπου σου Κύριε, ἔδωκας ὑψοσῶν ἐἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρπῶ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῷ ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατήκουσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ε΄. 5.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς κληρονομείας,
Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σωῆς τῆς κραυγῆς
μου. Πρόχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου,
καὶ ὁ Θεός μου. "Οτι πρὸς σὲ προσδύξομαι Κύριε, τὸ
πρῶτ' εἰσακέσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαι
σοι, καὶ ἐπόψει με. "Οτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἄλλοιαν ἀνομίαν σὺ
εἶ. Οὐ παροικίῃ σοι ποιηρόμενος, οὐδὲ διαμνησθεὶς
παράνομοι κατόντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας
πάντας τὰς ἐργαζομένους τῷ ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας
τὰς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τῶ ἐλέος
σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου, ὥστε καὶ τῶ ἐχθρῶν μου κατόδυστον ἐνώ-
πιόν σου τῷ ὁδόν μου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σώματι αὐ-
τῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεργ-
μέτος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιον-
σαν. κείνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Αποπεσάπωσαν ἀπὸ τῶν
διαβελιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν
ἔξωσαν αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανά σε Κύριε. Καὶ δι-
φρασεύσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα
ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασπύσσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυ-
χήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. "Οτι σὺ
ἐλόγησας δίκαιον Κύριε ὡς ἔπλεον δόξης ἐσεφάθα-
σας ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ε΄. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀρχήσεως,
Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Κύριε, μὴ τῶν θυμῶν σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῆ ὀργῆς σου παιδίσθῃς με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀδυνάτης εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐπαράχθῃ τὰ ὀσᾶ μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐπαράχθῃ σφόδρα, καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε; Ἐπίστροφον Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Σῶσον με κύριε τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἔκ εἰς ἐν τῶ θανάτῳ ὁ μνημονόων σου, ἐν δὲ τῶ ἄδη τίς ἐξομολογήσεται σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῶ στεναγμῶ μου, λέσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σφραγίδα μου βρέξω. Ἐπαράχθῃ ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθῃ ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόσπυτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τῆ κλαυθμῶ μου. ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσέχην μου ἀποσέδεξασθε. Αἰχμηθεύσαν, καὶ παραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποσφραφίσαν, ἢ καταχρησθεύσαν σφόδρα διὰ τέχης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ζ΄. 7.

Τῶ Δαβίδ, ὃν ἤσει τῶ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶ λόγων
Χεσὶ ἡε Ἰερουσαλήμ.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἠλπισα, σῶσον με ἐκ πάντων τῶ διακόντων μου, καὶ ρῦσαι με. Μήποτε ἀρπάξῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυφευμένε, μὴδὲ σώζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τιπο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τῷ ἀνταποδιδέσει μοι κα-

Δημόσια Κεντρικὴ κα

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

καὶ ἀποπέσοιμοι ἄρα ἀπὸ τῆς ἐχθρῶν με κενός. Κα-
 ταδιάζει ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι,
 καὶ καταπαύσεται εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου
 εἰς χροῖν κατασκηνώσεται. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου,
 ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῆς ἐχθρῶν μου. Καὶ ἐξεγέρ-
 θητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προσάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ
 συναγωγὴ λαῶν κυκλάσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὑ-
 ψος ἐπίστροφον. Κύριος κρινεῖ λαός. Κεῖνόν μοι Κύριε
 κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐ-
 μοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ καταδύ-
 θωεις δίκαιον, ἐπιζῶν καρδίας καὶ νεφρῶν ὁ Θεὸς δι-
 καίως. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τῷ Θεῷ, τῷ σώζοντος τὰς
 δούλεις τῆς καρδίας. Ὁ Θεὸς Κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς
 καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργιῶν ἐπάγων κατ' ἐκάστην ἡ-
 μέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστράφητε, τὴν ρομφαίαν αὐτῶ σιλ-
 βώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐπέτειε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.
 Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σιδῆρι θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ
 πρὸς καιροῖς ἐξεργάσατο. Ἰδὲ ἀδίκησον ἀδικίαν, συν-
 ἔλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν αἰσμίαν. Λάκκον ἄρυξε, καὶ
 ἀπέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπροσθέν εἰς βόθρον, ὃν εἰρ-
 γάσατο. Ἐπιστρέφει ὁ πόνος αὐτῶ εἰς κεφαλὴν αὐτῶ,
 καὶ ἐπὶ κορυφῇ αὐτῶ ἡ ἀδικία αὐτῶ καταβήσεται. Ἐ-
 ξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶ,
 καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῶ ὑψίστου.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Η' 8.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς Ληθῶν, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
 πάσῃ τῇ γῆ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπε-
 ράνω τῆς ἡρανῶν. Ἐκ σώματος ἡπείων καὶ θηλαζόντων
 κεντρύσω αἶνον, οὕνεκα τῆς ἐχθρῶν σου, τῶ καταλύσει

Δημόσια Κεντρικὴ ἑχ-

Βιβλιοθήκη Σπυρίδωνος "Μηνῶσεμ"

ἐχθρόν, καὶ ἐνδικνυῖ. "Ὅτι ὄφουμαι τὰς ἐραυὰς, ἔργα
 τῆς δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίω-
 σασ. Τί ἔστιν ἀνθρώπος, ὅτι μιμήσκη αὐτῆ, ἢ υἱὸς ἀν-
 θρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάτωσας αὐτὸν βρα-
 χύτι παρ' Ἀγγέλων· δόξην καὶ τιμὴν ἐσεφαύωσας αὐτόν,
 καὶ κατέσπασας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σου. Πάντα
 ὑπέπεξας ὑποκάτω τῆς ποδῶν αὐτῆ, κροβάτα, καὶ βόας
 ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τῶν πεδίων, τὰ πετεινὰ τῶν
 ἐραυῶν, καὶ τὸς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαποροῦ-
 μενα τείβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς
 θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ Δαβὶδ,
 Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, δικυ-
 σομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀ-
 γαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Ἐν
 τῷ ἀποσραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀθετή-
 σονσι καὶ ἀπολένται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τιλὴ
 κείσιν μου, καὶ πῖν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνον ὁ κεί-
 νων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπόλετο ὁ
 ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
 τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Τῶν ἐχθρῶν ἐξέλιπον αἱ ρομφαῖαι
 εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεύδουσιν. Ἀπόλετο τὸ μνημόσυ-
 νον αὐτῆ μετ' ἡμετέρας, καὶ ὁ Κύριος εἰς πῖν αἰῶνα μένει.
 Ἡ τοίμασας ἐν κείσιν τὸν θρόνον αὐτῆ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ
 τὸν οὐκ ἐμεσίλω ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαὸς ἐν ἀδύνατι.

Δημόσια Κεντρικὴ Καὶ

Βιβλιοθήκη Σιότιστος "Μανούσειο"

Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῆς πονήτι, βοηθὸς ἐν δίκαιαῖς, ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐκ ἐγκατέλιπες τὴν ἐκζητουμένην σε Κύριε. Φάλατε τῆς Κυρίου τῆς κατοικούντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδύματα αὐτῶ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, ἐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῆς πονήτων. Ἐλέησον με Κύριε, ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου. Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῆς πολλῶν τῶ θανάτου, ὅπως αὐτὸς ἀναγγείλω πάσας τὰς αἰρέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν. Ἐν παρίδι πύτῃ, ἣ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ πῆρ αὐτῶν. Γινώσκεται Κύριος κείματα παιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶ συνελήφθη ὁ ἀμαρτωλός. Ἀποσραφήωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλαθάνομενα τῷ Θεῷ. Ὅτι ἐκ εἰς τέλος ἐπιληθήσεται ὁ πτωχός, ἣ ὑπομονὴ τῶν πονήτων ἐκ ἀπολείται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταίωθω ἄνθρωπος, κειθήωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτῶν γινώσκων ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. Ἴνα τί Κύριε, ἀφῆσθηκας μακρόθεν, ὑπεροχῆς ἐν δίκαιαῖς, ἐν θλίψεσι; Ἐν τῷ ὑπερηφανώσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυεῖζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβηλίοις, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτῶ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνόλογεῖτε. Παραῖξωμε τὸν Κύριον ὁ ἀμαρτωλός, καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτῶ ἐκ ἐκζητήσεται. Οὐκ ἐστὶν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτῶ, βεβηλῶνται αἱ ὁδοὶ αὐτῶ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναίρειτε τὰ κείμενά σου ἀπὸ προσώπου αὐτῶ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶ κατακυλεύσει. Εἶπε ἦν ἐν καρδίᾳ αὐτῶ, ἣ μὴ σαλόθῃ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀπὸ κακῶ. Οὐ ἀρᾶς τὸ σῶμα αὐτῶ

Δημόσια Κεντρικὴ γέ.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανρούσεια"

γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τῷ γλῶσσαν αὐ-
 τῆ κόπος ἢ πόνος. Ἐγκάθεται ἐν ἐνέδρῳ μετὰ πλου-
 σίων, ἐν ἀποκρύφοις τῆ ἀποκτείνει ἀδῶον. Οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ αὐτῆ εἰς τὴν πενήτη ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρόσει ἐν ἀ-
 ποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μαύρῳ αὐτῆ. Ἐνεδρόσει τοῦ
 ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐ-
 τόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτῆ ταπεινώσει αὐτὸν, κύψει καὶ
 πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυβεῦσαι τῷ πενήτων. Εἶ-
 πε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐπιλέλυσαι ὁ Θεός, ἀπέσρεψε
 τὸ πρόσωπον αὐτῆ τῆ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι
 Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ
 τῷ πενήτων σε εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παραίργισεν ὁ
 ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἕκ ἐκζητή-
 σει. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τῆ
 παραδῆναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σε. Σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ
 πτωχός, ὀφθαλῶ σὺ ἦδα βοῦδός. Σιωπήσῃ τὸν βρα-
 χίονα τῆ ἀμαρτωλῆ ἢ πορνῆ· ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία
 αὐτῆ, καὶ ἔ μὴ ὀρεθῆ. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος· ἀπολείδῃ ἔθνη ἐκ τῆς γῆς
 αὐτῆ. Τῷ ἐπιθυμῶν τῷ πενήτων εἰσήκουσας Κύριε,
 τῇ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῆ προσέσχε τὸ οὖς σου.
 Κεῖναι ὀφθαλῶ, καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ προδοῖ ἔτι τῆ με-
 γαλαυχεῖν ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Ι. 10.

Εἰς τὸ τέλος, φάλμος τῷ Δαβίδ.

Επὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πᾶς ἐρήψε τῇ ψυχῇ μου,
 μετανασθῆς ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς σφυδρίον; Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμαρ-
 τωλοὶ ἐπέτειναν τῆξον, ἠπίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν,
 τῆ καταποξέυσαι ἐν σκοτομυίῃ τοὺς δόξεις τῇ καρδίᾳ.
 Ὅτι ἂ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τι

Δημόσια Κεντρικὴ ἐπι-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστικῆς "Μανοῦσσεια"

ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῶ ἀγίῳ αὐτῶ. Κύριος ἐν ἔρανῶ
 ὁ θρόνος αὐτῶ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ εἰς τὸν πνεῦντα ἐπι-
 βλέψαι· τὰ βλέφαρα αὐτῶ ἐξετάζει τὰς ὑγῆς τῶ ἀν-
 θρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀσεβῆ·
 ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχῆν.
 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ, καὶ θεῖον,
 καὶ πνεῦμα καταγιγῶς, ἢ μεεὶς τῶ ποτιεῖα αὐτῶν. Ὅ-
 τι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, διδύ-
 σπιας εἶδε τὸ πρῶσωπον αὐτῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλία.

ΨΑΛΜΟΣ 14. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀρχήδος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι ἀλιγῶ-
 θισαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶ ὑγῶν τῶ ἀνθρώπων. Μά-
 ταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶ· χεῖλη
 δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά. Ἐξο-
 λοθρόσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλώσ-
 σαι μεγαλορρήμονα. Τὰς εἰπόντας, πῶν γλώσσαι ἡμῶν
 μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ ἡμῖν ἐσὶ. Τίς ἡ-
 μῶν Κύριός ἐστιν; Ἐνεκεν τῆς παιλιτωρίας τῶ πτω-
 χῶν, καὶ τῶ σπλαγμῶ τῶ πνεῦντων, νῦν ἀναστήσομαι,
 λέγει Κύριος. Θήσομαι ἐν σωτείῳ, παρρησιάσομαι
 ἐν αὐτῶ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά· ἀργύριον
 πεπερωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἐπι-
 πλασίας. Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις
 ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· κύκλω
 οἱ ἀσεβεῖς περιπατῶσι, κατὰ τὸ ὕψος ἐπολυώρησας
 τὰς ὑγῆς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Εως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποσρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; ἕως τίνος θήσομαι βεδάς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας, καὶ νυκτός; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν με Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τὰς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου, ἔλασσα πρὸς αὐτόν. Οἱ ἐλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλεύθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπίσα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. Ἄσω τοῦ Κυρίου τοῦ ὑπεργεπέσαντί μου, καὶ ψαλῶ τοῦ ὀνόματι Κυρίου τῷ ὕψιστο.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἕκ ἔστι Θεός. Διαφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδύμασιν, ἕκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ἕκ ἔστιν ἕως εὐδίας. Κύριος ἐκ τῶ οὐρανοῦ διεκυψεν ἐπὶ τὰς γὰς τῶ ἀνθρώπων, τῷ ἰδεῖν εἰ ἔστι σιωπῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρημάθησαν, ἕκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ἕκ ἔστιν ἕως εὐδίας. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίωντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτε; Τὸν Κύριον ἕκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, καὶ ἕκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βελὴν πτωχῶ κατηχύνετε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτῶ ἔστι. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ὑψωθήσεται Ἰσραὴλ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

Φ Α Λ Μ Ο Σ 18. 14.

Εἰς τὸ τέλος, φάλμος τῷ Δαβίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσῃ ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; Ποροδόμενος ἁμῶμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτῷ ὅς ἐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτῷ κακόν, καὶ ὀνειδισμόν ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτῷ. Ἐξεδούλωται ἐνώπιον αὐτῷ πονηρόδόμενος, τὴν δὲ φοβημένους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτῷ, καὶ ἐκ ἀδελφῶν, τὸ ἀργύριον αὐτῷ ἐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἀπ' ἀδελφῶν ἐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, ἐσαλεύθησεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ 18. 15.

Σπιλογραφία τῷ Δαβίδ.

Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου ἐχέω ἐξέως. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀδελφείαι αὐτοῦ, μὴ πάντα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτοῦ ὅς αἱμάτων, εἰδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μετὰ τῆς κληρονομίας μου, καὶ τὰ ποιεῖ με· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίσιν μου, καὶ ἦν ἡ κληρονομία μου κρατίση μοι ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαυλοδοσά με οἱ νεφροί μου. Προωραίμη τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλεύθῃ. Διὰ τὸτο ὄφραῖθι ἡ καρ-

διὰ με, ἢ ἠγαλιάσατο ἢ γλώσσά με, ἔτι δὲ ἢ ἡ σὰρξ
 με κατασκλιώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις τὴν
 ψυχὴν μου εἰς ἄδην, ἔδω δάσεις τὸν ἔσιόν σου ἰδεῖν διαφθο-
 ραί. Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς, πληρώσεις με ἀφροσύνης
 μὴ πρὸς προσώπῃ σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ 15'. 16.

Προσῶχὴ τοῦ Δαβὶδ.

Εισάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου, πρόχες τῇ δεήσει
 μου· ἐνώτισαι τῷ προσῶχί μου, ἐκ ἐν χεῖλεσι δο-
 λίοις. Ἐκ προσώπῃ σου τὸ κείμενόν μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τῷ καρδίας
 μου, ἐπεσκέψα νυχτός· ἐπύρωσάς με, ἢ ἐκ ἔδρεθη ἐν
 ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως αὐτὸ μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα
 τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῆς λόγου τοῦ χειλέων σου ἐγὼ ἐφι-
 λαξα ὁδὸς σκληρὰς. Κατήρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν
 ταῖς ῥίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.
 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλίνον τὸ ὤς
 σου ἐμοί, καὶ εισάκουσον τοῦ ῥημάτων μου. Θαυμάσωσον
 τὰ ἔλεή σου, ὁ σώζων τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ τοῦ
 ἀθετησθέντων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με Κύριε, ἕως κόρυ
 ὀφθαλμῶν. Ἐν σκέπη τοῦ πτερυγῶν σου σκεπάσεις με,
 ἀπὸ προσώπῃ ἀσεβῶν τοῦ ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχ-
 θροί μου τῷ ψυχῷ μου περιέχον· τὸ στόμα αὐτῶν συν-
 ἔκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίας. Ἐκ-
 βάλλοιτέ με νυκτὶ περιεκύκλωσά με, τὸς ὀφθαλμοὺς αὐ-
 τῶν ἔθετο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ. Ἐπέλαβόν με ὡσεὶ λέων
 ἔπιμος εἰς θήραν, ἢ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύ-
 φοις. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόσθασον αὐτὸς, ἢ ὑποσκελί-
 στον αὐτὸς· ῥῦσαι τῷ ψυχῷ μου ἀπὸ ἀσεβῆς, ρομφαία
 σου ἀπὸ ἐχθρῶν πρὸς χειρὸς σου. Κύριε ἀπὸ ἐλίγων ἀπὸ

Salterio.

Β Δημόσια Κεντρικῆς γῆς

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσειν"

γῆς διαμέεισον αὐτὰς ἐν τῇ ζαῖν αὐτῶν, καὶ τῶν πεκρυμμένων οὐκ ἐπλήθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάδισαν ὑἴων, καὶ ἔβηκαν τὰ κατάλοιπα πρὸς κηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσυνῇ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τῆς δόξης σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ 17. 17.

Εἰς τὸ τέλος, πρὸ παιδὶ Κυρία πρὸ Δαβὶδ, ἃ ἐλάλησε πρὸ Κυρίου πρὸς λόγους τῆς ἀδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρα, ἢ ἐβύβαστο αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκ χειρὸς Σαὺλ, καὶ ἔπειν.

Αγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰχίς μου. Κύριος σπένδαμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσις μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπίῳ ἐπ' αὐτὸν. Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρασ σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰτῶν ἐπικαλέσσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σταθήσομαι. Περιέχομαι με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ὀξετόραξά μου. Ὠδίνες ἄρα περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσε ἐκ καὶ ἀγία αὐτῶ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐστάθη αὐτῷ εἰσακούσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῶ. Καὶ ἐσαλόιδῃ, καὶ εὐχόμενος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐπεράχθησαν, καὶ ἐσαλόιδῃσαν, ὅτι ἀργήθη αὐτῶς ὁ Θεός. Ἀνέβη καπνός ἐν ὀργῇ αὐτῶ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτῶ καταφλεγύσεται ἄσθρακες ἀνίσθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔκλιεν Οὐρανός, καὶ κατέβη, καὶ γνώφας ὑπὸ ταῖς πόδας αὐτῶ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Σερραβίμ, καὶ ἐπεπίσθη.

Δημόσια Κεντρικὴ ἐκδοτ.

Βιβλιοθήκη Στάτιστος "Μηνοῦσεια"

ἐπέβη ἐπὶ περύγων ἀνέμων. Καὶ ἔδειε σκόπς ἀποκρυφῶν αὐτῆ, κύκλω αὐτῆ ἢ σκλωὴ αὐτῆ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς πλουμίας ἐώπιον αὐτῆ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα, καὶ ἀστραπὴς πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ Οὐρανῆ ὁ Κύριος, καὶ ὁ ἄγγελος ἔδωκε φωνὴν αὐτῆ. Ἐξαπέσειλε βέβη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτῆς, καὶ ἀσραπὴς ἐπλήθυνε, καὶ συνεπείραξεν αὐτῆς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ὕδατων, καὶ ἀνικαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς Οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμώσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνέσεως πνέματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέσειλόν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὕδατων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου θανάτῳ, καὶ ἐκ τῆς μισήτων με, ὅτι ἐσβερώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀπαποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρειότητα τῆς χειρῶν μου ἀπαποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὴν ὁδὸν Κυρίου, καὶ ἐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτῆ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματά αὐτῆ ἔκ ἀπέστρεψαν ἀπ' ἐμέ. Καὶ ἔσομαι ἁμαρτωλὸς μετ' αὐτῆς, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀπαποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρειότητα τῆς χειρῶν μου, ἐνώπιον τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆ. Μετὰ ὅσιν, ὁσίοις ἔσθ, καὶ μετὰ ἀνδρῶν ἀθῶν, ἀθῶν ἔσθ, καὶ μὴ ἐκλεκτῶν, ἐκλεκτῶν ἔσθ, καὶ μὴ σφειβλῶ διατρέφεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σφῆσαις, καὶ ὀφθαλμῶν ὑπερφαιῶν ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φατίης λύχον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φατίης τὸ σκόπς μου. Ὅτι ἐν σοὶ ριθῆσομαι ἀπὸ πειρασμῶν, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι ταχὺς. Ὁ Θεός μου, ἁμαρτωλὸς ἢ ὁδὸς αὐτῆ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτῆ.

τόν. Ὅτι τίς Θεός πάρεξ τῆ Κυρίας; ἢ τίς Θεός πλὴν
 τῆ Θεῶ ἡμῶν; Ὁ Θεός ὁ περιζωνύων με δυνάμιν, καὶ
 ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τὴς πόδας
 μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἰσῶν με. Διδάσκων
 χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθετο τόξον χαλκῶν τὴς βρα-
 χίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ
 ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσε
 με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου ἀπὸ με διδάξει. Ἐπλά-
 τωσας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ ἔκ ἠδυσήσῃς τὰ
 ἴχνη μου. Καταδιώξω τὴς ἐχθρῶς μου, καὶ καταλήψομαι
 αὐτὰς, καὶ ἔκ ἀποσραφήσομαι, ἕως αὐτῶν ἐκλείπωσιν. Ἐκ-
 θλίψω αὐτὰς, καὶ ἔκ μὴ διώκονται σῆμαι, πεσῶνται ὑπὸ
 τὴς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δυνάμιν εἰς πόλεμον,
 σιωπεπώδισας πάντας τὴς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω
 μου. Καὶ τὴς ἐχθρῶς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τὴς μι-
 σῶντές με ἐξωλόθρυσας. Ἐκέκραξαν, καὶ ἔκ ἡμῶν ὁ σω-
 ζων, πρὸς Κύριον, καὶ ἔκ ἐκείνου αὐτῶν. Καὶ λεπτυ-
 νῶ αὐτὰς ὡσεὶ χνῶν κατὰ πρόσσωπον αὐέμου, ὡς πηλὸν
 πλατειῶν λεανῶ αὐτὰς. Ρῦσαι με ἐξ ἀντιλογίας λαῶν,
 κατασῆσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς ὅτι ἐκ ἔγνων,
 ἐδῆλώσέ μοι, εἰς ἀκολῶν ἰτίαν ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλ-
 λόθριοι ἐφύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλόθριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ
 ἐχάλεσαν ἀπὸ τῶν ἑτίμων αὐτῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ ὄλο-
 γητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.
 Ὁ Θεός, ὁ οὐρανὸς ἐδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποστήσεις λαὸς
 ὑπ' ἐμὲ, ὁ ρύσης με ἐξ ἐχθρῶν μου οργίλων. Ἀπὸ τῶν
 ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκου
 ρῦσαι με. Διὰ τῶν ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσι Κύ-
 ριε, καὶ τῶν ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλιῶν τὴς σωτη-
 ρίας τῆ βασιλείας, καὶ ποιῶν ἔλεος τῶν χριστῶν αὐτῶν,
 τῶν Δαβὶδ, καὶ τῶν σπέρματι αὐτῶν ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀθηνῶν.

Ἀληθὴς Κεντρικὴ ΨΑΛ-

Βιβλιοθήκη Σιότις "Μανούσιος"

ΨΑΛΜΟΣ ιη. 18.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Οἱ ἄρανοι διηγῶνται δόξαν Θεῶ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτῶ ἀναγγέλλει τὸ σέρεάμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρδύ-
 ζεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. Οὐκ
 εἰσὶ λαλιαὶ, εἰδὲ λόγοι, ὡς ἔχθ' ἀκούονται αἱ φωναὶ
 αὐτῶ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φόγγος αὐ-
 τῶ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐ-
 τῶ. Ἐν τῷ Ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτῶ, καὶ αὐτὸς
 ὡς νυμφίος ἐκπορεύομενος ἐκ πασῶ αὐτῶ. Αγαλλιάσε-
 ται ὡς γίγας δραμεῖν ὀδόν· ἐπ' ἄκρῃ τῶ ἔρανος ἢ ἔξο-
 δος αὐτῶ. Καὶ τὸ καταύτημα αὐτοῦ ἕως ἄκρῃ τῶ Οὐ-
 ρανῶ, καὶ ἐκ ἔστιν ὅς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτῶ.
 Ὁ νόμος Κυεῖς ἄμαμος, ἐπιστρέφω ψυχᾶς· ἡ μαρ-
 τυρία Κυεῖς πιστὴ, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιοῦματα
 Κυεῖς εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐμπλή Κυεῖς
 πλουτηῖς, φωτίζουσα ὀφθαλμῶς. Ὁ φόβος Κυεῖς ἀγ-
 νός, διαμείνων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κείμενα Κυεῖου
 ἀληθινὰ, δεδωκυμένα ἐπὶ τὸ αὐτῶ. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ
 χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύπερα ὑπὲρ
 μέλι, καὶ κρείον. Καὶ γὰρ ὁ δαίλος σε φυλάσσει αὐτῶ,
 ἐν τῷ φυλάσσει αὐτῶ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώ-
 ματε τίς σωθήσει; ἐκ τῶ κρυφίων μὲ καθάσεισόν με,
 καὶ ἀπὸ ἄλλοξίων φείσαι τῶ δάλυ σε. Ἐὰν μὴ με κα-
 τακυριώσωσι, τότε ἄμαμος ἔσομαι, καὶ καθαριθήσο-
 μαι ἀπὸ ἀμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν
 τὰ λόγια τοῦ σώματός με, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
 με, ἐνώπιόν σε διαπαντός. Κύειε βοηθέ με, καὶ λυ-
 τώτε με.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Επακούσαι σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβητό σε. Μνηθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δῆμι σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βελήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασώμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλωθήσωμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου, ναὺ ἔγνω, ὅτι ἔσφασε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτὸς ἐξ Οὐρανοῦ ἁγίως αὐτοῦ, ἐν διωκείαις ἢ σωτηρίᾳ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ ἔποι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσώμεθα. Αὐτοὶ συνεποπίσθησαν, καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀναρτῶσθμεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ κ'. 20.

Τοῦ Δαβὶδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε ἀφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῆς χειρῶν αὐτοῦ ἐκ ἐσέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν ἀλογίαις χριστόπτος, ἔδωκας ἐπὶ πῖν κεφαλῇ αὐτοῦ σέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠπίστατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἶωνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῇ σωτηρίῳ σου, δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἀντιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δόξης αὐ-

τῷ εὐλογῆσαι εἰς αἰῶνα αἰῶνος* ὄφρα εἶς αὐτὸν ἐν χα-
 ρῇ μετὰ τῶ προσώπῳ σε. "Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ
 Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖ τῶ Ὑψίστῳ ἢ μὴ σαλευθῆ.
 Εὐρεθεῖν ἡ χεὶρ σε πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σε, ἢ δεξιὰ σε
 εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. "Ὅτι θήσεις αὐτὸς ὡς
 κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τῶ προσώπῳ σε. Κύριος ἐν
 ὀργῇ αὐτοῦ σωτηράξει αὐτὸς, καὶ καταφάγεται αὐτὸς
 πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ
 σπέρμα αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. "Ὅτι ἐκλιναὶ εἰς
 σὲ κενὰ, διελογίσαντο βυβάς, αἷς ἢ μὴ θιώωνται τῆ-
 ναι. "Ὅτι θήσεις αὐτὸς νότον, ἐν τῆς πειλοίποισ σε
 ἐπιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Ὑψίστητι Κύριε ἐν τῇ
 θυμῶν σε* ἄσωμεν, ἢ φαλέμεν πᾶς δυναστείας σε.
 Δόξα, καὶ ναῦ. Ἀλληλοῖα.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ κ.α. 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς Ἑωθινῆς.
 φαλμός τῷ Δαβίδ.

Ο Θεὸς ὁ Θεός με πρόχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπες
 με; μακρὰ ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶ παρα-
 πτωμάτων μου. Ὁ Θεός με κενάξομαι ἡμέρας, καὶ ἐκ
 εἰσακέρση, ἢ νυκτὸς, ἢ ἐκ εἰς ἀνοίαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν
 ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ* ἐπὶ σοὶ ἤλπι-
 σαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.
 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, ἢ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν,
 καὶ ἢ κατηγάθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ
 ἄνθρωπος, οὐκ εἶδος ἀνθρώπων, καὶ ὄξεθόνημα λαοῦ.
 Πάντες οἱ θεωρῶντές με ὄξευκλήσειάν με, ἐλάλησαν ἐν
 χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλῶν. Ἠλπισον ἐπὶ Κύριον,
 ρυσάσθω αὐτὸν* σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θείλει αὐτὸν. "Ὅτι
 σὺ εἶ ὁ ἐκασάσας με ἐκ γαστροῦ, ἢ ἐλπίς με ἀπὸ μα-

B 4 Δηροῦσια Κεντρικὴ 5ῶν

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

εὐὸν τῆς μητρός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπερίφρω ἐκ μητρός,
 ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου, Θεός μου εἶ σὺ, μὴ ἀποστῆς
 ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι ἐκ ἐστὶν ὁ βοήθειάν
 μοι. Πτελεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίστες
 περιέχον με. Ἠνοῖζαν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶ ὡς λέων
 ἀρπάζων, καὶ ἀρυσόμενος. Ὡσεὶ ὑδαρ εἰσεχύθη, καὶ
 δισκορπίσθη πάντα τὰ ὅσα μου. ἐγκλήθη ἡ καρδία μου
 ὡσεὶ κηρὸς τικόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηραν-
 θη ὡς ὄσρακον ἡ ἰχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κελόλη-
 ται πρὸ λάρυγγός μου, καὶ εἰς χεῖρ θανάτου κατήγαγέ με.
 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ ποτηρολο-
 μείων περιέχον με. ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου,
 ἐξηείθμισαν πάντα τὰ ὅσα μου. Αὐτὴ δὲ κατενόησαν,
 καὶ ἐπειδὸν με. Διμερείσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ
 ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ Κύριε
 μὴ μακρυῆς τῷ βοήθειάν σε ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τῷ ἀντί-
 ληψίῃ μου πρόσχευς. Ρῦσαι ἀπὸ ρουμαίας τῷ ψυχῷ
 μου, καὶ ἐκ χειρὸς κύνος τῷ μονοκερῶν μου. Σῶσόν μου
 ἐκ σώματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκεράτων τῷ
 πατήνωσίν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς
 μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβέμενοι
 τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ
 δοξάσατε αὐτὸν. Φοβηθήτω δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρ-
 μα Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ ἐξεδέωσεν, καὶ ἐπροσάχθησε
 τῇ δεήσει τῶ πτωχῶ. Οὐδὲ ἀπέσχετο τὸ πρόσωπον αὐ-
 τοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεραιζοῦναι με πρὸς αὐτὸν, εἰσή-
 κησέ με. Παρὰ σὲ ὁ ἔπαινός μου, ἐν Ἐκκλησία με-
 γάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς δόξας μου ἀποδώσω ἐ-
 νώπιον τῷ φοβέμενῶν αὐτὸν. Φάγονται πύνητες, καὶ
 ἐμπληθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητῶντες αὐ-
 τὸν. Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶ εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνη-
 σθήσονται, καὶ ἐπιτραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ

ΚΑΘΙΣΜΑ Γ', ΨΑΛΜΟΣ κβ. κγ. 25

πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσασιν ἐνώπιον αὐτοῦ
 πᾶσαι αἱ παρθιαὶ τῶ ἔθνῶν, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἡ Βασι-
 λεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶ ἔθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσ-
 εκυνήσαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἠροπέσονται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ
 ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δαδύσει αὐτῷ,
 Αἰαγγελησεται τῷ Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ ἡ ἐρχομένη, καὶ αἰαγγε-
 λῆσαι τῷ δικαιοσύνῳ αὐτοῦ λαῶ τῷ τεχθροσύνῳ,
 ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ κβ. 22.

Τῷ Δαβίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἕξει με ὑπερήσει· εἰς τό-
 πον χλόης ἐκεί με κατεσκύωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύ-
 σεως ἐξέθρεψέ με, τῷ ψυχῷ μου ἐπέθρεψεν. Ὡδήγη-
 σέ με ἐπὶ ῥίβης δικαιοσύνης, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
 Ἐὐὸν γὰρ καὶ πορεύσῃ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, καὶ φοβη-
 θήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου, καὶ
 ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας
 ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶ θλιβόντων με.
 Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τῷ κεφαλῷ μου, καὶ τὸ ποτιεὶόν
 σου μεθύσκον με, ὥσει κράτισον. Καὶ τὸ ἔλεός σου κα-
 ταδιάξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ
 κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ. 23.

Τῷ Δαβίδ, τῆς μιᾶς Σαββάτων.

Τὸ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οὐρανί-
 νη, καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐν αὐτῇ. Αὐτῆς ἐπὶ θα-
 λασσῶν ἐθμελίωσεν αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμα-

Δημοσίου Κεντρικῆ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανρούσειο"

σου αὐτῶν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τῆς Κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτῆς; Ἄδωτος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς ἐκ ἔλαβον ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐκ ἄμωσεν ἐπὶ δόλῳ τὸ πλῆθος αὐτῆς. Οὕτως λήφεται ὀλογία παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνη παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτῆς. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν ἕτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος ἰσχυρῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀληθεία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΦΑΛΜΟΣ κδ. 24.

Τῷ Δαβίδ.

Πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταχυνθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἡ πᾶσις αἱ ὑποκρίνοντές σε ἔμὴ καταχυνθῶσιν. Αἰχμηθῆναι οἱ ἀνομῶντες διακνήσῃς. Τὰς ὁδοὺς σε Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς ἐξόδους μου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὺ ὑπέμεινα ὄλιγον τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι ἰσχυρῶν οἰκτιρησῶν σε Κύριε, καὶ τὰ ἔλεήσῃς ὅτι ἀπὸ τῶν αἰῶνων εἰσὶν. Ἀμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας

Δημόσια Κεντρικὴ με

Βιβλιοθήκη Σιόπιστας "Μανοῦσεια"

με μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σε μνησθήτι με σὺ, ἔπεισον τῆς χησιότητός σε Κύριε. Χριστὸς καὶ οὐδὲς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτανότητας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει παρὰ εἰς ἐν κείσει, διδάξει παρὰ εἰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν. Ἐπεισον τοῦ ὀνόματός σε Κύριε, ἡ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἔστι. Τίς ἐστὶν ἀνθρώπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἠρετίσαστο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλιθθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κυρίου ἦν φόβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτῶν διλάσσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκασάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῆς ἀνάγκῃς μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τῆς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τὰς ἐχθράς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με· μὴ καταχωσθήσω, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοὶ καὶ οὐδείς ἐπολιώντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κε. 25.

Τῷ Δαβίδ.

Κεῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, καὶ μὴ ἀσθενήσω. Δοκιμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με· πείρασον τὰς νεφράς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σε κατεσάγει

Δημόσια Κεντρικὴ Ἰερά

Βιβλιοθήκη Στάσητας "Μανούσσεια"

τῆ ὀφθαλμῶν μου εἰς, καὶ δὴρένησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε. Οὐκ ἐκάθισα μὴ συνεδεῖν ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομήτων ἢ μὴ εἰσελθῶ. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρολογῶν, καὶ μὴ ἀσεβῶν ἢ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀδαίοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε. Τὰ ἀκούσά με φωνῆς αἰνεσάώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε ἠγάπησα διαπρεπείαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων νύξω ζωὴν μου. Ὡς ἐν χερσίν αἱ αἰομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶ ἐπλήθη δάρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἐκακίᾳ μου ἐπαρῶθῆν, λύξωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πᾶς μου ἔσθι ἐν εὐφύπτῃ, ἐν ἐκκλησίᾳ σου ἐλόγησά σε Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ κς'. 26.

Τῷ Δαβὶδ, παρὰ τὴν χειρὸν αὐτοῦ.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακότητος τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠεθένησαν, καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παραπέξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, ἢ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναγῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡγοσάμην παρὰ Κυρίου, ταύτῃ ζήσῃω, τῷ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τὰ θεωρεῖν με τὴν περηνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρίφῃ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἐ-

Θυσα ἐν τῇ σιωπῇ αὐτῆ θυσίαν αἰδέσεως καὶ ἀλλαγ-
μῆ ἄσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς
φωνῆς μου, ἥς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσον μου.
Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζητήσεσθε
τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ
ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ, καὶ μὴ ἐκκλίνης
ἐν ὀργῇ ἀπὸ τῆ δόξης σου. Βοηθός μου γυνὴ μὴ ἀπο-
σκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ
δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν μου Κύριε ἐν
τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ἱρίβῳ εὐθείᾳ, ὡς καὶ
τῷ ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων
μου, ὅτι ἐπανετίθησάν μοι μάρτυρες ἀδικοὶ, καὶ ἐψόσατο
ἡ ἀδικία ἐαυτῆ. Πισθῶ τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν
γῆ ζώντων, ὑπόμεινον τὸν Κύριον. Ἄνδρα, καὶ κρα-
ταιώδω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀθηνᾶ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ κ ζ'. 27.

Τῷ Δαβίδ.

Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου, μὴ παρα-
σιωπήσῃς ἀπ' ἐμῆ μὴ ποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμῆ,
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσ-
άκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέ-
ξαι με πρὸς σὲ, ἐν τῷ αἶρειν με χεῖράς μου πρὸς ἅγιόν σου.
Μὴ σιωπήσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ με-
τὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με. Τῶν λα-
λούντων εἰρήνῳ μετὰ τῷ πλησίον αὐτῷ, κακὰ δὲ ἐσ-
ταῖς καρδίαις αὐτῷ. Δός αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῷ, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῷ ἐπιτηδεύματων αὐ-
τῷ. Κατὰ τὰ ἔργα τῷ χερῶν αὐτῷ, δός αὐτοῖς ἄ-

Δημόσια Κεντρικὴ πύ-

30 ΚΑΘΙΣΜΑ Δ'. ΨΑΛΜΟΣ κή.

πάδος τὸ ἀπαπόδομα αὐτῷ ἀποῖς. Ὅτι ἔσυνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυεῖς, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Καθελεῖς αὐτὰς, καὶ ἔμὴ οἰκοδομήσεις αὐτάς. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσα τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοήθός μου, καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῆ ἠλπίσεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβουθήθην. Καὶ αὐτίθαλας ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θανάτου μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τῆ λαῶν αὐτῶν, καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τῆ χριστῶ αὐτοῦ ἐστίν. Σώσας τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιήσανον αὐτὸς, καὶ ἔπαρον αὐτὸς ἕως τῶ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ κή. 28.

Τῷ Δαβὶδ, ἑξοδίου σελῶς.

Ἐρέγκατε τῷ Κυεῖν ὑαί Θεῷ, ἐρέγκατε τῷ Κυεῖν ὑαίς κειῶν. Ἐρέγκατε τῷ Κυεῖν δόξαν καὶ τιμὴν ἐρέγκατε τῷ Κυεῖν δόξαν σόματι αὐτῷ προσκυνησατε τῷ Κυεῖν ἐν αὐλῇ ἀγία αὐτῶν. Φωνὴ Κυεῖν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυεῖν ἐν ἰχθύι, φωνὴ Κυεῖν ἐν μεγάλοισιν ὄρεσιν. Φωνὴ Κυεῖν σιμῶντος κέδρες, καὶ σιμῶν τείλει Κύριος τὰς κέδρας τῶ Λιβάνου. Καὶ λεπτασῶ αὐτὰς ὡς τὸν μάχρον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς ὑὸς μοιοπεράτων. Φωνὴ Κυεῖν διακόπτοντος φλόγα πυρρός. Φωνὴ Κυεῖν στρατείουτος ἔρμιον, καὶ σπασίσης Κύριος τὴν ἔρμιον Κάδδης. Φωνὴ Κυεῖν καταρτιζομένη ἐλάφης, καὶ ἀποκαλύψει ὄρυμας, καὶ ἐν τῷ ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμόν καταπιεῖ, καὶ καθεῖται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰχθύ τῶ λαῶ αὐτῶ θάσσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτῶ ἐν εἰρήνῃ.

Δημόσια Κεντρικὴ ΨΑΛ-

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μαναούσια"

Ὡδή τῷ Ἐγκαινισμῷ τῷ οἴκῳ Δαβὶδ.

Υψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ ἐκ εὐφρανίας
 τῆς ἐχθρῶν μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπέκραξα
 πρὸς σέ, καὶ ἴάσω με. Κύριε αὐγόλατος ἐξ ἄδα τῆν ψυ-
 χήν μου, ἔσφισάς με ἀπὸ τῆς καταβαινόντων εἰς λάκκοι.
 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖτε τῇ
 κινήσει τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὄργη ἐν τῷ θυμῷ
 αὐτοῦ, καὶ ζῆλὸν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ. Ἐπὶ τὰς ἀν-
 λιθίσται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἀγαλλίασις. Ἐ-
 γὰρ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐπίθῳ μου, ἕ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν
 αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θυμῷ σου παρέχε τῷ κἀλῶ
 μου δυνάμει. Ἀπέσρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐ-
 γκνήθην πεταραγμένος. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι, καὶ
 πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ἀφέλεια ἐν τῷ αἵ-
 ματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθορά; Μὴ ἐξο-
 μολογήσεται σοι χῆς, ἢ ἀπαγγελεῖ τῷ ἀλήθειά σου;
 Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγκνήθη βοηθός
 μου. Ἐσρεψας τὸν κοπιόν μου εἰς χαρὰν ἑμοί· ἀνέ-
 ρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με διπροσίωλον.
 Ὅπως αὖ ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ ἕ μὴ κατακλιθῶ.
 Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.
 Δόξα, καὶ κυχ. Ἀθηνῶν.

ΨΑΛΜΟΣ λ'. 30.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ ἐκκάσις.

Επί σοὶ Κύριε ἠλπισα μὴ κατακλιθῶ εἰς τὸν
 αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρύσαι με καὶ ἐξέλθε,
 κλῖνον πρὸς με τὸ ἔς σε, πύχιστος τοῦ ἐξελίσθαι με.

Δημοσίη Κεντρικῇ Γε-

Γενέ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς ὄκλον καταφυ-
 γῆς τῆ σωσά με. Ὅτι κραταίωμα μου, καὶ καταφυγή μου
 εἶ σὺ, καὶ σῆκεν τὸ ὄνοματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ δια-
 θρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος πτύπης, ἧς ἔκρυ-
 ψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε. Εἰς χεῖ-
 ράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἐλυθῶσω με Κύ-
 ριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐπίσπασας τὰς διαφυλάσσον-
 τας ματαιότητας διακενής. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλ-
 πισα ἀγαλλιάσομαι, καὶ ἀρρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει
 σου. Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τῷ ταπεινώσίν μου, ἔσωσας ἐκ
 τῶ ἀναγκῶν τῷ ψυχῷ μου· καὶ ἐσωκέλευσάς με εἰς
 χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν δρυχάρῳ τὰς πόδας μου. Ἐ-
 λέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐπαράχθη ἐν θυμῷ
 ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέ-
 λιπεν ἐν ὀδῷ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.
 Ἡθεσῆσεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀσά μου ἐπαράχ-
 θησαν. Παρὰ πάντας τὰς ἐχθράς μου ἐγενήθην ὄνειδος,
 καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
 Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμῆ· ἐπελήθην ὡσεὶ
 νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολα-
 λός· ὅτι ἤκησα λόγον ποτῶν παροικούντων κυκλόθεν.
 Ἐν τῷ ἐπισιωαχθῆναι αὐτὸς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τὰ λαβεῖν
 τῷ ψυχῷ μου ἐβελόσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλ-
 πισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ
 κληροὶ μου. Ῥῦσαι με ἐκ χερῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶ
 καταδικόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
 θῆλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου. Κύριε, μὴ κατα-
 χρωθεῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰχμηθεῖσαν ἀσε-
 βείς, καὶ καταχθεῖσαν εἰς ἄδου. Ἀλαλα γενήθῃτω τὰ
 χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τὴ δικαίαν ἀνομίαν,
 ἐν ὑπερηφανίᾳ, καὶ ἐξυβρίζουσι. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος
 τῆς χριστέπτης σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις

σε. Ἐξεργάσω τοὺς ἐλπίζουσι ἐπὶ σοί, ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ παραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκιῇ, ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσασε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιουχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τῆτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀντιποδοῖ αὐτὸς τοὺς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερηφανίῳ. Ἀνδρείεθε, καὶ κραταιώσθη ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ λδ. 31.

Τῷ Δαβίδ, Συναίστως.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογιῆσεται Κύριος ἀμαρτίαν, καὶ ἐστὶν ἐν τῇ σόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὄσα μου, ἀπὸ τῆς κρᾶζειν με ὄλλω τῷ ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐσράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου ἔκκαλυφα. Εἶπα, ὄξαγορεύσω κατ' ἐμὲ τῷ ἀνομίᾳ μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσδέξεται πρὸς σέ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ δίδεται. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν ἔκ ἐγγύσι. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιουχῆς μου, τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρωσά με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συναειῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδοῖς ταύτη, ἢ πορεύσῃ, ἐπιστηλῶ ἐπὶ σέ τὰς ὀφθαλμῶς μου. Μὴ γένη-

Salverio.

Σ Δημοσίου Κεντρικῆ ὁδοῦ

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανουῆλ"

σθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος, οἷς ἐκ ἔστι σιώσεις. Ἐν κηρῶ καὶ χαλιρῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶ ἀγχαίς, τῆ μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῶ ἀμαρτωλῶ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ δ΄ ἔθνη τῆ καρδία.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ λβ΄. 32.

Τῷ Δαβίδ. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς δ΄ ἔθνεσι παρέπεσται αἰεσίς. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλμῶν δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ἄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῶ. Ὅτι δίδυς ὁ λόγος τῶ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην, καὶ κείσιν ὁ Κύριος. Τοῦ ἔλεος Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ ἕρανοὶ ἐσπερώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τῶ σώματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶ. Συναῶν ὡσεὶ ἄσπρον ὕδατος θαλάσσης, τινεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσος. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτῶ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τῆν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγένηθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίθησαν. Κύριος διασπενδάζει βελὰς ἔθνων, ἀθετεῖ δὲ λογισμὸς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βελὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βελὴ τῶ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτῶ εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ. Μακάριον τὸ ἔθνος, ᾧ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξ ἕρανον ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶ

Δημοσίον Κεντρικῆ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

ἀνθρώπων. Ἐξ ἐπιόμου κατοικησέτω αὐτὸ, ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντα τὰς κατοικῆντας τῷ γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σαίξεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δυνάμιν, καὶ γίγας κ' σφθῆσεται ἐν πλήθει ἰχύος αὐτοῦ. Φόβος ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σφθῆσεται. Ἴδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς φοβουμένους αὐτὸν, τὰς ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ. Ρύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διασῆλαι αὐτὰς ἐν λιμῶν. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐφρανεθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὄνοματι τῷ ἁγίῳ αὐτὸ ἠλπίσασμεν. Γόισιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ λγ΄. 33.

Τῷ Δαβίδ, ὅποτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῶν, διὰ παντός ἡ ἀίνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ σώματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκυσάπωσαν φρενίς, καὶ ἐφρανεθήσων. Μεγαλιῦναι τὸν Κύριον συνὲ μοι, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ με, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταχυθῆ. Οὕτως ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτὸν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτὸν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ρύσεται αὐτὰς. Γόισαθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτῷ. Φοβήθητε τὸν Κύριον

πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι ἔκ ἐστιν ὑσέρημα τοῖν φοβι-
 μέοις αὐτόν. Πλέσιοι ἐππόχυσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ
 ἐκζητῶντες τὸν Κύριον ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγα-
 θῆ. Δεῦτε πένητα, ἀνάσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω
 ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἀνδραπὸς ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν
 ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῆς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κα-
 κῆ, καὶ χεῖλῃ σου τὴ μὴ λαλήσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ
 κακῆ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήπισον εἰρήνην, καὶ δίωξον
 αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίαις, καὶ ὡτὰ αὐτοῦ
 εἰς θέσιον αὐτῆς. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
 κακὰ, τὴ ἐξολοθρεύσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς.
 Ἐπέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν,
 καὶ ἐκ πασῶν τῆς θλίψεων αὐτῆς ἐρρύσατο αὐτῆς. Ἐγ-
 γὺς Κύριος τοῖς συντριμμένοις τῆς καρδίας, καὶ τῆς
 παπεινῆς τῆς πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῆς
 δικαίου, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῆς ῥύσεται αὐτῆς ὁ Κύριος.
 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῆς, ἐν ᾧ αὐτῆς ἔ-
 συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μι-
 σῶντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Δυτράσεται Κύριος
 ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ ἔ μὴ πλημμελήσουσι πάντες
 οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νυῦ. Ἀλληλεΐα.

ΨΑΛΜΟΣ λδ'. 34.

Τῷ Δαβίδ.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικῶντάς με, πολέμησον τοὺς
 πολεμῶντάς με. Ἐπιλαβῆ ὄπλα καὶ θυρεῶ, καὶ ἀνάστηθι
 εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον
 ἐξουαντίας τῆς καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου,
 σωτηρία σε ἕμι ἐγώ. Αἰχμηθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτω-
 σαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ

Δημοσία Κεντρικῆ

ἐπί-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαγούσιαι"

ὀπίσω, καὶ καταχυνθήσωσαν οἱ λογιζόμενοι μοι κακά. Γενηθήσωσαν ὡσεὶ χροῦς κατὰ πρόσωπον ἀέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτοὺς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος, καὶ ὀλίγημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδικάζων αὐτοὺς. Ὅτι ὄψεσθαι ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ἀνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῶν παγίς, ἧν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θύρα, ἧν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτὸ, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσόνται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, περρῆται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔσθλα μου ἐρῶσι. Κύριε Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς σερωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένοντα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀγαπήσεις μοι μάρτυρες ἀδίκους, ἃ ἐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι ποινὰν ἀπὸ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτῶν παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυσμένη σάκκον. Καὶ ἐταπεινῶν ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσόχη μου εἰς κόλπον μου ἀποσραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶν ἡμετέρων, ἔπος εἰπρέσεν ὡς πικρῶν καὶ σκυθρωπάζων, ἔτι τας ἐταπεινέμεν. Καὶ κατ' ἐμὲ εὐφρανθήσαν, καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ ἐκ ἔθνην. Διεχίθησαν, καὶ ἐκατενύγησαν, ἐπέειρασαν με, ἔξεμυκτῆρισάν με μυκτῆρισμῶν, ἔβρυσαν ἐπ' ἐμὲ σὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε τότε ἐπόφη; ἀποκατίσπισον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μορογενῆν μου. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρεῖσθαι μοι οἱ ἐχθροί μου ἀδίκως, οἱ μισῶντές με ὄψεσθαι, καὶ διαδέοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μετ' εἰρημικὰ ἐλάλην, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλος διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον, εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσης. Κύριε μὴ ἀποστής

ἀπ' ἐμέ. Ἐξ-γέ-ρ-θ-η-τι Κύριε, καὶ ἀπό-χ-ε-ς τῆ κεί-σει με, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κεῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρήσασά μοι. Μὴ εἰποισάν ἐν καρδίαις αὐ-τῶν, εὖγε, εὖγε τῆ ψυχῇ ἡμῶν, μὴ δὲ εἰποιεῖν, κα-τεπί-στο-νον αὐτόν. Αἰχμηθεῖσάν καὶ ἐν-θ-α-πέ-η-σαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐιδυσάδασαν αἰχμύ-η-λον καὶ ἐν-θ-ο-πλί-ω-οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Α-γα-θ-η-λά-θ-ω-σαν, καὶ ὑφ-ρα-ν-θ-ή-πω-σαν οἱ θέλοντες τὴν δι-και-ο-σύ-νην μου, καὶ εἰκά-πω-σαν διαπαντός, μεγαλυθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἔπαινόν σου.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Λ Ε' 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαβίδ.

Φησὶν ὁ παρανόμος τὴ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, ἐν ἔσε φόβος Θεοῦ ἀπέσταντι τῷ ὀφθαλμῶν αὐτῷ. Ὅτι εὐδλω-σαν ἐνώπιον αὐτῷ, τὴ κρυῖν τὴν ανομίαν αὐτῷ, καὶ μι-σηῖσαι. Τὰ ῥήματα τῷ σώματος αὐτῷ, ἀνομία καὶ δόλος, ἐν ἠβελήθῃ σιωπεῖν τὴ ἀγαθῶναι. Ἀνομίαν διελογί-σατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῷ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ ἐν ἀγα-θῇ, κακία δὲ ἐ προσώχθισε. Κύριε, ἐν τῷ ἔρανό τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῆ νεφελῶν. Ἡ δικαιο-σύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κείμενά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνδράπικες καὶ κτήνη σώσεις Κύριε, ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῆ ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῆ περὺγαν σου ἐλπῖσσι. Μεθυθήσονται ἀπὸ πί-ο-π-τος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρην τῆς ἑυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου εὐφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσιν

Δημόσια Κεντρικὴ σ.ε.,

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσσεια"

σι, καὶ τὴν δικαιοσύνην σε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς καρδίας. Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσει με. Ἐκεῖ ἔπρῃσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώθησαν, καὶ ἐ μὴ διώκονται εὐλαί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ λς'. 36.

Τῷ Δαβὶδ.

Μὴ παραζήλῃς ἐν πονηρομένοις, μὴ δὲ ζήλῃ τοὺς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσούνται. Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκύβῃς τὴν γλῶσσο, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλάτῳ αὐτῆς. Καταξυφῆσον τῷ Κυρίῳ, καὶ δώῃ σοι τὰ αἰτήματά σου πρὸς τὴν καρδίαν σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἐλπίσον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κέρας σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπέδωσον αὐτόν· μὴ παραζήλῃς ἐν τῷ καταδομένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῷ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν. Παύσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλῃς, ὡς πονηροέσθαι. Ὅτι οἱ πονηροί ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομύοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γλῶσσο. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ μὴ εὕρησ. Οἱ δὲ παρεῖς κληρονομήσουσι γλῶσσο, καὶ καταξυφῆσθευσιν ἐπὶ πλῆθει εἰρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρῆξαι ἐπ' αὐτόν πρὸς ὁδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγυλάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἦξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐπέτειναν τόξον αὐτῶν. Τὰ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένυα, τὸ σφά-

Ξαι πς δ' ἰθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ἡ ρομφαία αὐτῷ εἰσέλθοι
 εἰς πς καρδίας αὐτῷ, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντρίβει.
 Κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλεον ἁμαρτωλῶν
 πολῶ. "Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντρίβονται, ἰ-
 ποσνεῖζει δὲ πς δικαίως ὁ Κύριος. Γινώσκει Κύριος πς
 ἁδὲς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῷ εἰς αἰῶνα ἔ-
 σται. Οὐ καταίχνηθονται ἐν καιρῷ πονηρῶ, καὶ ἐν
 ἡμέραις λιμῆ χορταθήσονται· ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπο-
 λύνται· οἱ δὲ ἐχθροὶ τῶ Κρείου, ἅμα τῷ δοξαζῶσαι
 αὐτοῦς, καὶ ὑφωθῶσαι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέ-
 λιπον. Δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
 δίκαιος οἰκτερεῖ καὶ δίδωσιν." Ὅτι οἱ ὀυλογῶντες αὐτὸν
 κληρονομήσονται γῆν, οἱ δὲ καταρώμνοι αὐτὸν, ἐξολο-
 θροῦθήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου
 καταδυνάμεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτῶ θελήσει σφόδρα. "Ὅ-
 ταν πέσῃ, καὶ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀπιστεῖζει
 χεῖρα αὐτῶ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ
 ἐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐ-
 τῶ ζῆν ἄρτις." Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δυνείζει ὁ
 δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶ εἰς ὀυλογίαν ἔσται. "Ἐκκλι-
 νον ἀπὸ κακῆ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνω εἰς
 αἰῶνα αἰῶνος." Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρείσιν, καὶ ἐκ ἐγ-
 καταλείψει πς ὁσίως αὐτῶ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
 "Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν
 ἐξολοθροῦθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσονται γῆν, καὶ
 κατασκηνώσονται εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δι-
 καίου μελετήσεται σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσεται
 κρείσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτῶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 ἐκ ὑποσκελιθήσεται τὰ διαβήματα αὐτῶ. Κατανοεῖ ὁ
 ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τὸ θανατῶσαι αὐτόν.
 Ὁ δὲ Κύριος καὶ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς πς χεῖρας
 αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσεται αὐτόν, ὅταν κείνηται

αὐτῶν. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐ-
 τῶν, καὶ ὑψώσει σε τῶ κατακληρονομήσαι γῆν. Ἐν τῷ ἔξο-
 λοθροῦν εἶδαι ἀμαρτωλῶν, ὄψαι. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυ-
 ψέμενον, καὶ ἐπαυρόμενον ὡς τὰς κέδρας τοῦ Λιβάνου.
 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἴδεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐζήτῃσα αὐτὸν, καὶ
 οὐκ εὗρεν αὐτὸν ὁ τύπος αὐτῶν. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε δι-
 δύπτει, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων εἰρηνικῶν.
 Οἱ δὲ παρανόμοι ἔξολοθροῦθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πᾶ
 ἐγκαταλείμματα τῶ ἀσεβῶν ἔξολοθροῦθήσονται. Σω-
 πεία δὲ τῶ δικαίων παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ-
 τῶ ἐσὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύ-
 ριος, καὶ ρύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελείπεται αὐτοὺς ἐξ ἀμαρ-
 τωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῳία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΦΑΛΜΟΣ λζ'. 37.

Τῶ Δαβὶδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τῶ Σαββάτι.

Κύριε, μὴ τῶ θυμῶ σε ἐλέγξης με, μηδὲ τῆ ὀργῆ
 σε παιδέσῃ με. Ὅτι τὰ βέλη σε ἐπέχρησά μοι, καὶ
 ἐπισήρην ἐπ' ἐμὲ τῶ χεῖρά σε. Οὐκ ἐσὶν ἴασις ἐν
 τῆ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σε· ἐκ ἐσὶν εἰ-
 ρηνὴ ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶ ἀμαρτιῶν μου.
 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορ-
 τῖον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώρυσαν καὶ ἐσά-
 πησαν οἱ μάλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης
 μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
 τῶν ἡμέραν σκυδραπάζων ἐπορεύθην. Ὅτι αἱ ψαῖ-
 μαί μου ἐπλήθυνον ἐμπαιγμάτων, καὶ ἐκ ἐσὶν ἴασις ἐν τῆ
 σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ἐ-

Δημόσιον Κεντρικὴν ρυθ-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μονοῦσειον"

ρυόμην ἀπὸ σπλαγμῶ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ σπλαγμός μου ἀπὸ σὺ ἐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐπαράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶ ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμέ. Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου, ὡς ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγισά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ὀξεβιάζοντο οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου. Καὶ οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιόψυχας, καὶ δολιόψυχας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς ἐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτῶ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἐκ ἀκέων, καὶ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σώματι αὐτῶ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπίσα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου. "Ὅτι εἶπον, μὴ ποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλεύθῃναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν. "Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. "Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀγαγγεῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κερραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισῶντές με ἀδικῶς. Οἱ ἀνταποδίδοντές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατέδωκον ἀγαθωσιύμην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσῆς ἀπ' ἐμοῦ ἄφρονες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ λή. 38.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθάμ, ψῆν τῷ Δαβίδ.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τὰ μὴ ἀμαρτανῆναι με ἐν γλώσσῃ μου. Ἐθέμην τῷ σώματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ σπυῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφάθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ὡς ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου

Δημόσια Κεντρικὴ

ἀντ.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανοῦσειο"

ἀνεκαίνισθι. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου· γινώσκόν μοι Κύριε τὸ πέρασ μου, καὶ τὸν ἀειθρόν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν· ἵνα γινῶ τί ὑπερῶ ἐγώ. Ἴδὲ παλαιὰς ἔδρα πὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡς ἐκ ἐξου ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἀνθρώπος ζῶν. Μενύτοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἀνθρώπος, πλὴν μάτην παράσεται. Οἰσαυεῖζει, καὶ ἐ γινώσκει τίτι συναῖξει αὐτὰ. Καὶ νῦν, τίς ἡ ὑπομονή μου, ἐχὶ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σὺ ἐστίν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥύσαι με, ὀνειδος ἀφροὺ ἐδωκάς με. Ἐκωφώθην, καὶ ἐκ λυοῖζα τὸ σῶμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας ἀπόσπασον ἀπ' ἐμὲ πὰς μάστιγὰς σου. Ἀπὸ ἧδὸ πῆς ἐχθρὸς πῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον, ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἀνθρώπον, καὶ ἐξέπρασ ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτῆ· πλὴν μάτην παράσεται πᾶς ἀνθρώπος. Εἰσάκουσον πῆς προσεύχῃς μου Κύριε, καὶ πῆς δεήσεώς μου· ἐνώτισαι τῶν δακρυῶν μου. Μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοί, καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνεσ μοι, ἵνα ἀναψύξω ἀπὸ τῶν με ἀπελθεῖν, καὶ ἐκ ἔτι ἐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 39,

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Υπομνήσθων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέχε μοι, καὶ εἰσήκουσε πῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου πελαγωείας, καὶ ἀπὸ πηλῶ ἰλύος. Καὶ ἐσπασεν ἐπὶ πέτραν πὰς πόδας μου, καὶ κατέβησε πὰ διαβήματά μου. Καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὸ σῶμα μου ἄσμα καινόν, ὅμιον τῶν Θεῶν ἡμῶν. Ὁφονται πολλοὶ, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπίζουσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα

Ὀμηροσία Κεντρική Κυ-

Βιβλιοθήκη Σιότιστος "Μανουῦσειο"

Κύριε ἐλπίς αὐτῶ, καὶ ἐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας,
καὶ ματίας ψυχῶν. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός
μὲ τὸ θαυμάσιόν σου, καὶ τοὺς διαλογισμοὺς σου ἐκ ἔστι
τίς ὁμοιωθήσεται σοί. Ἀπήγγειλα, καὶ ἐλάλησα, ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμὸν. Οὐσίαν καὶ προσφοράν ἐκ ἡ-
θέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὀλοκαυτώματα καὶ
περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον, ἰδοὺ ἦνω.
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμῶ, τοῦ ποιῆ-
σαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἠβελήθην, καὶ τὸν νόμον
σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύ-
νην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου καὶ μὴ κω-
λύσω, Κύριε σὺ ἐγνώσθης. Τὴν δικαιοσύνην σου ἐκ ἔκρυ-
ψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν
σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ Κύριε, μὴ μακρινῆς
τῆς οἰκτιρῆσός σου ἀπ' ἐμῶ, τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά
σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιτό με. Ὅτι περιέχον με κακά,
ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ανομίαι μου, καὶ
οὐκ ἠδυνήθην τῷ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τῆς
φίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.
Εὐδόκησον Κύριε τῷ ρύσασθαί με. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆ-
σαι μοι πρόχθης. Κατασχυμώθησαν, καὶ ἐντραπέησαν
ἅμα οἱ ζυτῆντες τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἔξαραι αὐτήν. Ἀ-
ποσφραφίστησαν εἰς τὸ ὀπίσω, καὶ κατασχυμώθησαν οἱ
θέλοντές μοι κακά. Κομισάθωσαν παραχρῆμα αἰσχύν-
ημι αὐτῶ, οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθω-
σαν καὶ ἀφρανθήπωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζυτῆντές σου
Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυμνήτω ὁ Κύ-
ριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πωχὸς
εἰμι καὶ πόνος, Κύριος φροντίζει με. Βοηθός μου καὶ ὑπε-
ρασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου, μὴ γρονθήσης.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀλληλεῖα.

Δημόσια Κεντρικὴ ΦΑΛ-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαγουσσεια"

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένυτα, ἐν ἡμέ-
 ρα ποιηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει
 αὐτὸν, καὶ ζήσῃ αὐτὸν, καὶ μακαρίσει αὐτὸν ἐν τῇ γῆ,
 καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος
 βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδυῆς αὐτοῦ, ὄλιον τῆς κοι-
 τῆ αὐτοῦ ἔστροφας ἐν τῇ ἀρρώστια αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα,
 Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτὸν
 σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται,
 καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ ἐξεπορεύετο τὸ ἰδεῖν,
 μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν αἰομίαν ἐαν-
 τῷ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ'
 ἐμὲ ἐφιδύειζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμὲ ἐλογί-
 ζοντο κακά μοι. Λόγον παρανομοῦ κατέθεοντο κατ' ἐμὲ,
 μὴ ὁ κοιμῶμενος ἐχὶ ἀποθήσει τὸ ἀνάσῃται; Καὶ γὰρ
 ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἠλπισα, ὁ ἐσθίων
 ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πρητισμόν. Σὺ δὲ Κύ-
 ριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάσῃσόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
 Ἐν τάτῳ ἔγνων, ὅτι πειθήλικός με, ὅτι ἐ μὴ ἐπιχαρῆ
 ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμὲ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀπε-
 λάβη, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
 Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τῶ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ μ α. 41.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σιών· ὕμνος τῆς Κορέ.

Ὁν ῥόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶ
 ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου, πρὸς σέ ὁ Θεός.

Δημόσιο Κεντρικὴ Ἐδί.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσση"

Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰχυρὸν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγυνήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτις ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πῶς ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου ὅτι διελόσομαι ἐν τόπῳ σωτηρίας σου ἕως τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ὁμολογήσεως ἤχη εὐροπάζοντος. Ἴνα τί περιλυπὸς εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ Ἴνα τί σωπαράσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ὁμολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῷ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὴν ἡ ψυχὴ μου ἐπαράχθη, διὰ τὸ το μνησθῆσθαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνης, καὶ Ἐρμωνιῆς, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν ἧδ καταρρακτῶν σου. Πᾶτες οἱ μετρωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Ἡμέρας ἐντέλειται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί. Προσδοχὴ τῷ Θεῷ τις ζωῆς μου, ἐρῶ τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί με ἐπελάθης; καὶ Ἴνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλάσαι πᾶς ὅσα μου, ἀνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτός μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πῶς ἐστὶν ὁ Θεός σου, Ἴνα τί περιλυπὸς εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ Ἴνα τί σωπαράσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ὁμολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τῷ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Φ Α Λ Μ Ο Σ μβ. 42.

Τῷ Δαβίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κεῖνόν μοι ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ὅτι ἔθνη ἐχ' ὅσιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥύσαι με. Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου, Ἴνα τί ἀπάσσω με; καὶ Ἴνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν

βειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπέσειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ᾤδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίου σου, καὶ εἰς τὰ σικυώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῶ Θεῷ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψοῦνται τὴν νεότητέ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, ἵνα τί περίλυπος ἔἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί σωτηράσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῶ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ κτῷ. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ μγ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σωσεις τῶν υἱῶν Κορέ.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. Ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῷ, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτουσας αὐτῆς ἐκάκωσας λαῶς, καὶ ἐξέβαλες αὐτῆς. Οὐ ᾗδ' ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτῷ ἐκλυροδόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τῶ προσώπῳ σου, ὅτι δυνάστησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐπιβλόμενος τῶ σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ τῶς ἐχθρῶν ἡμῶν κερατιώμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τῶς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ ᾗδ' ἐπὶ τῷ πῶμα ἐλπιῶ, καὶ ἡ ρομφαία μου ἔσώσει με. Ἐσωσας ᾗδ' ἡμᾶς ἐκ τῶ θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τῶς μισήντας ἡμᾶς κατήχουνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθισόμεθα ὄλιγον τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπάσω καὶ κατήχουνας ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐξελύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὸ ὀπίσω παρὰ τῶς ἐχθρῶν ἡμῶν,

Δημόσια Κεντρικὴ καὶ

Βιβλιοθήκη Σιόπιστας "Μαινοῦσεια"

ἢ οἱ μισῶντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἐδωκας ἡμᾶς
 ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡ-
 μᾶς. Ἀπέδρα τὸν λαόν σου ἀπὸ τιμῆς, καὶ ἐκ ἦν πλῆθος
 ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἐθε ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γεί-
 τοσιν ἡμῶν, μωκτικισμόν καὶ χλοδασμόν τοῖς κύκλῳ ἡ-
 μῶν. Ἐθε ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνη-
 σιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὀλλύω πῶν ἡμέραν ἢ ἐνβο-
 πῆ με κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰχμὴ τῆ προσώπου μου
 ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος, καὶ καταλαλῆντος,
 ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἤλθον
 ἐφ' ἡμας, καὶ ἐκ ἐπελαθόμεθά σε, καὶ ἐκ ἠδικήσαμεν ἐν
 τῇ διαδύκη σου. Καὶ ἐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία
 ἡμῶν, καὶ ὤξείλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
 Ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκά-
 λυψεν ἡμᾶς σικὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τὸ ὄνομα-
 τος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπειτάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς
 Θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς
 γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι συνέκα σου
 θανατέμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλογίζημεν ὡς πρόβατα
 σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι,
 καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος. Ἰνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀπο-
 στρέφεις; ἐπιλωθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλί-
 ψεως ἡμῶν. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χεῖν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
 ἐκολλήθη εἰς γλῶττὴν γαστῆρ ἡμῶν. Ἀνάστα Κύριε, βοή-
 θησον ἡμῖν, καὶ λύξωσαι ἡμᾶς συνέκον τὸ ὄνοματός σου.

ΨΑΛΜΟΣ μδ'. 44.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς ἡμέραις
 Κορέ, εἰς σωθεῖσιν. ᾠδὴ ὑπὲρ τῆ ἀγαπητῆς.

Εξηρδύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ
 τὰ ἔργα μου πρὸ βασιλεῶν. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμ-
 μα-

ματέως ὄξυγράφα. Ὁραῖος κάλλει παρά τῆς ἡσυχίας αὐ-
 θράπων, ἐξεχύθη χεῖρες ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦτο δι-
 λόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι τὴν ρου-
 φαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δαυατέ. Τῇ ὠραιότητί σου,
 καὶ τῇ κάλλει σου, καὶ εὐτελειᾷ, καὶ κατὰ δούδῃ, καὶ βασιλείᾳ,
 εὐσεβίᾳ ἀληθείας, καὶ πραότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ὁδη-
 γήσεις σε θαυμασῶς ἠδεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκοιμημένα
 δαυατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πισθῆναι, ἐν καρδίᾳ τῆς ἡσυχίας
 σου τῆ βασιλείας. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶ-
 να τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος δὲ δούπτης ἢ ῥάβδος τῆς βασι-
 λείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο-
 μίαν. διὰ τὸ ἐχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλεον ἀ-
 γαλλιάσεις παρά τῆς μετόχῃς σου. Σμύρνα καὶ σακχὴ καὶ
 κασία ἀπὸ τῆς ἱματίων σου, ἀπὸ βαρβίων ἐλεφαντίνων,
 ἐξ ὧν εὐφρανά σε θυγατέρες βασιλείων ἐν τῇ τιμῇ σου.
 Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμοῖς δια-
 χρύσει πειριβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκασσον θυγα-
 τερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ἔξω σου, καὶ ἐπιλάθε τῆ λαῶν σου
 καὶ τῆ οἴκου τῆ πατρὸς σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς
 τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου καὶ προσευχή-
 σεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσω-
 πόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλείοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ
 δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κραται-
 οῖς χρυσοῖς πειριβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπνευχ-
 θήσονται ἡ Βασίλει παρθενοὶ ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλι-
 σίον αὐτῆς ἀπνευχθήσονται. Ἀπνευχθήσονται ἐν εὐφρο-
 συῇ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλείας.
 Ἄντι τῆς πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου, κατεθή-
 σεις αὐτῆς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσιν τῶν γῆν. Μνησθήσο-
 μαί τῃ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. διὰ τὸ
 λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τῶν αἰῶνων.

Salterio.

Δημοσιον Κεντρικῆς ΨΑΛ-

Βιβλιοθήκη Σιόπολις "Μανουσίου"

ΨΑΛΜΟΣ μέ. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ,
ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δαΐαιμι, βοηθὸς ἐν θλίψεσι, ταῖς εἰρήσεσιν ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τὸ τοῦ οὐ φοβησόμεθα ἐν τῷ παράσκειναι τῷ γῆ, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχισαν, καὶ ἐπαράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐπαράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κρηταιότητι αὐτῶν. Τὰ ποταμῶν τὰ ὄρμηματα ἐφραίνουσι τῷ πόλιν τῷ Θεῷ, ἠγίασεν τὸ σκῆνωμα αὐτῶν ὁ Ἰψισος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ ἄσπρον ἄσπρον. Ἐπαράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνῶν αὐτῶν ὁ Ἰψισος, ἔσαλλόν τῃ ἡ γῆ. Κύριος τῷ διωάμεσιν μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Θεῷ καὶ ἔθετο πέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀνταρῶν πολέμους μέγχε τῷ περάτων τῆς γῆς. Τόξον σωφίσει, καὶ σωθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεὸς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινώπε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῷ διωάμεσιν μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ μς'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ἑῶν Κορέ ψαλμὸς.

Πάντα τὰ ἔθνη προπόσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός,
Δημοσία Κεντρικὴ Βα-

Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ἤγειρε λαὸς ἡμῶν, ἢ ἔθνη ὑπὸ τὴν πόδα ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν πῶν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καθολικὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Αἰέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ. Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Φάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, φάλατε· φάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, φάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, φάλατε συνεπῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθεται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἀρχόντες λαῶν σιωπήθησαν μὲν τῷ Θεῷ Ἀβραάμ, ὅτι τῷ Θεῷ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ μζ'. 47.

ᾠδῆς τῆς ἑοῆς Κορὴ δούτρης Σεββάτε.

Μέγας Κύριος, ἢ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐεῖξεν ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιών, τὰ πλοῖα τῆ Βορρᾶ, ἢ πόλεις τῆ Βασιλείας τῆ μεγάλης. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς σιωπήθησαν, διήλθωσαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες, ἔπος ἐθαύμασαν, ἐπαράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, φόβος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ᾠδῆτες ὡς τιπέσης, ἐν πνεύματι βιαίῳ συζητήσιν πλοῖα θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκέσαμεν, ἄνω ἢ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῷ δυνάμεων, ἐν πόλει τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐν μέσῳ τῆ λαῶ σου. Κατὰ τὸ ἔνομά σου ὁ Θεός, ἄνω ἢ ἡ ἀνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς· δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ὅσοι ἐν τῷ κρημάτῳ σου Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγῆσαθε ἐν ταῖς πύργῳ αὐτῆς. Θέσθε τῆς

ἔστιν ἡ οἰκωμένη καὶ τὸ πλήρωμά αὐτῆς. Μὴ φάγομαι
κρέα πύρων, ἢ αἷμα φάγω πίνωμαι; Οὐσον τῷ Θεῷ
θύσιαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ἰψίστῳ τὰς δόξασα.
Καὶ ἐπικάλυψαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελέμαί
σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός,
ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις
τὴν διαθήκην μου διὰ σώματός σου; Σὺ δὲ ἐμίσησας παι-
δείαν, καὶ ἐξέβαδες τοὺς λόγους μου εἰς τὸ ὀπίσω. Εἰ
ἐθεώρεις κλέπτην, συνέφερες αὐτῷ, καὶ μὴ μοιγῇ τὴν
μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ σῶμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ
ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. Καθήμενος κατὰ
τὴν ἀδελφῶν σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τὴν ἡὲ τῆς μητρὸς σου
ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα. Ἰ-
πέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσονται σοὶ ὅμοιος· ἐλέγησας, καὶ
παρασήσω καὶ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου. Σιωπῇ
δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλαυνόμενοι τῷ Θεῷ, μήποτε ἀρπάσῃ,
καὶ ἔ μὴ ἦ ὁ ρυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ
ἐκεῖ ὁδός, ἢ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ύ. 50.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς
αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφῆτην, ὡς ἔειπεν πρὸς
Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίκ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῴων με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ
ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρησόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν
μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτι, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα· ὅπως αὐτὴ δικαιώθῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νι-
κήσῃς ἐν τῷ κριθεῖσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέ-

Δημοσία Κεντρικὴ λήφ.

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

λήθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίλισέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδὲ ἦ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀόφρα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἰδίωσάς μοι. Ραυτιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρῶς ἔσμαι, πλυθεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λούκωθήσομαι. Ἀκρῆτις μοι ἀγαλλίασιν καὶ δὴφροσύνη, ἀγαλλιάσονται ὅσα πεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα ὀρθὸν ἐγκαίνισον ἐν τῆς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῶν προσώπων σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀπαπέλθῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῶν σωτηρίων σου, καὶ πνέματι ἠγεμονικῶς ἐπέχεσόν μοι. Διδάξω ἀόφρα τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψωσι. Ῥῦσά με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγχαλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἴδωκα αὐτὰ, ὀλοκαυτώματα ἐκ ἄδοκῆσεως. Θυσία τῆς Θεῷ, πνεῦμα σωτηριεμῶν, καρδίαν σωπτεριμῶν, καὶ πεταπεινωμένων ὁ Θεός ἐκ ἐξεδουάσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ ἄδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τοίχη Ἱερουσαλήμ. Τότε ἄδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀσφοραὶ καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσωσι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ γα. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῆς Δαβίδ, ἐν τῇ ἐλθεῖν Δαυὶδ τὸν Ἰδαμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῇ Σαβλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῇ, ἦλθε Δαβὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τὶ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ θυμότης; ἀνομίαν ὄλιον τῆς ἡμέρας. Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν

D 4 Δημόσιο Κεντρικὴ ἴκο.

ἠκονημεσίον ἐποίησας ὄλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν, ὑπὲρ τὴν λαλήσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας, πάντα τὰ ῥήματα κατεποντισμῆ, γλώσσαν ῥολίαν. Διὰ τὸτο ὁ Θεὸς κατέλειπε εἰς τέλος, ἐπίλλαισε, καὶ μετασάδισαισε ἀπὸ σκηνώματός σε, καὶ τὸ ῥίζωμά σε ἐκ γῆς ζώντων. Ὁφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐρῶσιν. Ἰδὲ ἄνθρωπος ὃς ἐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτῆ· ἀλλ' ἐπίλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν πλῆτε αὐτῆ, καὶ ἐνδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαίότητι αὐτῆ. Ἐγὼ δὲ ὡσπερ ἐλαία κατέκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τῶ Θεῶ, ἤλπισα ἐπὶ τῷ ἔλεος τῶ Θεῶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομνήσω τὸ ὄνομά σε ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶ ὀσίῳ σε.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ νβ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελέθ, συνέσεως τῆ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησεν, καὶ ἐβδελύχθησεν ἐν ἀνομίαις, ἐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τῶ ἠρανῆ διέκυψεν ἐπὶ τὰς ὑμῆς τῶ ἀνθρώπων, τῶ ἰδεῖν εἰ ἔστι σωτῆρ, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠγρηώθησεν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, ἐκ ἔστιν ἕως σῆός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῶ ἀνομίαν, οἱ κατεδίοντες τὸν λαόν με ἐν βράσει ἄρτε, τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐφοβήθησεν φόβον, οὐ ἐκ τῶ φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρώπων παρέσκειν· κατησχιδίθησεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξυδένωσεν αὐτῆς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῶ Ἰσραήλ; ἐν τῶ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τῶ αἰχμαλωσίαν τῶ λαῶ αὐτῆ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ νγ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαβίδ. ἐν τῷ ἔλθειν τῶν Ζηφάιους, καὶ εἶπεν τῷ Σκούλ, καὶ ἰδοὺ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κενεῖς με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τῶ στόματός μου. Ὅτι ἄλλοτεμοὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐπαρέδοντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδὲ ἦν ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποσρέψει τὰ κακὰ τῶν ἐχθρῶν μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρυσον αὐτούς. Ἐκυσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσαί με, καὶ ἐν πῖνι ἐχθρῶν μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ νδ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαβίδ.

Ενώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπεείδης τὴν ἀνομίαν μου, ἀνόμιαν μου, καὶ εἰσακούσον μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολοχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόντη μοι. Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περὶ σερῶν, καὶ πεταθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ἰδὲ ἐμάκρυνα φυγαδίσθων, καὶ κύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσδεχόμενος τὸν Θεὸν τὸν σῶζόντά με ἀπὸ ὀλιγοψυ-

χίας, καὶ ἀπὸ καταγίδος. Καταπόντισον Κύριε, καὶ
καπιδίειλε τὰς γλῶσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογία ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει
αὐτῶ ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία, καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλπιον ἐκ τῆς πλα-
τειῶν αὐτῆς τόκος, καὶ ὄσλος. "Οτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνεί-
δισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐ-
μεγαλορρήμονησον, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτῆ. Σὺ δὲ ἀν-
θραυπε ἰσόφυχε, ἠγάπησάν με, καὶ γνώσετέ με. "Ος ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῇ οἴκῳ τῆ Θεοῦ
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοῖα. Ἐλθέτω δὲ θάνατος ἐπ' αὐ-
τῆς καὶ καταβήσασαν εἰς ἅδου ζωῆς. "Οτι ποικιλία ἐν
ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν
Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσέηκασέ με. Ἐσπέρας καὶ
πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσ-
ακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυξώσεται ἐν εἰρήνῃ πλὴν
ψυχῶ μου ἀπὸ τῆς ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦ-
σαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει
αὐτῆς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῆς αἰῶνων. Οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖ-
ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφροβήθησαν τὸν Θεόν. Ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐν τῇ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν
διαθήκην αὐτῆ διεμελέθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῆ προσώπῳ
αὐτῆ, καὶ ἠγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλιώθησαν οἱ
λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοῖς εἰσι βολίδες. Ἐ-
πίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέμνησάν σου, καὶ αὐτὸς σε δια-
θρέψει· καὶ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλαον τῇ δικαίῳ. Σὺ
δὲ ὁ Θεός κατάξεις αὐτῆς εἰς φρέαρ διαφθορῆς. Ἄνδρες
αἱμάτων, καὶ δολιότητος, καὶ μὴ ἠμισθίσωσι πρὸς ἡμέρας
αὐτῶν, ἐγὼ δὲ Κύριε ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, καὶ καὶ. Ἀλληλαῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ νέ. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀγίας μακρομυκέ, τῆς Δαβὶδ εἰς σιλοχαφίαν, ὅποτε ἐκράτισαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτισέ με ἄνθρωπος, ὅλυν τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με. Κατεπάτισά με οἱ ἐχθροί μου ὅλυν τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμιστές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαυέσω τὰς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ. Ὅλυν τὴν ἡμέραν τὰς λόγους μου ἐβδελύξατο. κατ' ἐμὲ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς σώσεις αὐτοὺς ἐν ὀργῇ λαοὺς καταξείεις. Ὁ Θεός τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔδεξά τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σε. Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σε ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαι σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός δίχαί, ὡς ἀποδώσω αἰνεσεώς σε. Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τὰς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· διαρρηθήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων.

Δημοσίω Κεντρικῇ

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσεια"

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαβὶδ εἰς σιλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἐν τῇ σκιά τῆς πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως ἃ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκραύξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν διεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγελόν σου καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τὰς κατεπατητὰς μου. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτῶν, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσων σκύμων· ἐκοιμήθην τετραγυμνός. Τισὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς ἄνω οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. Ὄρυσαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐπέπεσον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ φαλαῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ὁξεγέρθητι φαλτσίον καὶ κιθάρα, ὁξεγερθήσομαι ὄρθρα. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, φαλαῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς ἄνω οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῆς νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τὰς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαβὶδ εἰς σιλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνη λαλεῖτε, εὐθείας κείμετε υἱοὶ τῆς ἀνθρώπων. Καὶ ἦ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐρ-

γὰρ ἔθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκωσιν.
 Ἀπὸ πηλοῦ βιάσθησαν οἱ ἁμαρτυλοὶ ἀπὸ μῆλας, ἐπλανήθη-
 σαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψαύδῃ. Ουμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν
 ὁμοίωσιν τῆ ὄψεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυβύσης τὰ
 ὦτα αὐτῆς. Ἦτις ἐκ εἰσακύνεται φωτὸς ἐπαδόντων, φαρ-
 μακῆται φαρμακδομένη παρά σοφῆ. Ὁ Θεὸς συνείλεται
 τὰς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῇ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λέον-
 των συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξεδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ
 διαποροδόμενοι, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτῆ ἕως ἑ ἀθροήσω-
 σιν. Ὡσεὶ κηρὸς περὶ αὐτὰν αἰταναιρεθήσονται ἔπεσε πῦρ
 ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τῆ συνίκαί τὰς
 ἀκάνθας ἡμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὄργῃ
 καπιπίεται αὐτῆς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκ-
 δίκησιν τὰς χεῖρας αὐτῆ τίφεται ἐν τῇ αἵματι τῆ ἁμαρ-
 τωλῆ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐσὶ καρπὸς τῆ δι-
 κῆς; ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κείνων αὐτῆς ἐν τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ νή. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, τῷ Δαβὶδ εἰς σιλοχα-
 φίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον
 αὐτῆ, τῆ θανατῶσαι αὐτόν.

Εξελῆ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπα-
 ρισαμένων ἐπ' ἐμέ λύβωσαί με. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργα-
 ζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.
 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήροσαν τὴν ψυχὴν μου ἐπίθετο ἐπ' ἐμὸν
 κραταίοι. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, ἢτε ἡ ἁμαρτία μου κύ-
 εις ἀνδρῶν ἀνομίας ἑδραμον, καὶ κατὰ ἔθνη. Ἐξεγέρθητι
 εἰς συναψίσιν μου, καὶ ἴδε καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός τῶν
 δυναμέων, ὁ Θεός τῆ Ἰσραὴλ. Πρόχες τῆ ἐπισχέφα-
 θαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτερήσης πάντας τὰς ἐργα-

Ἀπρόσβια Κεντρικὴ Ζο.

ζομόνας τῶν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμαίξουσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἴδὲ αὐτοὶ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἠκούσε; Καὶ σὺ Κύριε ἐγκλάσεις αὐτοὺς, ὡς ἐκδονώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μὴ πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲ εἶ· ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτὸ προφθάσει με. Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε ἐπιλάθωνται τὰ ῥήματά σου. Διασκορπίσων αὐτοὺς ἐν τῇ θυμῶν σου, καὶ κατὰ γὰρ αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστὴς μου Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήσονται ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ὡς ἄρας καὶ ψόδους διαγρηθήσονται ἐν συμπελείᾳ ἐν ὀργῇ συμπελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τῷ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμαίξουσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τὰ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορταθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσσομαι τῇ θυμῶν σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθη ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θυμῶν μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μὲ εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ 19'. 59.

Εἰς τὸ τέλος, τῶν ἀλλοιωθισομένων εἰς ἐπιλογαφίαν τῷ Δαβὶδ, εἰς διδαχὴν, ὅποτε ἐνεπέμψε τῷ Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τῷ Συρίαν Σαβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰακώβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδώμ ἐν τῇ φάραγγι τῷ Ἀλών, δαύδεκα χιλιάδας.

Ο Θεὸς ἀπάσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς. ὠργίθης, καὶ ᾤκτειρήσας ἡμᾶς. Σωθήσας τῷ γλυῖ, καὶ

Δημόσια Κεντρικὴ συν-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

σωτηράξας αὐτῷ, ἴασαι τὰ σωτήριάματά αὐτῆς, ὅτι ἔσαλόβη. Ἐδεξάς τῷ λαῷ σου σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως· ἔδωκας τοῖς φοβημένοις σε σημεῖωσιν, τῷ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς. Ὅπως αὐτοὶ ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάυσον με. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριῶ σίκκημα, καὶ τῷ κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμερήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῖμ κρατάωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰέδας βασιλεὺς μου, Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τῷ Ἰουμαίαν ἐκτονώ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετέγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιουχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπασάμενος ἡμᾶς; καὶ ἐκ ἐξελύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαῖα σωθεῖα ἀφ' ὄψεως. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξυδενώσει τὰς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ξ'. 6ο.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαβίδ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, ἀρόχες τῆ προσυχῆ μου. Ἀπὸ τῆς περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τῷ καρδίαν μου, ἐν πῆξά ὑψώσάς με. Ὁδήγησάς με, ὅτι ἐγνωθῆς ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πτερυγῶν σου. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσέκουσας τῷ ἄχῳ μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τῷ Βασιλεῖ ἀποθήσεις, τὰ ἐπὶ αὐτῷ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμνησθε

καταπξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμαρῶν· ἐξάπινα κατατοξόσεσιν αὐτὸν, καὶ ἐφοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἐαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγύσαντο τῷ κρύφαι παγίδα· εἶπον τίς ὄψεται αὐτὸς; Ἐξερδύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερδύωντες ἐξερδύήσεις. Προσεδόσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός. Βέλος νηπίων ἐγκνήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξηδύνησαν ἐπ' αὐτὸς αἱ γλώσσαι αὐτῶν. Ἐπαράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτὸς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ σιωπῶν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῇ Κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ ὀφθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ Δαβίδ. Ὡδὴ Ἰερεμίου, καὶ Ἰεζεκιήλ, καὶ τῶν λαῶν τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλόν ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ σπέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται δόξα ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσδοχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰδάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβω, κατασκευάσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρᾷ. Ἐπιμάζων ὅρα ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, πτεροζωσμένος ἐν δυνατείᾳ. Ὁ φρυτταράσων τὸ αὐτὸς τῆς θαλάσσης, ἡχος κυμάτων αὐ-

πῆς τίς ὑποσῆσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικῆντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῆς σημείων σου, ὁξόδους παροίας, καὶ ἐσπέρας τέρψεις. Ἐπισκέψαι τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τὰ πλετίσσαι αὐτῆν. Ὁ ποταμὸς τῷ Θεῷ ἐπληρώθη ὑδάτων, ἠτοιμάσας τὴν ἔσφην αὐτῆς, ὅτι ἔπος ἡ ἐτοιμάσια. Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σαυθόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀναπέλυσσα. Εὐλογήσεις τὸν ἐφέφανον τῷ ἐννευτῆ τῆς κρησόπτως σου, καὶ τὰ πεδία σου πληθῆθήσονται πίσσιπος. Πισανθήσονται τὰ ὄρη αὐτῆς πῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βενοὶ περιζώσονται. Ἐνεθύσαντο οἱ κριοὶ τῆς παροβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθύνουσι σίτων, κεκράξονται, καὶ ἡ ἡμέρα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμῷ ἀσάσσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅστε δόξαν ἐν αἰέσει αὐτῷ. Εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φόβουσαι σε οἱ ἐχθροὶ σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσαν σοι, καὶ ψαλάτωσαν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὸς ἐν βελαῖς ὑπὲρ τῆς γῆς τῆς ἀνθρώπων. Ὁ μετασρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδοί, ἐκεῖ εὐφρανθισόμεθα ἐπ' αὐτῆς. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυνασειᾷ αὐτῆς τῷ αἰῶνος, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέψουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑφέσωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὴν Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀκετίσατε τὴν φανὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τῷ θεμελίω τῷ ψυχῶ μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοῦς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρασας

ἡμᾶς ὡς πυρεῖται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθες θλίψεις ἐπὶ τὸν ῥῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλωσεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναφυχίω. Εἰσελόδομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς δυχάς μου, ἃς διέσειλε τῇ χεῖρὶ μου. Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα μεμελεωμένα ἀοίσω σοι μετὰ θυμιάματος, καὶ κελῶν, ἀοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ἱμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῆς σωματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὸ τῆν γλῶσσάν μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρωι ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω με Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τῆν προσδουχίω μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτῶ ἀπ' ἐμῆ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΣ'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῆς Δαβίδ.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ δόλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφύαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τὸ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωπίριόν σου. Ἐξομολογησάδωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάδωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήπωσαν καὶ αγαλλιάδωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαὸς ἐν δίκῃ, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάδωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάδωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, δόλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήπωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλέϊα.

Δημόσια Κεντρικῆ ΦΑΑ.

Βιβλιοθήκη Σιστηνίας "Μηνούσειο"

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Ξ Ζ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδῆς, Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τῷ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισήντες αὐτόν.
 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς
 ἀπὸ προσώπου πυρὸς οὕτως ἀπολεῖνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι ἀφρανθήτωσαν,
 ἀγαλλιάσωνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν ἀφρο-
 σύῃ. Ἄσατε τοῦ Θεοῦ, ψάλατε τοῦ ἀνόματι αὐτοῦ, ὁδο-
 ποιήσατε τοῦ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐ-
 τῷ. Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ παραχθήτωσαν ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ, τῷ Πατρὸς τοῦ ὀφθαλμῶν, καὶ Κεῖτῃ τοῦ
 χιρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς κατοικίζει
 μονοξόπως ἐν οἴκῳ. Ἐξήλων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ,
 ὁμοίως τὰς παραπικραίνοντας, τὰς κατοικούντας ἐν τάφοις.
 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ
 διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἦ ἰσείδη, καὶ ἦδ οἱ ἕρανοὶ
 ἔσαξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου
 τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Βροχὴν ἐκέσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κλη-
 ρονομίᾳ σου, καὶ ἠδένῃσε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτῷ. Τὰ
 ζῶά σου κατοικῶσιν ἐν αὐτῇ, ἠτοίμασας ἐν τῇ χρισότητι
 σου τοῦ πτωχῷ ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς ἀγαγε-
 λιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ δυνάμεων
 τοῦ ἀγαπιτοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. Ἐὰν
 κοιμηθῆτε ὠάμεσον τοῦ κλήρων, πτέρυγες περισπᾶς
 περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρασα αὐτῆς ἐν χλαυρότητι
 χρυστεῖ. Ἐν τῷ διασέλλειν τὴν ἐπυραῖον βασιλεῖς ἐπ' αὐ-
 τῆς, χιονοθήσονται ἐν Σελμῶν ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πίον.
 Ὄρος πετυρωμένον, ὄρος πίον ἵνα τί ὑπολαμβανέτε ὄρη
 πετυρωμένα; Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν

ρός δούλοίς. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τῶ ἐλεός σε ἐπά-
 κωσόν με, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας με. Σῶσόν με ἀπὸ
 πηλῶ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ρυθίλω ἐκ τῆς μισάντων με,
 καὶ ἐκ τῆς βαθέων τῆς ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω
 καταγίγς ὑδάτος, μὴ δὲ καταπίετω με βυθός, μὴ δὲ
 συχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ σῶμα αὐτῶ. Εἰσάκουσόν με Κύ-
 ριε, ὅτι χησόν τὸ ἐλεός σε, καὶ τὸ πλῆθος τῆς οἰκ-
 τιρῶν σε ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποσρέψης τὸ πρόσω-
 πόν σε ἀπὸ τῶ παιδός σε, ὅτι θλίβομαι, ταχύ
 ἐπάκωσόν με. Πρόχες τῇ ψυχῇ με, καὶ λύθωσαι αὐτήν,
 ὥστεκα τῆς ἐχθρῶν με ρύσαι με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν
 ὀνειδισμόν με, καὶ τὴν αἰχμίω με, καὶ τὴν ἐνθροπλίω με.
 Ἐναντίον σε πάντες οἱ θλίβοντές με, ὀνειδισμόν προσε-
 δόκησον ἢ ψυχῇ με, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα
 συλλυπέμενον, καὶ ἐχ' ἰπῆρθε, καὶ παρακαλῶντες, καὶ ἐχ'
 εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά με χολίω, καὶ εἰς τὴν
 δίψαν με ἐπότισά με ὄζος. Γενηθήτω ἢ ἔραποςα αὐ-
 τῶ ἐνώπιον αὐτῶ εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ
 εἰς σκαῖδαλον. Σκοτιθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ τῷ
 μὴ βλέπειν, καὶ τὸν ῥῶπον αὐτῶ διαπαντός σύγκυμψον.
 Ἐκχον ἐπ' αὐτῶ τῶ ὀργίω σε καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς
 σε καταλάβοι αὐτῶ. Γενηθήτω ἢ ἔπαυλις αὐτῶ ἠρη-
 μωμόνη, καὶ ἐν τοῖς σκλήνωμασιν αὐτῶ μὴ ἔσω ὁ κα-
 τοικῶν. Ὅτι ὅν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ
 ἐπὶ τὸ ἄλλος τῆς ἔραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόδες
 ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶ, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν
 δικαιοσύνην σε. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλης ζώντων, καὶ
 μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχός, καὶ ἀλγῶν εἰμὶ
 ἐγὼ, ἢ σωτηρία σε ὁ Θεός ἀντιλάβοιτό με. Αἰνήσω τὸ
 ὄνομα τῶ Θεῶ με μετ' ᾄδης, μεγαλιωῶ αὐτὸν ἐν αἰνέ-
 σει. Καὶ ἀρέσει τῶ Θεῶ ὑπὲρ μόχον ἔνον, κέρατα ἐκ-
 φέροντε, καὶ ὀπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ ἀφρανθήτω-

Δημοσία Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσιο"

σω, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, ἢ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῷ πενήτων ὁ Κύριος, ἢ τὰς πεπεδημένους αὐτῶ ἐκ ὀξυδότησιν. Αἰνεσάπωσαν αὐτὸν οἱ ἔθνη καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῷ δέλων σε καδέξουσιν αὐτῷ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὰ ὀνόματά σου, κατασκευάσουσιν ἐν αὐτῇ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ΞΘ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριε.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι ἀπεύθυν. Αἰχμηθῆψωσαν, καὶ ἐντραπήψωσαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου. Αποσραφήψωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίχμηθῆψωσαν οἱ βεβλόμενοι μοι κακὰ. Αποσραφήψωσαν παραυτίκα αἰχμηόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε. Αγαλλιάθωσαν καὶ ὑφραυθῆψωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητῶντές σε ὁ Θεός, καὶ λεγέψωσαν διαπαντός, μεγαλυθῆψω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πόνος, ὁ Θεός βοήθησόν μοι. βοηθός μου, καὶ ῥύσις μου εἶ σὺ, Κύριε μὴ χρονίσῃς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ 6. 70.

Τῷ Δαβὶδ Φαλμός τῷ ἱὼν Ἰανὰδὰβ καὶ τῷ πρώτῳ αἰχμαλωτιδότην, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Επὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταίχμηθῶμαι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ῥύσαι με, καὶ ὀξυέ με. Κλι-

τον πρὸς με τὸ ἔσθαι, καὶ σώσόν με. Γενῶ μοι εἰς Θεὸν ὑπερμαρτυρῶν, καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τῆ σωσάί με. Ὅτι σφερώμα μὲ καὶ καταφυγὴ μὲ εἶ σύ. Ὁ Θεός μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν, ἐκ χειρὸς παρανομηθέντος καὶ ἀδικούντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονὴ μὲ Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπέσπευξάνην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητρὸς σὺ μὲ εἶ σκεπάσῃς. Ἐν σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διαπαντός· ὡσεὶ τέρας ἐγένεθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταῖός. Πληρωθῆτω τὸ σῶμα μου αἰδέσεως, ὅπως ὑμῆσω τῷ ὄσθασου, ὅλην τὴν ἡμέραν τῷ μεγαλοφρονέειά σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήραος, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰχὺν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τῷ ψυχῷ μου ἐβελούσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι ἐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος. Ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμῶ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειά μου πρόσχος. Αἰχμηθῆψαν καὶ ἐκλιπέψαν οἱ ἐνδιαβαλλόντες τῷ ψυχῷ μου· περιβιβάδωσαν αἰχμητῶν καὶ ἐνθροπῶν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ ἐπὶ σὲ, καὶ προσήσα ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου. Τὰ σῶμα μου ἀναγγελεῖ τῷ δικαιοσυνίῃ σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τῷ σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων χειμαρτέας, εἰσελάσομαι ἐν δυνατείᾳ Κυρίου. Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσυνῆς σου μοῦ. Ὁ Θεός μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τῆ νυκτὸς ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήραος, καὶ πρεσβείας, ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἔως αὖ ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένη. Τῷ δυνατείαν σου, καὶ τῷ δικαιοσυνίῃ σου ὁ Θεός, ἕως τῷ ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ Θεός τῆς ὁμοίας σοι; Ὅσας ἐδείξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπιστρέψας ἐξωσποίνσάς

Δημόσια Κεντρικὴ με,

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουσεῖα"

με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεό-
 ιασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας πα-
 ρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνή-
 γαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς
 Κύριε, ἐν σκότεισι φαλμοῦ τῷ ἀλήθειά σου ὁ Θεός,
 φαλῶ σοι ἐν κινδύρῳ ὁ ἅγιος τῶ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιάσου-
 νται τὰ χεῖλη μου ὅταν φάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἢ
 ἐλυθῶσω. Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὄλω τῷ ἡμέραν
 μελετήσει τῷ δικαιοσύνη σου, ὅταν αἰχμηθῶσι, καὶ
 ἐνφραπῶσιν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

Φ Α Λ Μ Ο Σ οα. 71.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σολομών, φαλμός τῆς Δαβὶδ.

Ο Θεός τὸ κέλημα σου τῷ βασιλεῖ ὁδός, καὶ τὴν δικαιο-
 σύνην σου τῷ ἡφ' τῶ βασιλείῳ. Κεῖνται τὴν λαόν σου ἐν
 δικαιοσύνῃ, καὶ τὴς πτωχῶς σου ἐν κείνῃ. Ἀναλαβέτω
 τὴ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρι-
 νεῖ τὴς πτωχῶς τῶ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱὸς τῶ πεινή-
 των, καὶ ταπεινώσει συκοφαντῶν. Καὶ συμπαραμυνεῖ
 τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Κατα-
 βήσεται ὡς ὕψος ἐπὶ πόρον, καὶ ὡσεὶ σαγῶν ἡ εἴξυ-
 σα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆ δικαιο-
 σύνη, καὶ πληθὺς εἰρήνης, ἕως ἔσχαται αὐταναίρεθῆ ἡ σελή-
 νη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
 καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ προπεσῆνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆ
 χεῖν λείξουσιν, Βασιλεῖς Θαρσείας, καὶ ἡῖσοι ὄψα προσ-
 οισκοί, βασιλεῖς Ἀράβων, καὶ Σαβᾶ ὄψα προσάξου-
 σιν. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δευδύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο
 πτωχόν ἐκ δυνάμεως, καὶ πένιτα, ᾧ ἐχ' ὑπῆρχε βουδός.

Δημόσια Κεντρικὴ Φεί.

Βιβλιοθήκη Σιάππας "Μανούσση"

Φείσεται πτωχῶ, καὶ πένητος, καὶ ψυχῆς πενήτων σώσει.
 Ἐκ πόνου καὶ ἐξ ἀδικίας λυβρώσεται τῆς ψυχῆς αὐτῶν,
 καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται,
 καὶ δοθήσεται αὐτῶ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ
 προσδέξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός, ὄλιω τῶν ἡμέραν
 ἐλόγησασιν αὐτόν. Ἔσαι σήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων
 τῆς ὄρεων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Δίβανον ὁ καρπὸς
 αὐτῶ, καὶ ἐξανθήσασιν ἐκ πόλεως ἕως γάρτου τῆς γῆς.
 Ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐλογημοσύνην εἰς τὰς αἰῶνας, πρὸ
 τῶ ἡλίου διαμύσει τὸ ὄνομα αὐτῶ· καὶ ἐνδόλογηθήσονται
 ἐν αὐτῶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μα-
 καριῶσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶ Ἰσραὴλ,
 ὁ ποιῶν θαυμάσια μέγας. Καὶ ἐλογημοσύνην τὸ ὄνο-
 μα τῆς δόξης αὐτῶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ
 αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ
 γῆ· γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀληθεία.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ οβ΄. 72.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ ἢ Ἰεσαΐ.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσύριον.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τῆς δειξέσει τῇ
 καρδίᾳ. Ἐμὲ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες·
 παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα
 ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρλίω ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι
 ἐκ ἔσθιν αἰωνόσους ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ σερῶμα ἐν
 τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων ἐκ εἰσὶ, καὶ
 μετὰ ἀνθρώπων ἐμαστιγώθησονται. Διὰ τὸτο ἐκράτη-
 σεν αὐτὰς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶ εἰς τέλος, περιεβάλοντο
 ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ σέα-
 τος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διήλθουσα εἰς διήθειν καρδίας·

Δημοσίη Κεντρική

Δι-

Βιβλιοθήκη Σιότιαστας "Μανουσεία"

Διουνοθήσαν, ἢ ἐλάλησαν ἐν πορνείᾳ, ἀδικίας εἰς τὸ
 ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς ἕραν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, ἢ
 ἢ γλαῦσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπι-
 στρέφει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις ὀρε-
 θήσονται ἐν αὐταῖς. Καὶ εἶπον· πῶς ἔγνω ὁ Θεός,
 ἢ εἰ ἔστι γνώσις ἐν τῷ ἔψισθῳ; Ἰδοὺ ἔπι οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ, καὶ ἀδυνάτοις εἰς τὸν αἰῶνα, κατέχον πλοῦτου.
 Καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου,
 καὶ ἐνψάμην ἐν ἀθεταῖς τὰς χεῖράς μου, καὶ ἐγενόμην
 μεμαστιγασμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ ὁ ἔλεγχός μου εἰς
 τὰς ποταμίας; Εἰ ἔλεγον, ὀκνηθήσομαι ἔπος, ἰδοὺ τῆ γε-
 νῆα τῆ ἡγῶν σου ἠσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνώ-
 ναι· τὸτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. Ἔως ἔεισελθῶ εἰς
 τὸ ἁγιασθεῖον τοῦ Θεοῦ, καὶ σιωπῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
 Πλὴν, διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακὰ·
 κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθεῖναι. Πῶς ἐγένετο εἰς
 ἐρήμωσιν; ἔξάπινα ἔξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνο-
 μίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένον, Κύριε ἐν τῇ
 πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἔξεδουλώσεις. Ὅτι ἔξεκαύ-
 θη ἡ καρδία μου, ἢ οἱ νεφροὶ μου ἠλοιοθήσαν· καὶ γὰρ
 ἔξεδουλώμενος, ἢ ἐκ ἔγνων. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ
 σοὶ, καὶ γὰρ διαπαντὸς μετὰ σὺ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς
 τῆς δεξιᾶς μου, ἢ ἐν τῇ βελῆσει ὠδήγησάς με, ἢ μετὰ
 δόξης προσελάβε με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ ἕρα-
 νῳ; ἢ παρὰ σὺ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπον
 ἢ καρδία μου, ἢ ἢ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου,
 ἢ ἢ μερὶς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μα-
 κρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἔξωλόθρευσας
 πάντες τὸν πορνόλοντε ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολ-
 λάσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν
 ἐλπίδα μου. Τὰ ἔλαγγελαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου,
 ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Συνέσωσ τῷ Ἀσάφ.

Γίνα τί ὁ Θεὸς ἀπάσω εἰς τέλος, ἀργίῃθι ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πτόβητα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκλήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ξάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τὸ το, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῇ. Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρόσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχῆσαιτο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. Ἐθεύη τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ ἐκ ἐγνωσῶν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν ὄρυμῳ ξύλων, ἀξίταις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξολπιῶν κατέρραξαν αὐτῷ. Ἐπέσεισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιασθήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τῶ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ· δεύτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τῶ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν ἐκ εἶδομεν, ἐκ ἐστὶν ἔτι προφητίας, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσκεται ἔτι. Ἐως πότε ὁ Θεὸς, ονειδιεὶ ὁ ἐχθρὸς; παρεξυνεὶ ὁ ὑπερηφαντὸς τὸ ἰομά σου εἰς τέλος; Ἰνα τί ἀποσρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιὰ σου ἐκ μέσου τῶ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ ὀυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δράκόντων ἐπὶ τῷ ὕδατος. Σὺ σινέδρασας τὴν κεφαλὴν τῶ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τῶς Αἰθίοφι. Σὺ διεπρήξας πηγὰς καὶ χεῖμάρρους, σὺ ἐξήρασας ποταμὸς Ἡθάμ. Σὺ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὺ ἐστὶν ἡ νύξ, σὺ καπρτίσω φαῦσον καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ἀραῖα τῆς γῆς, θέρους καὶ ψαρ, σὺ ἐπλασας

Δημόσια Κεντρικὴ

ἀυ-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσεια"

αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ἀνέδισε τὸν Κύριον,
καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς
τῆς θηλείας ψυχῶν ἐξομολογουμένῳ σοι, τῆς ψυχῶν
τῆς πενήτων σὲ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς
τὴν διαθήκη σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμοὶ τῆς
γῆς οἶκον αἰομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος
καὶ κατηχυμμένος, πτωχὸς καὶ πόνος αἰνέσῃσι τὸ ὄνο-
μά σου. Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνή-
σθητι τῶ ἀνεδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἄφροτος ὄλλω τὴν ἡμέ-
ραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῆς οἰκετῶν σου· ἢ ὑπερη-
φανία τῆς μισάντων σὲ ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης. Φαλμὸς αὐτῆς τῆς Ἀσάφ.

Εξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι,
καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγῆσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου· ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύπτας κει-
νῶ. Ἐπάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ
ἐσερέωσα τὴς σύλης αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ
παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνοις, μὴ ὑψέτε κέρας. Μὴ
ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ
τῶ Θεῷ ἀδικίαν. Ὅτι ἔτε ἐξ ἐξόδων, ἔτε ἀπὸ ὕσμων,
ἔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων, ὅτι ὁ Θεός κειτῆς ἐστὶ. Τοῦτον
ταπεινοῖ, καὶ τῶτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου,
οἶνος ἀπράως πλήρες κέρασματος. Καὶ ἐκλίνει ἐκ τῶτου
εἰς τῶτο, πλὴν ὁ φυγίας αὐτοῦ ἐκ ἐξεκρωάθῃ, πίον-
ται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιά-
σομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ παῖ-
τα τὰ κέρατα τῆς ἀμαρτωλῶν σωθλάσω, καὶ ὑψωθή-
σεται τὸ κέρας τῶ δικαίῳ.

ΨΑΛΜΟΣ οέ. 75.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ,
 ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσάφειον.

Γνωσὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέ-
 βητε τὰ κράτη τῶν πόξεων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλε-
 μον. Φωτίζεις σὺ θαυμασῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. ἐ-
 παράχθησαν πάντες οἱ ἀσυνέτοι τῇ καρδίᾳ. Ἐπνῆσαν
 ὕπνον αὐτῶν, καὶ ἔχ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἀνδρες τοῦ
 πλάγκταις χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου ὁ Θεὸς
 Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ
 φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντισησεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή
 σου. Ἐκ τῶ ἔρανος ἠκάτισας κείσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠ-
 σίχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κείσιν τὸν Θεόν, τοῦ
 σῶσαι πάντας τὰς παρῆς τῆς γῆς. Ὅτι ἐνδυμίον ἀν-
 δρώπε ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνδυμίας
 ἐορτάσει σοι. Εὐξάδε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡ-
 μῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτῶ οἴσουσι δῶρα. Τῶ φοβε-
 ρῶ, καὶ ἀφαιρέσεν πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῶ παρα-
 τὸς βασιλεύσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ος'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθὺμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῆ με πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν
 Θεόν, καὶ προσέχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν
 ἐξέζητήσα, ταις χερσὶ με νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μαγούσσεια"

ἐν ἡπατίδῳ. Ἀπλήρητο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου ἐμνήθῳ τῷ Θεῷ, καὶ δὲφραίθῳ, ἢ δὲλοσχησα, καὶ ἀλίγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκαπελάζοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθῳ, καὶ ἐκ ἐλάλησα. Διελουσαμὲν ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἐπὶ αἰώνια ἐμνήθῳ. Καὶ ἐμελέησα νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου, ἢ δὲλοσχησεν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τὰς αἰώνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ ἢ προθήσει τὴν δόξαυ αὐτοῦ ἐτι; ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτῷ ἀποκόψει; σιωπέησεν ῥῆμα ἀπὸ γυναικὸς εἰς γυναικῶν. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ σιωπέησεν ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῷ τὰς οἰκτιρῆμας αὐτῷ. Καὶ εἶπα, νῦν ἡρέαμῳ· αὐτὴ ἢ ἀλλοίωσις τῆς δόξιας τοῦ Υἱοῦ. Ἐμνήθῳ τῷ ἔργῳ Κυρίου, ὅτι μνηθῆσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιποθέμασί σου ἀδολοσχήσω. Ὁ Θεός ἐν τῇ ἀγίῳ ἢ ὁδοῦ σου. τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυθῆσῳ ἐν τῇ βραχίονί σου, τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδουσαί σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδουσαί σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἡχῆς ὑδάτων, φωνὴ ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σε διαπορεύονται, φωνὴ τῆς βροντῆς σε ἐν τῇ ἔσχατῳ. Ἐφανῶ αἱ ἀστράται σε τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλούθη, καὶ ἔσφομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ ἔριβοι σε ἐν ὑδασι πρῶτοις, καὶ τὰ ἔχρη σου ἢ γνωθῆσανται. Ὡδήγησας ὡς ἐφάβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μαῦσῃ καὶ Ἀαρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῳία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ οζ'. 77.

Ἀρμονίης Ἱερῆς μελιχόδα ᾠσατο Δαβὶδ.
Συνέσταις τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ ὄσ ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τῆς νόμου μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἐγνωσαμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γυναικὰ ἑτέραν. Ἀπαγγέλλοιτες τὰς αἰνήσεις τῆς Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν. Καὶ ἀνέστησε μαρτύριοι ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔδωκεν ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατέράσιν ἡμῶν, πῶς γινώσκω αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ὅπως αὐτοὶ γινώσκω ἑτέρα. Υἱοὶ περυσσάμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγέλλωσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τῆς Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἴνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σχολιὰ καὶ παραπτωμένα, γενεὰ, ἥτις ἔκατόρθωσε τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐπισώθη μὴ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντεινοντες καὶ βλάπτοντες τόξοις, ἐγράψοντες ἐν ἡμέρα πόλεμος. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τῆς Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ἐκ ἠβελήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν ὑποθηκῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμάσιων αὐτοῦ, ἃν ἔδεδεξεν αὐτοῖς. Ἐνάστιον τῷ πατέρων αὐτῶν, ἃ ἐποίησεν θαυμάσια ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Ταίεως. Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτὰς, παρέσπασεν ὕδατι αἰετὶ ἄσκον. Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ

Δημοσιὸν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσιο"

ἄλλω τῷ νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε πέτρας
 ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτὰς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.
 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς πο-
 τὰμὸς ὕδατα. Καὶ προσέειπεν ἐπὶ τῷ ἁμαρτανίῳ αὐτοῦ,
 παρέπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν αὐτοῦ. Καὶ ἐξεπείρασεν
 τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τὸ αἰτῆσαι βρώματα
 ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατεδάλυσεν τὸ Θεὸν, καὶ ἐπι-
 πόν· μὴ δυναθῆσται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι ἄπειραν ἐν ἐ-
 ρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύθησαν ὕδατα, καὶ
 χειμαῖροι κατεκλύθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δυνάται δοῦναι,
 ἢ ἐτοιμάσαι ἄπειραν τῷ λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τὸτο ἤκουσε
 Κύριος, καὶ ανεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνέβη ἐν Ἰακώβ, καὶ
 ὄργη ανέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι ἐκ ἐπίσθου ἐν τῷ
 Θεῷ, ὡδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωθῆναι αὐτῶν. Καὶ ἐπέτι-
 λαι τὸ νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀπέκλεισε.
 Καὶ ἔβρεξον αὐτοῖς μύνη φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδω-
 κεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπι-
 σιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλῆθυσιν αὐτῶν. Ἀπῆρε τό-
 τον ἐκ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆ Ἰβραὶ.
 Καὶ ἔβρεξον ἐπ' αὐτὰς, ὡσεὶ χιτῶν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμ-
 μον θαλασσῶν πετεπὰ ππερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέ-
 σω τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω τῶν σκηνομάτων αὐ-
 τῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήθησαν σφόδρα, καὶ τῷ ἐπι-
 θυμίῳ αὐτῶν ἠνεγκον αὐτοῖς· ἵνα ἐσερήθισαν ἀπὸ τῆς
 ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐπὶ τῆς βρώσεως ἧσης ἐν τῷ σώμα-
 τι αὐτῶν, καὶ ὄργη τῷ Θεῷ ανέβη ἐπ' αὐτὰς. Καὶ ἀπέκ-
 τευεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς τῆ Ἰσραὴλ
 συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τέτοις ἡμαρτων ἐπὶ, καὶ ἐκ ἐπί-
 σθου ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτῶν. Καὶ ἐξέλιπον ἐν μα-
 ταιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἐπὶ αὐτῶν μὴ σπουδῆς.
 Ὅταν ἀπέκτευσεν αὐτὰς, τότε ἐξεζήτην αὐτοῦ, καὶ ἐπέ-
 σρεφον, καὶ ἄρθευον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήθησεν ὅτι,

ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῷ ἐστὶ, καὶ ὁ Θεὸς Ὑψιστὸς ἀντιπῶς αὐτῶν ἐστὶ. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῷ ἐψάλλοντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῷ ἐκ εὐθείας μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῶν. Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτιρῶν, καὶ ἰλάσκειται τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθύνει τοῦ ἀποσρέφαι τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ ἐκί ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτῶν. Καὶ ἐμνήθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα ποροδόμορον, καὶ ἐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παράργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Καὶ ἐπέσρεψαν, καὶ ἐπέρασαν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ παρώξισαν. Καὶ ἐκ ἐμνήθησαν τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἡμέρας ἧς ἐλυθάσασα αὐτῶν ἐκ χειρὸς θλίβοντες. Ὡς ἔδειτο ἐν Αἴγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῶν, καὶ τὰ τέρατα αὐτῶν ἐν πεδίῳ Ταύρας. Καὶ μετέσρεψον εἰς αἷμα τὰς ποταμὸς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτῶν κινώμην, καὶ κατέφαγεν αὐτῶν, καὶ βάβαχον, καὶ διέφθειρεν αὐτῶν. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὰς καρπὰς αὐτῶν, καὶ τὰς πόνας αὐτῶν τῇ ἀκείδι. Ἀπέκτεινε ἐν χαλαζῇ τὴν ἀμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχρῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πτελί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτῶν ὄργην θυμῶν αὐτῶν, θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν, ἀποσολῶν δι' ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδοποίησε ἕριβον τῇ ὄργῃ αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐφείσασα ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον ἐμύκλεισε. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρῶτότοκον ἐν γῇ Αἴγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώματι Χάμ. Καὶ ἀπῆρκεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγεν αὐτῶν ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἀδήγησεν αὐτῶν ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἐκ ἐδεύσασα, καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτῶν εἰς ὄ-

ρος αγίασματος αὐτοῦ, ὅρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτὸς ἐν χροινίῳ κληροδοσίας. Καὶ καποκλήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ πρὸς φυλάς τῆ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέειρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ὑψίστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέσρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτοῦ, μετεστράφησαν εἰς τόξον σφειβλόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βενοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς γλυπτῶς αὐτοῦ παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἦκωσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερέειδε, καὶ ἐξεδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπόσαστο τὴν σκηνὴν Σιλαῖμ, σκηνώμα, ὃ καποκλήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτοῦ εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέειδε. Τὰς νεανίσκας αὐτοῦ κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτοῦ οὐκ ἐποθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτοῦ ἐκλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς καὶ κεκραπαδικῶς ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε πρὸς ἐχθρὸς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. Οὐρανὸς αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπόσαστο τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ ἐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὅρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησε. Καὶ ἀποδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ, ἐδεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς ποιμνίας τῆς προβάτων. Ἐξόπισθεν τῆς λοχλομεσίαν ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῆς χειρῶν αὐτοῦ ἀδήγησεν αὐτὰς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

F 3

Τῷ Ἀσάφ,

Ο Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίσησαν τὸν ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Ἔθεστο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεστο τὰ θησαυριμαῖα τῆς δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τῆς οὐρανόσ, τὰς σάρκας τῆς ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεον τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων, Ἐγενήθησαν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηστρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν. Ἔως ποτε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου; Ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσθησαν. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτῶν ἠρήμωσαν. Μὴ μνηστῆς ἡμῶν αἰσίων ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ αἰτιρμοὶ σου Κύριε, ὅτι ἐπιπρωχούσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, σῆκεν τῆς δόξης τῆς ὀνόματός σου, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, σῆκεν τῆς ὀνόματός σου. Μὴποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωθῆτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῆς ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Ἡ ἐκδικησις τῆς αἱματός τῆς δέλαι σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπενημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τῆς ὑδὸς τῆς θανατομενῶν. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπιπλαστονά εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ἀνείδισαί σε Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα τομῆς σου, ἀδομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ ἐξαγγελέμεν τὴν αἰεσίαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ο 3'. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύρειον
τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τῷ Ἀσασίῳ.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ
πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερυβίμ
ἐμφάνηδι, ἐναντίον Ἐφραΐμ, καὶ Βενιαμίν, καὶ Μωασσῆ.
Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι
ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφωνον τὸ πρόσω-
πόν σου, καὶ σωθисόμεθα. Κύρει ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων,
ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τῇ προσβολῇ τῶν δούλων σου;
Ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δά-
κρυσιν ἐν μέθῳ. Ἔθνη ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γέγο-
σιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Κύρει
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθисόμεθα. Ἄμπελον εἶξ Ἀί-
γύπτῳ μετήρας, εἶξ ἕβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτῳσας αὐ-
τῇ. Ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτῳσας
ταῖς ρίζαις αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν
ὄρη ἢ σκιά αὐτῆς, αἱ ἀνάδενδράδες αὐτῆς ταῖς κέδρας τῷ
Θεοῦ. Ἐξέτειρε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ
ἕως ποταμῶν ταῖς παραφυάδας αὐτῆς. Ἴνα τί καθεῖλες
τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ ἔφυγῶσιν αὐτῇ πάντες οἱ πα-
ραποροδόμοι τῇ ὁδῷ; Ἐλυμήνατο αὐτῇ ὡς ἐν δρυ-
μῇ, καὶ μονιὸς ἄγχιος κατενεμήσατο αὐτῇ. Ὁ Θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον εἰς κρανῆ, καὶ
ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ καρτί-
σαι αὐτῇ, ἢν ἐφύτῳσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ γόν ἀν-
δρώπῃ, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῇ. Ἐμπεπυερισμένη πι-
εῖ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τῷ προσώπῳ σου

ἀπολῶνται. Γεννηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ ἔμην ἀποσῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπέστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Π'. 8ο.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληωῶν, φαλμὸς ᾠδῆς
τῷ Ἀσάφ.

Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε φαλμὸν, καὶ ὄτε τύμπανον, φαλπίειον τερπνὸν μὲν κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν δισήμενῃ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν. Ὅτι πρόσαγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κείμεν τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύειον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει ἔσειν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Γλῶσσαν ἡ οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ. Αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐν τῷ κοφίῳ ἐδέλουσαν. Ἐν θλίψει ἐπέκαλέσω με, καὶ ἐρρύσαμίην σε. Ἐπήκασά σε, ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος. Ἐδοκίμασά σε, ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον λαὸς μου, καὶ διαμαρτύρωμαί σοι. Ἰσραὴλ εἰμὶ ἀκούσας μου, ἐκ ἔσαι ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, καὶ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοθίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Πλάτωμι τὸ σῶμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ ἐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ ἔπροσέχε μοι. Καὶ ὄξαπέσειλα αὐτὰς κατὰ τὰ ἐπιποδῆματά τῶν καρδιῶν αὐτῶν. Πορεύονται ἐν ταῖς ἐπιποδῆμασιν αὐτῶν· εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, ἐν τῷ μηδενὶ αὐτῶν ἐχθρῶς αὐτῶν ἐπαπέινωσα, καὶ ἐπὶ πύξ

Ἐλίβοντας αὐτὸς ἐπέβαλον αὐτῷ τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἔχθροί Κυρίου ἐφύλασαν αὐτὸν, καὶ ἔσαι ὁ καιρὸς αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐφώμισεν αὐτὸς ἐκ σταυροῦ πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ π.ά. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστι ἐν σωτηρίῳ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεῶν διακεῖναι. Ἔως πότε κείνεται ἀδικίαν, καὶ ποσόσπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κείνεται ὀρφανῶ, καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πρῶτα δικαιώσατε. Ἐξέλεθε πρῶτα, καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσαθε αὐτόν. Οὐκ ἐγνώσαν, καὶ ἐσυμῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται. Σαλεύθησαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐσέ, καὶ υἱοὶ Ἰψίσου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἀστροὶ ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῷ ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα ὁ Θεός, κείνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ π.β'. 82.

Ὡδὴ Ψαλμῶ τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεός τίς ὁμοιωθήσεται σοι, μὴ σιγήσῃ, μὴ δὲ καταπραῦς ὁ Θεός. Ὅτι ἰδὲ οἱ ἔχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλῶν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπραυρῶσατο γνώμῳ, καὶ ἐβελοῦσαντο καὶ τῷ Ἀζύῳ σου. Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὸς ἐξ ἔθνευ, καὶ μὴ μνηθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβελοῦσαν καὶ ἐν ὁμοιοῖα ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ σὲ διαδήκλω διεῖχοντο. Τὰ σκηνώματα τῷ Ἰδαμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλίται Μωάβ,

Δημοσία Κεντρική καὶ

καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβαὶ, καὶ Ἀμμων καὶ Ἀμαλῆκ, Ἀλ-
λόφυλοι μὲν πῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ ἦν καὶ Ἀαθὲρ
συμπαραχρῆται μετ' αὐτῶν. Ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν
τοῖς υἱοῖς Δαὐτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ, καὶ τῇ
Σισάρα, ὡς τῇ Ἰαβεὶμ ἐν τῇ χειμάρρῳ Κισαὶν. Ἐξω-
λοθρεύθησαν ἐν Ἀσυδάρ. Ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ
γῆ· Ἦν τὸς ἄρχοντας αὐτῶν, ὡς τὸν Ὀρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ
Ζαβεὶ, καὶ Σαλμαναῦ, πάντας τὸς ἄρχοντας αὐτῶν, οἱ
τινες εἶπον· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιασμένον τῷ
Θεῷ. Ὁ Θεὸς μὲν τοῦ αὐτοῦ ὡς Ἰσοχὸν, ὡς καλάμην
καὶ πρόσωπον ανέμου. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει ὄρυμόν.
Ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐ-
τὰς ἐν τῇ καταγίδι σε, καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σε συνταράξεις
αὐτὰς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζη-
πίσῃσι τὸ ὄνομά σε Κύριε. Αἰχμωδήσωσαν, καὶ παρα-
χθρήσωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος, καὶ ἐξοπήσωσαν,
καὶ ἀπολέθωσαν. Καὶ ηὐχέσονται, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.
Σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ πγ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ πῶν Διωτῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκευάματά σου Κύριε πῶν δυνά-
μεων, ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς ἀν-
τὰς τῷ Κυρίῳ. Ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιά-
σαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ εὐχέσθην εὐρεῖν ἑαυτῷ
οἰκίαν, καὶ φυγῶν νοστίαν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοστία
ἑαυτῆς. Τὰ θυσιασθένιά σου Κύριε πῶν δυνάμεων, ὁ Βα-
σιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικούντες ἐν τῇ
οἰκῇ σου, εἰς τὰς αἰῶνας πῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. Μακά-
ριος ἀνὴρ, ὃ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτοῦ παρά σοί. Ἀναβά-
σεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέδετο· εἰς τὴν κοιλάδα τῷ κλαυ-

Δημόσια Κεντρικὴ Σχολὴ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΑ'. ΨΑΛΜΟΣ πδ'. 91

Θμῶνος εἰς τὸν τόπον ὃν ἔδειτο. Καὶ ἦν ὀλογλας δάσει ὁ γομοθετῶν. Πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δυνάμιν. Ὁφθήσεται ὁ Θεὸς τῷ Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνάτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπεραυτίσθαι ἡμῶν, ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς χριστῶ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμεν παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μάλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος, καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος ἐστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πδ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἡοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας Κύριε τῷ γλῶσσῳ σου, ἀπέστρεψας τῷ αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφήκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ. Κατέπαυσας πᾶσαν τῷ ὀργῷ σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τὰς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τῷ ὀργῆν σου ἀπὸ γενεᾶς, εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου διφρανηθήσεται ἐπὶ σοί. Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώσεις ἡμῖν. Ἀκέσσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι λαλήσει εἰρήνῳ ἐπὶ τὸν λαόν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς ὀπίστας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς ἐπιστρέφοντας καρδίῳ ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβεμένων αὐτόν πρὸς σωτήριον αὐτῆς, τὴν κατασκηνοῦσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος, καὶ ἀλήθεια συνώπτισαν, δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη

Δημόσιον Κέντρον κα-

Βιβλιοθήκη Σιδηροτοῦ "Μακαρίου"

κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀπέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ πέ. 85.

Προσέχη πρὸς Δαβίδ.

Κλίνον Κύριε τὸ ἄσος, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχός, καὶ πόνος εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὄσιος εἰμὶ. Σώσον τὸν δούλον σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεν κλάξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστός, καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλεμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσέχην μου, καὶ πρόδωκε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἐστὶν ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, καὶ ἐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξεσι, καὶ προσκυμήσασιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσασιν τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεός μέγας. Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρῦσω τὴν ψυχὴν μου ὡς ἄδελφός μου. Ὁ Θεός παρῴσ-

Δημοσία Κεντρικῆ μοι

Βιβλιοθήκη Σιδηπόλεως "Μανουσεία"

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΒ'. ΨΑΛΜΟΣ πς'. πζ'. 95

μοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ σωραγωγὴ κραταιῶν ἐξή-
πισαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἔπροέθεντό σε ἐνώπιον αὐ-
τῶν. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων, καὶ ἐλεή-
μων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. ἐπί-
βλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με. Δός τὸ κράτος σου τῷ
παιδί σου. καὶ σώσον τὸν Υἱὸν τῆς παιδείας σου. Ποίη-
σον μετ' ἐμὲ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μι-
σῶντές με, καὶ αἰχμηθήτωσαν. Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθη-
σάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ πς'. 86.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ. Ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ Θεμέλιοι αὐτῶ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις· ἀγαπᾷ
Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκωώματα
Γαχώβ. Δεδόξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ
Θεοῦ. Μνηθῆσομαι Ῥαάβ, καὶ Βαβυλωνίους τοῖς γινώσκου-
σί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῆς
Αἰθιοπῶν. Οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ
ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς
ἐθεμελίωσεν αὐτῇ ὁ ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν
χαρῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν
αὐτῇ. Ὡς ἀφραϊνομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ πζ'. 87.

Ἐδὴ ψαλμὸς τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ,
τῷ ἀποκεκλιθῆναι λόγον σωτέως Αἰθᾶμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐπέκραξα, καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσ-
φχή μου. Κλίνοι τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι
ἐπλήθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγι-

σι. Προσελογίζην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
 Ἐγενήθην ὡσεὶ αἰθρῶπος ἀβούθης ἐν νεκροῖς, ἐλοῦ-
 θeros, ὡσεὶ ψαυματῖαι καθύδουτες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
 ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σε ἀπώθησαν.
 Ἐθετό με ἐν λάκκῳ κατοπιάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν
 σκιά θανάτου. ἐπ' ἐμὲ ἐπεσελεχθῆ ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντα τὰς μετρωσιμὰς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ. Ἐμά-
 κρυπας τὰς γνώσεις μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθετό με βδέλυγμα
 ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ ἐκ ἐξεπορήθην. Οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ἠδυσήσαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ
 Κύριε ὄλλω τῷ ἡμέρῳ, διεπέπια πρὸς σέ τὰς χει-
 ράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰαβοὶ
 αἰασήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοί; Μὴ διγνήσεται
 τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τῷ ἀλήθειάν σου ἐν
 τῇ ἀπώλειᾳ; Μὴ γνωθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυ-
 μάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληπισμένη;
 Καγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ κρῶν ἢ προσδύ-
 χη μου κρῶθᾶσέ με. Ἴνα τί Κύριε ἀπώθῃ τῷ ψυ-
 χῆνί μου, ἀποσρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχὸς
 εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός με. Ὑψώθεις δὲ,
 ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄρ-
 γαί σου. Οἱ φοβηρισμοί σου ἐξετέραξαν με, ἐκύκλω-
 σαν με ὡσεὶ ὕδωρ. Ὀλλω τῷ ἡμέρῳ περιέχον με ἁ-
 μά. Ἐμάκρυπας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τὴν
 γνώσεις μου ἀπὸ παλαιπαιείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ πη. 88.

Συνόσεως Αἰθάμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλεός σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἴσσομαι, εἰς γεν-
 ναὴ καὶ γενναὴ ἐπαγγελῶ τῷ ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματι.

ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΠΕΤΡΙΑΝ ΤΙ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΣΤΙΩΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

τί μου. "Οτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα, ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἐποιμαθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεδέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ἄμωσα Δαβὶδ τῷ δέλω μου. Ἐως τῶ αἰῶτος ἐποιμάσω τὸ σπέρμα σε, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ τὸν θρόνον σε. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὴν θαυμάσίαν σου Κύριε, καὶ ἡ γῆ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ Ἀγγέλων. "Οτι τίς ἐν ἐσφάλαις ἰσώθησεται τῷ Κυρίῳ, καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν Υἱοῖς Θεῶν; ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγγέλων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τῆς περὶ κύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατός εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κυκλώσῃ. Σὺ διαπόζεις τὴν κράτος τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς θάυματῶν ὑπερήφανον· ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τῆς ἐχθρὰς σε. Σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοὶ καὶ σὴ εἰσὶν ἡ γῆ. Τὴν Οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. Τὸν Βόρρᾶν, καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτίσας. Θαβάρ, καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σὺ δὲ βραχίον ἡμῶν δυνάστεως. Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου. Δικαιοσύνη καὶ κέλεμα, ἐποιμασία τῶ θρόνου σου. Ἐλεος, καὶ ἀλήθεια προπαράσσονται ἀπὸ προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γνώσκων ἀλαλαγμόν, Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῶ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. "Οτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ ἀδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. "Οτι τῷ Κυρίῳ ἡ αὐτίληψις, καὶ τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ Βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασι τοῖς Υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, ἐδέμην βούθειαν ἐπὶ δυνατῶν. Ὑψώσα ἐκλεκτὴν ἐν τῷ λαῷ μου. Εὖρον Δαβὶδ τὸν ἀκλόν μου, ἐν ἐλάτῳ ἁγίῳ μου ἔκτισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου

ὁ Πνεῦμα Κεντρικῶν

σωσάντην αὐτῶν, καὶ ὁ βραχίον μου κατιχύσει αὐ-
 τόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῶν, καὶ υἱὸς ἀνομίας ἢ
 ἐφοδῆσαι τὸ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προ-
 σώπης αὐτῆ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ, καὶ τὰς μισῶντας αὐτὸν ἔσ-
 παύσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐ-
 τῆ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτῆ.
 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτῆ, καὶ ἐν ποταμοῖς
 δεξιὰ αὐτῆ. Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με, πατήρ μου εἰ σύ,
 Θεὸς μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Καὶ γὰρ πρω-
 τότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψιλὸν παρὰ τοῖς βασιλευσὶ
 τῆς γῆς· εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῶν τὸ ἔλεός μου, καὶ
 ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῶν, καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τὰ
 αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτῆ, καὶ τὸν θρόνον αὐτῆ, ὡς τὰς ἡμέ-
 ρας τῆ ἑβραῆ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ Υἱοὶ αὐτῆ τὸν νό-
 μόν μου, καὶ τοῖς κείμασί μου μὴ πορεύωσιν· ἐὰν τὰ δι-
 καιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλά-
 ξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τῆς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ
 ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου ἢ μὴ διασκε-
 δάσω ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἢ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,
 καὶ ἢ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορεύόμενα
 διὰ τῶν χειλέων μου ἢ μὴ ἀθετήσω. Ἀπαξ ὤμοσα ἐν τῷ
 ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ φύσσομαι. Τὸ σπέρμα αὐτῆ εἰς τὸν
 αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτῆ, ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.
 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς
 ἐν ἑβραῶν πιστός. Σὺ δὲ ἀπάσῃ, καὶ σκεδῶσας, ἀνεβάλε
 τὸν χρισόν σου. Κατέσρεψας τὴν διαθήκην τῆ δόξης σου, ἐβε-
 βηλώσας εἰς πᾶν γῆν τὸ ἅγιόν σου. Κατέβλεψας πάντα
 τὰς φραγμὰς αὐτοῦ, ἔβλε τὰ ὀχυρώματα αὐτῆ δειλίαν.
 Διήρπαζον αὐτόν πάντες οἱ διδοῦντες ὁδόν, ἐγκνήθη
 ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆ. Ὑψάσας τὴν δεξιὰν τῶν ἑλι-
 βόντων αὐτόν. Εὐφρανὰς πάντα τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ, ἀπέ-
 σρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτῆ, καὶ ἔκ ἀπελά-

βε αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρῶν αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτῆ εἰς τὴν γῆνκατέρραξας. Ἐομίκρυνας τὰς ἡμέρας τῆ χρόν αὐτῆ, κατέχευας αὐτῆ αἰσχυῶν. Ἔως πότε Κύριε ἀποσρέψῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς με ὑπέσασις. Μὴ ᾄματάς ἐκτίσας πάντας τὰς ἡμέρας τῆ ἀνθρώπων; Τίς ἐστὶν ἀνθρώπος, ὃς ζήσεται, καὶ ἐκ δέσεται θάνατο; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐκ χειρὸς ἄδου; Πᾶ εἰσι πᾶ ἐλέησῃ τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ἃ ἄμωσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι Κύριε τὸ ἀνείδισμὸν τῆ ὄψων σου, καὶ ὑπέχον ἐν τῷ κόλπῳ με πολλῶν ἐθνῶν. Οὐ ἀνείδισαν οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, καὶ ἀνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τῶ χριστῶ σου. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, γενοῖτο, γενοῖτο. Δόξα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Π Σ'. 89.

Προσδύχῃ Μαυσῆ ἀνθρώπων τῶ Θεῷ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. Πρὸ τῆ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῶ αἰῶνος, καὶ ἕως τῶ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποσρέψῃς ἀνθρώπον εἰς παπείνωσιν, καὶ εἴπας, ἐπισρέψατε ὑοὶ τῆ ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθρῶν, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. τὰ σκεδονώματα αὐτῶν ἔτι ἔσονται. Τῶ πρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι, τὸ πρωὶ ἀνθήσεται, καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρωθῆναι, καὶ ξηρανθῆναι. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐπαράχθημεν. Ἐθου τὰς ανομίας ἡμῶν ἰναστίον σου. Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῶ προσωπίε σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξελίπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῆ ἐπὶ ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐσθλήθησαν ἔτι. Ἐὰν

Salterio.

G. ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΕ

δὲ ἐν δυνατείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῷ κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε φραδότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδοδυσόμεθα. Τίς γνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαρτιμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου ἔτω γνώρισόν μοι, καὶ τῆς πεπαιδευμένης τῆ καρδίας ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστροφον Κύριε ἕως πότε; καὶ παρακλήθῃτι ἐπὶ τοῖς δάλοισιν σου. Ἐνεπλήθηνεν τὸ πρῶν τῶ ἐλέους σου Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ ὠφραθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφραθήμεν, αὐθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τῆς δόξης σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τὴς ἡμέρας αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῶ Θεῶ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶ χειρῶν ἡμῶν κατὰ θυμὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶ χειρῶν ἡμῶν, κατὰ θυμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ἄϊνος ᾠδῆς τοῦ Δαβὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο κατακλιθῶν ἐν βοήθειᾳ τῶ ὑψίστου, ἐν σκέπη τῶ Θεοῦ τῶ ἑσπέρῳ αὐλιθίσεται. Ἐρεῖ τοῦ Κυρίου, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπίω ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτός ρύσεται σε ἐκ παγίδος θυράτων, καὶ ἀπὸ λόγου παραχάδης. Ἐν τοῖς μεταφρασμοῖς αὐτῶ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τῆς πτέρυγας αὐτῶ ἐλπιεῖς. Ὅπλω κυκλώσεισε ἡ ἀλήθεια αὐτῶ ἢ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινῶ, ἀπὸ βέβης πετομένη ἡμέρας, ἀπὸ φράγματος ἐν σκότει διαποροδομένη, ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίῳ μεσημβρινῶ. Πισεῖται ἐκ τοῦ κλίματος σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ ἐκ ἐγγυῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄφει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψίστον ἔδωκα καταφυγῆ μου. Οὐ προσελθίσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ ἐκ ἐγγυῖ

ἐν τῷ σκλωμάτί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῶ ἐπι-
 λείπαι περὶ σὺ, πῶ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁ-
 δοῖς σου. ἐπὶ χειρῶν ἀρᾶσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
 λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπι-
 βήσῃ, καὶ καταπατίσεις λέοντα, καὶ δράκοντα. Ὅτι
 ἐπ' ἐμὲ ἠλπίσε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. Σκεπάσαι αὐτόν,
 ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπα-
 κούσομαι αὐτῷ. Μετ' αὐτῷ εἰμι ἐν θλίψει. Ἐξελεῖμαι
 αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω
 αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ τιμῶ. Ἀλληλῆα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ γα. 91.

ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Σαββάτου.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
 τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός
 σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νεκρῶν ἐν δευαχόρδῳ
 ψαλπείῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὐφρανᾶς με Κύριε
 ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν ταῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀ-
 γαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύθη τὰ ἔργα σου Κύριε, σφόδρα
 ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνήρ ἄφρων ἐ γνώσε-
 ται, καὶ ἀσωτέτος ἐ συνήσκη ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρ-
 πωλῆς ὡσεὶ χόρτος, καὶ διέκυψω πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
 τῷ ἀνομίᾳ. Ὅπως αὖ ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα
 τῷ αἰῶνος. Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ
 ἐχθροί σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολῶνται, καὶ
 διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῆς ἀνομίας, καὶ
 ὑφωθήσεται ὡς μογοκέρως τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας
 μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπειδὴν ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐν ταῖς

100. ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΓ'. ΦΑΛΜΟΣ υβ'. υγ'.

ἔχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ ποιηθέν-
μοις, ἀκούσεται τὸ ἔξ μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πε-
φυλακμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεοῦ
ἡμῶν ὄξανθήσονται. Ἐπι πληθυνθήσονται ἐν γῆρι πίσι-
μι, καὶ ὑπαθῆντες ἔσονται τῶ ἀγαγεῖλαι. Ὅτι δ' οὗτος
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ υβ'. 92.

Εἰς τῷ ἡμέραν τῶ Προσαββάτε, ὅτε κατῴκησο ἡ γῆ,
αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀπερέπειαν ἐνεδύσατο. Ἐ-
νεδύσατο Κύριος δυνάμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ
ἐσερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἣτις ἐ σαλευθήσεται. Ἐπι-
μος ὁ θρόνος σε ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῶ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐ-
πῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν. Ἀρῶσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτείφεις αὐτῶν, ἀπὸ φω-
νῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμασοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θα-
λάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύ-
ριά σε ἐπιστάθισαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἀγίασ-
μα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Φ Α Λ Μ Ο Σ υγ'. 93.

Τῷ Δαβίδ, πεψάδι Σαββάτε.

Θεὸς ἐδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐδικήσεων ἐπαρρη-
σιάσατο. Ὑψώθητι ὁ κείνων τῷ γλῶ, ἀπόδος ἀνα-
πόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις· ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ Κύριε,
ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται; Φθέγγονται καὶ λα-
λήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τῷ ἀνομίαν. Τὸν λαόν σε Κύριε ἐπεπείνωσαν, καὶ τὴν

ἀληθείαν κεντῶ καὶ κλη-

κληρονομίαν σε ἐκάνωσαν. Χήραν, καὶ ὄρφανόν ἀπέκτη-
 ναί, καὶ προσήλυτον ἐφόιδεσαν. Καὶ εἶπον· ἐκ ὄψεαι Κύ-
 ριος, καὶ σιωπήσει ὁ Θεὸς τῷ Ἰακώβ. Συβέτε δὴ ἀφροτες ἐν
 τῷ λαῷ, καὶ μῶροί ποτε φρονήσατε. Ὁ φυτόδενος τὸ ἔσ, ἐχί
 ἀκίαι, ἢ ὁ πλάσας τὸν ὄφθαλμόν, ἐχί κατανοεῖ; Ὁ παι-
 δόδων ἔδνη, ἐχί ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπων γνώσει;
 Κύριος γνώσει τὰς διαλογισμὰς τῆς ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ
 μάταιοι. Μακάριος ἀνθρώπος, ὃν αὐ παιδέσει Κύριε, καὶ
 ἐκ τῶ νόμου σε διδάξης αὐτόν. Τὰ παρῆναι αὐτὸν ἀφ' ἡμε-
 ρῶν πονηρῶν, ἕως ἔδρη τῆς ἀμαρτωλῶ βόδρος. Ὅτι ἐκ
 ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτῶ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐ-
 τῶ ἐκ ἐγκαταλείψει. Ἔως ἔδδικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κτί-
 σιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς παῖτες οἱ ὄδεις τῆ καρδία. Τίς
 αἰασήσεται μοι ἐπὶ πονηρομοί; ἢ τίς συμπαραστήσει-
 ται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοισ τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύ-
 ριος ἐβοήθησέ μοι, παραβαχὺ παρῆκισε τῆ ἄδη ἢ ψυ-
 χή μου· εἰ ἔλεγον, σεσάδεται ὁ πῦς μου, τὸ ἔλεός σου
 Κύριε ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀδυμῶν μου ἐν τῇ
 καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σε ἔφραμαν τὴν ψυχὴν μου.
 Μὴ συμπροσέσω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων κόπον
 ἐπὶ πρόσαγμα. Θηροδύσκων ἐπὶ ψυχὴν δικαίη, καὶ αἷμα
 ἀδῶν καπεδικάσσονται. Καὶ ἐγύετό μοι Κύριος εἰς κα-
 ταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοήθην ἐλπίδος μου. καὶ ἀπο-
 δώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶ, καὶ κατὰ τὴν
 πονηρίαν αὐτῶν ἀφανίει αὐτοῖς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

Φ Α Λ Μ Ο Σ υδ'. 94.

Ἄνθος ὠδῆς τῷ Δαβίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
 Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσαπον

αὐτὸς ἐν ἑξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. "Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. "Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῶν εἰσὶν. "Ὅτι αὐτοῦ ἐσὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. "Ὅτι αὐτὸς ἐσὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκέσσητε, μὴ σκληρυνήτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν πειρασμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔπειρασά με οἱ πατέρες ὑμῶν. Ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντε ἐπὶ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ ἔκ ἐγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. Ὡς ἄμωσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατέπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ υ'. 95.

Ἰννοσ φῶδης τῷ Δαβιδ, ὅπ ὁ οἶκος ἀκοδόμητο μὲ τὴν αἰχμαλωσίαν. Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αῦσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Εὐαγγελίζεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. "Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰετὸς σφόδρα, φοβερός ἐσὶν ἑπὶ πάντας τοὺς Θεούς. "Ὅτι πάντες οἱ Θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τὰς ἐραυὰς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις, καὶ ᾠραυότης ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἀγιωσάμην καὶ μεγαλοσπέπεια ἐν τῷ

ἀγίασ-

ἀγιάσματι αὐτῷ. Ἐνέγκτε τῷ Κυρίῳ αἱ πατεῖαι τῶν Ἐθνῶν, ἐνέγκτε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἐνέγκτε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτῷ. Ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆς. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Σαλαβήτω ἀπὸ προσώπου αὐτῆς πᾶσα ἡ γῆ. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ ᾧ κατόρθωσε τῷ Οἴκῳ σου, ἡτίς οὐ σαλαβήσεται. Κερεὶ λαὸς ἐν δόξῃ σου. Εὐφρανέδωσαν οἱ ἔρανοι, καὶ ἀγαλλιάδω ἡ γῆ· σαλαβήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῶν ὄρυγες, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κεῖναι τῷ γῶ. Κερεὶ τῷ Οἴκῳ σου ἡ δικαιοσύνη, καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆς.

ΨΑΛΜΟΣ 45'. 96.

Τῷ Δαβίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτῆς ἀποκαθίστατο.
Ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάδω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν ἡ ἕσσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γρόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κεῖμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτῆς. Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆς προπορεύεται, καὶ φλογεὶ κύκλω τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐφανῶ αἱ ἀστραφαὶ αὐτῆς τῇ Οἴκῳ σου. Εἶδε, καὶ ἐσαλαβήτω ἡ γῆ. Τὰ ὄρη αἰσεί κηρὸς ἐπέκτισαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνήγγειλαν οἱ ἔρανοι τῷ δικαιοσύνῳ αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τῷ δόξαν αὐτῆς. Αἰχμυθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνηταὶ τοῖς γλυπτῶν, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτῆς. Ἦχησέ καὶ

εὐφραίνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσωντο αἱ θυγατέρες τῆς
 Ἰερουσαλὴμ, ὡς ἐκεῖν τῶν κειμάτων σου Κύριε. Ὅτι σὺ Κύ-
 ριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαι τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης
 ὑπὲρ πάντας τῆς Θεάς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μι-
 σεῖτε ποιηρὰ. Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων
 αὐτῶν. Ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτοὺς. Ὡς ἀνέ-
 τελε τῶν δικαίων, καὶ τοῖς δόξοι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
 Εὐφραίνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
 μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆς.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀλληλεῖα.

ΨΑΛΜΟΣ υζ'. 97.

Τῷ Δαβίδ.

Αἴσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμασὰ ἐποίη-
 σον ὁ Κύριος ἕσωσον αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτῶν, καὶ ὁ βρα-
 χίον ὁ ἄγιος αὐτῶν. Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐ-
 τοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τῷ δικαιοσύνῃ
 αὐτῶν. Ἐμνήσθη τῶν ἐλέων αὐτῶν τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀλη-
 θείας αὐτῶν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πέ-
 ρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῶν Θεῶν ἡμῶν. Ἀλαλάξατε
 τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλ-
 μοῦ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κε-
 ρατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τῆς Βασιλείας Κυρίου. Σα-
 λλάθῃτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκε-
 μὴν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κρο-
 πῆσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται,
 ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔκει κεῖναι τὴν
 γῆν. Κεῖναι τῷ Οἰκεμύνῃ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς
 ἐν δόξῃ.

Δημόσια Κεντρικῆ ΨΑΛ-

Βιβλιοθήκη Σπυρίδων "Μανουσσία"

Τῷ Δαβίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοί. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς Χερυβὶμ, σαλεύσῃτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ἱψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντα τὰς λαούς. Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν, καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλείας κείσιν ἀγαπᾶ. Σὺ ἠτοίμασας δὲ θύπτας, κείσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψῆστε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῆς ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς, καὶ Ααρῶν ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν αὐτῷ, καὶ Σαμὴὴλ ἐν τοῖς ἐπιταγμασίοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλῆντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν, ἐν σύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς. Ὅπως ἐφύλασεν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν, ὁ Θεὸς σὺ δὲ ἴλατος ἐγένεαι αὐτοῖς, καὶ ἐδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδύματα αὐτῶν. Ὑψῆστε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ υψ. 99.

Τῷ Δαβίδ, εἰς ἔξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, δηλούσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὄφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, χαίετε, ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ ἔχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, ἔξομολογεῖσθε αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι ἄριστος Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ὉΜΟΡΦΙΑ ΚΕΝΤΡΙΜΙ ΨΑΛ.

Βιβλιοθήκη Στάτιστας "Μουσική"

Τῷ Δαβίδ.

Ελεον ἢ κρίσιν ἄσομαι σοι Κύριε. Φαλῶ, καὶ συναί-
σω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἦξεις πρὸς με; Διεπορεύμεν
ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τῶ οἴκου μου. Οὐ φρο-
τιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παραίτομον, ποιη-
τάς παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία
σκαμβῆ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τῶ πονηρῆ, ἐκ ἐγίνωσκον,
τὸν καταλαλῶντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τῶτον ὀξεδίω-
κον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήρῳ καρδία, τοῦτο
ἐ συμψήδιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τὰς πύλας τῆς γῆς,
τῶ συγκαθῆδαι αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. πορεύομενος ἐν ὁδῷ ἀ-
μώμῳ, ἕως μοι ἐλειτέρῃ. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰ-
κίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἀδίκᾳ, καὶ κατῶθυ-
γεν ἐνώπιον τῶ ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτει-
νον πάντας τὰς ἀμαρτανίας τῆς γῆς, τῶ ἐξολοθρευσαί ἐκ
πόλεως Κυρίου πάντα τὰς ἐργαζομένας τῷ ἀνομίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ Δ'.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρά. 101.

Προσδοχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίου
Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσδοχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου
πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ· ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ ἔς
σε. Ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσον
μου. Ὅτι ὄξελίπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ

Δημόσια Κεντρικὴ

ὅσα

Βιβλιοθήκη Σιόνητος "Μανουήλ"

ὡς ἄ μου ὡσεὶ φρύγιον σὺνφρύγησαν. Ἐπλήζη ὡσεὶ
 χόρτος, καὶ ἐξηραίνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τῆ
 φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τῆ στυγαμῆ μου, ἐ-
 κολλήθη τὸ ὄσόν μου τῇ σαρκί μου. Ὁμοιωθήτω πεδικαῖ
 ἐρημικῶ, ἐγχοήθη ὡσεὶ νυκτεκόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠ-
 ζεύπησα, καὶ ἐγχοόμην ὡς σφιδάτον μονάζον ἐπὶ δώ-
 ματος. Ὁλίω τὴν ἡμέραν ἀνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου,
 καὶ οἱ ἐπαινῶντές με κατ' ἐμὲ ὠμνοῦν. Ὅτι ἀποδοὶ ὡσεὶ
 ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μὲ κλαυθμῶ ἐκίρων.
 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τῆ θυμῶ σου, ὅτι ἐπά-
 ρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλήθη-
 σαν, καὶ ὡσεὶ χόρτος ἐξηραίνθη. Σὺ δὲ Κύριε εἰς
 τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰ καὶ
 γενεὰ. Σὺ ἀνάσας οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς
 τῆ οἰκτειρήσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν
 οἱ δῆλοί σου τῆς λίθης αὐτῆς, καὶ τὸν χῆν αὐτῆς οἰκτει-
 ρήσεις. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου,
 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰ-
 κοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ
 αὐτῆ. Ἐπέβλεψον ἐπὶ τὴν προσοχλὴν τῶν ταπεινῶν,
 καὶ ἐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὐτὸ εἰς
 γενεὰ ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰετήσει τὸν Κύ-
 ριον. Ὅτι ἐξέκυψον ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ-
 ἤραν ἔπι τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τῆ ἀκῆσαι τῆ στυγαμῆ
 τῶν πεπῶντων, τῆ λύσαι τῆς ἡμῆς τῶν πεθανομένων.
 Τῆ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνε-
 σιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν τῶ ἐπισυναχθῆναι λαὸς
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τῆ δευλοῖν τῆ Κυρίου. Ἀπε-
 κείθη αὐτῶ ἐν ὁδῷ ἰχθὺς αὐτῶ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμε-
 ρῶν μου, ἀνάγγελόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει
 ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔπι σα. Κατ' ἀρχὰς σὺ
 Κύριε τὴν γλῶσσὴν ἐθρομελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν μου

εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολύονται, σὺ δὲ διαμείνεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτὰς καὶ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὸ ἔπι σε ἐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῆς δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσουσιν.

Τῷ Δαβὶδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλασθῆναι πάσας τὰς ἀναποδώσεις αὐτοῦ. Τὸν διίλατόν σε πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰάμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυξήμενον ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς σου, τὸν ἐφανέντέ σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐπιθυμίᾳ σου, ἀκακισθήσεται ὡς ἀετὴ ἢ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικημένοις. Ἐξνάεισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρων καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθεῖ. Οὐ καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, καὶ εἰς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀναπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆς βραχῆς ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς φοβεμένους αὐτόν. Καθὼς ἀπέχουσα ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυσεν ἀπὸ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖται πατὴρ ἡμῶν, ὡκτεῖρσε Κύριος τὰς φοβεμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χεὶρ ἰσχύος. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τῆς ἀρχῆς ἕως ὄξαιθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ,

ἢ ἔχ' ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐ-
 τῆ. Τὸ δὲ ἔλεος τῆ Κυρίας ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἕως τῆ
 αἰῶνος ἐπὶ τῆς φοβημένης αὐτὸν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐ-
 τῆ ἐπὶ ὑιοῖς ἡῶν, τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτῆ
 καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτῆ τὰ ποιῆσαι αὐτάς. Κύ-
 ριος ἐν τῷ ἔραυνῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτῆ, καὶ ἡ βα-
 σιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
 πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατὸὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ, τὰ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῆ, λει-
 τουργοὶ αὐτῆ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτῆ. Εὐλογεῖτε
 τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
 δεσποτείας αὐτῆ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλέλια.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Τῷ Δαβίδ, ὑπὲρ τῆς τῶ Κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου
 ἐμεγαλιώθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέ-
 πειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκ-
 τείνων τὸν ἔραυνόν ὡσὶ δέρριν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ
 ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τῆ ἐπίβασιν αὐτῆ, ὁ
 περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγ-
 γέλους αὐτῆ πνεύματα, καὶ τὰς λειτηργὰς αὐτῆ πυρὸς
 φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τῆ γῆ ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐ-
 τῆς, ἢ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος. Ἄβυσσος
 ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρεων στή-
 σονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φέδξονται, ἀπὸ
 φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ
 καταβαίνουσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐ-
 τῆ. Ὅριον ἔθνη, ὃ ἔ παρελεύσονται, εὐδὲ ἐπιστρέψασιν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ κα-

Βιβλιοθήκη Σιστηνός "Μουσούσειο"

καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ὄξαποςέβλων πηγὰς ἐν φάραγγι
 ξιν, ἀνάμεσον τῷ ὄρειον διελεύσονται ὕδατι. Ποτίσσι
 πάντα τὰ θηρία τῆ ἀρχῆ, προσδέξονται ὄναχοι εἰς δι-
 φαν εὐφῶ. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τῆ ἐραυῆ κατασκλιώ-
 σει, ἐκ μέσα τῷ πετῶν δώσασιν φωνῆν. Ποτίζων ὄρη
 ἐκ τῷ ὑπερώων αὐτῶ, ἀπὸ καρπῶ τῷ ἔργων σε χορ-
 ταθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ὄξανατέβλων χορτὸν τοῖς κτήνεσι,
 καὶ χλόην τῆ θαλεία τῷ ἀνθρώπων. Τῷ ὄξαγαγεῖν ἄρ-
 τῶν ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶνος δέφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
 Τῷ ἰλαρῦναι προσώπων ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀν-
 θρώπου σπείζει. Χορταθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδίω, αἱ
 κέδροι τῆ Λιβανῶ, ὡς ἐφύτλασας· ἐκεῖ σπείδια εἰσοσ-
 σάσασσι. Τῷ ἐραυδῆ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῷ· ὄρη τῶ
 ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.
 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρῶς, ὁ ἥλιος ἐγνώ τὴν δύσιν
 αὐτῶ. Ἐθε σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύ-
 σονται πάντα τὰ θηρία τῆ ὄρυμῶ. Σκύμιοι ὠρυόμενοι
 τῷ ἀρπάσαι, καὶ ζῆπσαι, παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάν-
 δρας αὐτῶν κοιταθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρώπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτῶ, καὶ ἐπὶ τῷ ἐργασίῳ αὐτῶ ἕως ἑσπέρας.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σε Κύριε, πάντα ἐν σοφία
 ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σε. Αὐτῶ ἡ θά-
 λασσα ἡ μεγάλη καὶ ὀρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπυτῶ, ὡς ἐκ ἑσιν
 ἀειθμός. Ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα δια-
 πορεύονται. Δράκων ἕπος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζων αὐ-
 τῶ· πάντα πρὸς σε προσδοκῶσι, δῆναί τὴν φοβῆν αὐ-
 τῷ εἰς εὐκαιρῶν. Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξασιν· ἀνεί-
 ξαντός σε τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαστα πληθήσονται χη-
 σότως. Ἀποσρέψαστος δέσκα τὸ προσώπων, τεραχθή-
 σονται, ἀνταελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψασι, καὶ
 εἰς τὸν χῆν αὐτῷ ἐπιστρέψασιν. Ἐξαποσελεῖς τὸ πνευ-

μά σε, καὶ κτιθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς
 γῆς. Ἦνω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας, ἀφραδίησται
 Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ
 τῷ γῆν, καὶ ποιῶν αὐτῷ ἔβημα, ὁ ἀπτόμενος τῶν
 ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
 ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθῆν αὐτῷ ἡ δια-
 λογή μου, ἐγὼ δὲ ἀφραδίησομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκ-
 λήποισιν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ αἰνομοὶ ὥστε μὴ
 ὑπάρχειν αὐτοῖς· ὀλόγηι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ρδ'. 104.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ, ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄ-
 σατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσαθε πάντα τὰ θαυ-
 μάσια αὐτοῦ. Ἐπαιεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
 ἀφραδίητω καρδίᾳ ζητουμένων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν
 Κύριον, καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 διαπαντός. Μνήθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε,
 τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κείμενα τοῦ στόματος αὐτοῦ.
 Σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ
 αὐτοῦ. Αἰὶὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ
 κείμενα αὐτοῦ· ἐμνήσθη εἰς τὴν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,
 λόγος σου ἐνετέλετο εἰς χιλίας γενεάς. Ὁν διέθετο τῷ
 Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔσχεσεν
 αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσαγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς
 διαθήκην αἰῶνον· λέγων, σοὶ δώσω τῷ γῆν Χα-
 ναάν, χορίσιμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐ-
 τοῦς αἰεθμῶν βραχεῖς, ὀλιγοσούς, καὶ παροίκους ἐν αὐ-
 τῇ. Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνος εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασι-

λείας

λείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἀνδραπον ἀδικῆσαι
 αὐτὸς, καὶ ἠλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἀππῆθε
 τῷ χερσῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ ποιηρῆθε.
 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν σῆμα
 ἄρτε σιωπῆτεψεν. Ἀπέστειλεν ἔμφορδον αὐτῶν ἀνδρα-
 πον, εἰς ὄχλον ἐπαράθη Ἰωσήφ. Ἐταπεινώσαν ἐν πέ-
 δαις τὰς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτῆ,
 μέχει τοῦ εἰλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὸ λόγιον Κυρίου
 ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεῦς ἢ ἔλυσεν αὐτόν,
 ἄρχων λαῖν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέτισεν αὐτόν κύριον
 τῆ οἴκου αὐτῆ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ.
 Τοῦ παιδεῦσαι τὰς ἀρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τὰς
 φρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσει. Καὶ εἰσηλθεν Ἰσραὴλ εἰς
 Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χάμ. Καὶ
 ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν
 ὑπὲρ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῆ,
 τῆ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτῆ, τῆ δολιῆθαι ἐν τοῖς ὄχλοις
 αὐτῆ. Ἐξάπέστειλε Μωϋσῆν τὸν ὄχλον αὐτῆ, Ἀαρῶν,
 ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῶ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῷ
 σημείων αὐτῆ, καὶ τῷ τεράτων αὐτῆ ἐν τῇ Χάμ. Ἐξά-
 πέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς
 λόγους αὐτῆ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ
 ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν
 βαβράχως ἐν τοῖς ταμείοις τῷ βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε
 καὶ ἦλθε κινδύμια, καὶ σκνίπτες ἐν πᾶσι τοῖς ὄχλοις αὐ-
 τῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ κατε-
 φλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους
 αὐτῶν, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν, καὶ σιωπῆτεψεν πᾶν ξύλον
 ὄχλου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βράχος, ὃ ἐκ
 ἦν ἀειθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐ-
 τῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
 Καὶ ἐπάταξε πᾶν σφωτότοπον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ἀπαρ-
 χῶν

Δημιουργία Σαντοίρας

χλῆ

Βιβλιοθήκη Σιόνητος Θεσσαλονίκης

χρῶ παντὸς πόνου αὐτῶ. Καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλααῖς αὐτῶ ὁ ἀδελφῶν. Εὐφραΐδη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶ, ὅτι ἐπέπεσον ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τῆ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἦπισαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήξα, καὶ ἄρτον ἔραν ἐνέπλησεν αὐτῆς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἔρρυσαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν αὐδούροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήθη τῆ λόγῃ τῆ αγίῃ αὐτῆ, τῆ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δέλον αὐτῆ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἀγαθιάσει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς αὐτῆ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόλεις λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως αὖ φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆ καὶ τὸν νόμον αὐτῆ ἐκζητήσωσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ Ε'.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρέ. 105.

Ἀλληλούϊα.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ. Τίς λαλήσει τὰς δυνατείας τῆ Κυρίῃ, ἀκυστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτῆ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κείσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆ λαῶν σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τῆ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῆ ἔδωκεν σου, τῆ ἐπαινεῖσθαι μὲν τῆς κληρονομίας σου. Ἠμάρτομεν μὲν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἔσωθηκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἐκ ἐμνήθησαν τῆ πλήθους τῆ ἐλέους σου. Καὶ περιπέραναν ἀναβαίροντες ἐν

Salterio .

Η

τῇ

τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὸς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυνατείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἔξηραίνθη· καὶ ἀδήγησεν αὐτὸς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτὸς ἐκ χειρὸς μισήτορος, καὶ ἐλυβώσατο αὐτὸς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τὰς θλίβοντας αὐτὸς· εἰς ἐξ αὐτῶ ἐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίσδωσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἦσαν τὴν αἰῶσιν αὐτῶ. Ἐπέχυσαν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῶ, ἐχ ὑπέμειναν τὴν βελῶν αὐτῶ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπέειρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνδρῶν. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, ἔξαπέσειλε πλοιομορὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶ. Καὶ παρώργισεν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρῶν τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαδαῖν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν σιναγαγὴν Ἀβειραῖν. Καὶ ἔξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ σιναγαγῇ αὐτῶ, φλόξ κατέφλεξεσεν ἀμαρτωλούς. Καὶ ἐποίησαν μόχθον ἐν Χαρήβ, καὶ ἀποσηκώσαν τὴν γλυπτῶν. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶ, ἐν ὁμοιώματι μόχθου ἐθιόντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τὸ Θεὸς πῦ σῶζοις αὐτῶ, τὸ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χαμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τὸ ἐξολοθρεῦσαι αὐτῶ, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῶ ἔσῃ ἐν τῇ θραύσει ἐνάπιον αὐτῶ. Τὸ ἀποσρέφαι τὸν θυμὸν αὐτῶ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτῶ, καὶ ἔξεδέωσαν γλῶ ἐπιθυμητῶ. Οὐκ ἐπίσδωσαν τῷ λόγῳ αὐτῶ, καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶ, οὐκ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς Κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτῶ ἐπ' αὐτῶ, τὸ καταβαλεῖν αὐτῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τὸ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶ ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτῶ ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐπέλαθονσαν τῶν Βεελφεγῶν, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρώξυσαν αὐτῶ ἐν τοῖς ἐπιποδέμασιν αὐτῶ, καὶ

ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πῆσις. Καὶ ἔστη Φινεὸς καὶ
 ὤξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις. Καὶ ἐλογίσθη αὐ-
 τῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ ἕως τῆς αἰῶνος.
 Καὶ παράργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀτιλογίας, καὶ ἐκα-
 κώθη Μαῦσῆς δι' αὐτῆς, ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα
 αὐτῆ. Καὶ διῆσειλον ἐν τοῖς γέλεσι αὐτῆ, οὐκ ὤξω-
 λόθρυσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς. Καὶ ἐμί-
 ηυσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ
 ἐδεδόσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγνήθη αὐτοῖς εἰς
 σκανδαλον. Καὶ ἔθυσαν τὰς ἡσὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγα-
 τέρους αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ὤξεχεον αἷμα ἀθῶν,
 αἷμα ἡῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ἃν ἔθυσαν τοῖς γλυ-
 πτοῖς Χαναάν. Καὶ ἐφόροκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,
 καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνόσαν ἐν τοῖς
 ἐπιπόδεμασι αὐτῶν. Καὶ ὤργισθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ
 τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
 Καὶ παρέδωκεν αὐτῆς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυείδω-
 σαν αὐτῆ οἱ μισῆντες αὐτοῦς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτῆς οἱ
 ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθυσαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐ-
 τῶν. Πλεονάκεις ἔρρυθσάτο αὐτῆς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκρα-
 ναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθυσαν ἐν
 ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῇ θλίβειναι
 αὐτῆς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακῆσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ
 ἐμνήθη τῆς διαθήκης αὐτῆ, καὶ μετεμελήθη καὶ τὸ πλῆ-
 θος τῆς ἐλέης αὐτῆ. Καὶ ἔδωκεν αὐτῆς εἰς οἰκτιρισμὸς,
 ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσαμένων αὐτῆς. Σῶσον
 ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ
 τῶν ἐθνῶν. Τῆ ὁμολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ
 ἀγίῳ, τῆ ἐγκαινῆσαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητὸς
 Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς αἰῶνος καὶ ἕως τῆς αἰῶ-
 νος, καὶ εἶπὲ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλούϊα.

Ἀθλητοῦια.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρησός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυθῶμενοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυθῆσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶ, καὶ ἐκ τῶν χαρῶν συνήγαγεν αὐτούς. Ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ Θαλάσσης ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν αὐτῶν, ὁδὸν πόλεως κατοικητοῦ οὐχ εὔρον. Παιῶνες καὶ διφῶνες, ἡ ψυχὴ αὐτῶ ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶ ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ἀδήγησεν αὐτὰς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορεύθῃαι εἰς πόλιν κατοικητοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινάσαν ἐνέπλησεν αγαθῶν. Καθημένους ἐν σκοτει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βελὴν τοῦ Ὑψίστου παράξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἔβουθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὰς ἐκ σκοτῆς, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τὰς ὀσμές αὐτῶ διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοῦς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀνελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῆς πυλᾶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς

Κύ-

Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῆς ἀναγκῆς αὐτῆς ἔσωσεν αὐτούς. Ἀπέειλε πῶν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἴασατο αὐτούς, καὶ ἐρύσατο αὐτὸς ἐκ τῆς διαφθορῆς αὐτῆς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρωπίνου. Καὶ θυσάπωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ὀψαρχαλάπωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιῆντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε, καὶ ἔστι πνεῦμα καταγιγδός, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῆς οὐρανῶν, καὶ καταβείρουσι ἕως τῆς ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτάπητο. Ἐπεράχθησαν, ἔσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῆς κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ πῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ὤχησεν αὐτούς. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγιγίδι, καὶ ἔστη εἰς οὐρανὸν, καὶ ἐστήγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ ὤφραθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ αἰδήθησαν αὐτούς ἐπὶ λιμνῆα θελήματος αὐτῆς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς τοῖς υἱοῖς πῶν ἀνθρώπων. Ὑψασάπωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάπωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὕδατων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφόρον εἰ ἀλιμνῶν, ἀπὸ κακίας πῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν αὐδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατόκησεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεσήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρὸς, καὶ ἐφύτρωσαν ἀμπέλωνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματα. Καὶ ἀλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἐκ ἐσμίκρω. Καὶ αἰλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν, καὶ οὐδύ-

νης. Ἐξεχύθη ἑξωδυνάσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάησεν αὐτὸς ἐν ἀβάσῳ, καὶ ἐχ' ὄψιν. Καὶ ἐβούθησε πένυτι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς ἀρόβατος πατειάς. Ὄψονται οὐδαίς καὶ οὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα αἰομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσμοσι τὰ ἔλεη τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλία.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ΄. 107.

Ὡδὴ, ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

Επίμη ἢ καρδία μου ὁ Θεός, ἐπίμη ἢ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἢ δόξα μου, ἑξεγέρθητι ψαλπίσειον καὶ κιθάρα, ἑξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνα τῶ ἑραίων τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶ νεφελῶν ἢ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τῆς ἑραίας ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα σου, ὅπως ἀν' ἑρυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου. Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσον μου ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῶ. Ὑψώθησάμην, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τῷ κοιλάδα τῶ σκλιωῶν διαμοξήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰάδας βασιλεύς μου, Νωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τῷ Ἰουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ἐπετέγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν πελοχῆς, ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός ὁ ἀπατάμενος ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἑξελύσει ὁ Θεός ἐν ταῖς διωάμεσιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοῦθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἑξωδυνάσει πᾶς ἐχθρὸς ἡμῶν.

Δημοσίου Κεντρικῆ ΨΑΛ-

Βιβλιοθηκῆ Σίσσηστας Μαντινῶσ

ΨΑΛΜΟΣ ρή. 108.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Ο Θεὸς τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι ἐγώ
 μα ἀμαρτωλὸς, καὶ σῶμα δολίον ἐπ' ἐμὲ ἠνοήχθη. Ἐλά-
 λησαν κατ' ἐμὲ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύ-
 κλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δαίμαϊ. Ἀντὶ τοῦ ἀγα-
 πᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ὤ-
 ροντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μίσος ἀντὶ
 τῆς ἀγαπῆσώς με. Κατάκτισον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλοὶ, καὶ
 διάβολος σήτω ἐν δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κείνεσθαι αὐ-
 τὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσδοχὴ αὐτῆ
 γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήσων αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
 ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῆ λάβοι ἕτερος. Γενη-
 θήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χή-
 ρα. Σαλδοῦμαιοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ, καὶ ἐπαι-
 πσιάσωσαν, ἐβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
 Ἐξερδύνησάν τοι δυνεῖσίν τε πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ
 διαρπασάτωσαν ἀλλόθιοι τὰς πόλους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρ-
 ξάτω αὐτῷ αὐτιλήπιον, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρημα τῶν
 ὀρφανῶν αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολό-
 θρωσιν, ἐν γενῆ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 Ἀναμνησθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυ-
 ρείου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφ-
 θεῖν. Γενηθήσων ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐ-
 ξολοθροῦθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, αὐτῶν ὡν
 ἐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος. Καὶ κατεδίωξεν αἰθροπὸν
 πρῶτον καὶ πτωχόν, καὶ κατακυνηγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ
 θανατώσαι. Καὶ ἠγάπησε κατέραν, καὶ ἤξει αὐτῆ, καὶ
 ἐκ ἠθέλησεν δὶλογίαν, καὶ μακρυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
 Καὶ ἐνεδύσατο κατέραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕ-

δωρ εἰς τὰ ἔγνατα αὐτῶ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν πῖς ὀσείοις αὐτῶ. Γεννηθήτω αὐτῶ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντὸς περιζώνονται. Τῆτο τὸ ἔργον τῆς ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῆς λαλέειν ποιοῦν καὶ τῆς ψυχῆς με. Καὶ σὺ Κύριε, Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἐπέκειν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χριστὸν τὸ ἔλεός σε. Ῥῥσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένθης εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ καρδία με πετάραται ἐντός με. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῇ ἐκκλίται αὐτῶ ἀιταγηρέθω, ἔξαινάχθω ὡσεὶ ἀκείδες. Τὰ γόνατά μου ἠδενύσαν ἀπὸ νηθείας, καὶ ἡ σάρξ με ἠλλοιάθη δι' ἔλαιον. Καὶ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδοσαί με, ἐσάλωσαν κεφαλὰς αὐτῶ. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός με, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σε. Καὶ γνάτωσαν, ὅτι χεῖρ σου αὐτῆ, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτῶ. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ ἄλογῆσεις, οἱ ἐπανισάμενοί μοι αἰχμηθήτωσαν, ὁ δὲ δῦλός σου ἀφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐν ἔροπῃ, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰχύνην αὐτῶ. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί με, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτὸν. Ὅτι παρῆς ἐκ δεξιῶν πένθης, τῶ σῶσαι ἐκ τῆς καταδιωκόντων τῶ ψυχῆ με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρθ'. 109.

Τῷ Δαβίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σε, ὑποπόδιον τῆς ποδῶν σου· Ῥάβδον δυναμείως ἔξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ

δημοσία κεντρικῆ

κα-

βιβλιοθήκη Σισιόπουλος "Μονοθεῖα"

κατακυρίδω ἐν μέσῳ τῷ ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρόσι τῷ ἀγίῳ σου· ἐκ γαστρὸς κερὶ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ Ἰερὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν τάξιν Μετχισεδέχ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου σωθήλασον ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κεῖναι ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πόματα, σωθήλασει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐκ αὐτοῦ πίεται, διὰ τὸ ὑψώσει κεφαλῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ρί. 110.

Ἀθιλοῦτα.

Ἐξομολογήσεται σοι Κύριε ἐν ὄλῳ καρδίᾳ μου, ἐν βελῆ δόξων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολογήσεις καὶ μεγαλοφρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνησθήσεται τῷ θαυμασίῳ αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, ἔσφω ἔδωκε τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, ἰχὺ ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τὸ δῆναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν, ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια, καὶ κρίσις. Πισαὶ πάσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐσκηρμένα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ δόξῃ. Ἀνθρώπων ἀπέσειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκῃ αὐτοῦ. Ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου. Σώσεις δὲ ἀγαθῆ πασι τοῖς ποιῶσιν αὐτῷ· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀλληλεία.

Μακάριος αὐτὸς ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆς θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτῆ· γενεὰ δὲ θεῶν δὶ λογιθήσεται. Δόξα καὶ πλετος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς δὲ θεῖσι, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος. Χρησὸς αὐτὸς ὁ οἰκτίρων καὶ κηρῶν, οἰκονομήσει τὰς λόγους αὐτῆ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἔσασαλεύθησεται. Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσαι δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ἢ φοβηθήσεται. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτῆ, ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐσηκίται ἡ καρδία αὐτῆ, καὶ μὴ φοβηθῆ, ἕως ἢ ἐπίδη ἐπὶ τῆς ἐχθρᾶς αὐτῆ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πεινήσιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Τὸ πέρας αὐτῆ ὑψώθησεται ἐν δόξῃ, ἀμαρτωλὸς ὄψεται, καὶ ὀργισθήσεται. Τῆς ὀδύνης αὐτῆ βρῦξει, καὶ πακίησεται, ἐπιθυμία ἀμαρτωλῶ ἀπολείται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεία.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἶπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου δὶ λογιμῶν ἀπὸ τῶ νῦν, καὶ ἕως τῶ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψιλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς ἕρανους ἡ δόξα αὐτῆ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν ἐν τῶ ἕρανῳ, καὶ ἐν τῇ γῆ; Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν,

καὶ ἀπὸ κοπιᾶς ἀνυψῶν πένθη. Τοῦ καθίσει αὐτὸν
μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῶν αὐτῶν. Ὁ κατοικί-
ζων σείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις δὴφρανομένη.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ριγ'. 113.

Ἀλληλεία.

Εἰν ἐξῆδω Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακώβ ἐκ λαῶν
βαρβάρων. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ
ἐξουσία αὐτῶν. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί,
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρῖα προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα
ὅτι ἔφυγεν; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω;
Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρ-
νῖα προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ,
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τὸ σέφτανος τὴν πέ-
τραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὸ ἄκροτομον εἰς πηγὰς
ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί
σου ὁδὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μή-
ποτε ἄπωσι τὰ ἔθνη, πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ὁ δὲ Θεὸς
ἡμῶν ἐν τῷ ἑρανοῦ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν
ἐποίησε. Τὰ εἶδαλα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσίον,
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ ἔλαλήσω-
σιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. ὦτα ἔχουσι, καὶ
οὐκ ἀκούονται, ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεί-
ρας ἔχουσι, καὶ ἔφιλαφήσονται, πόδας ἔχουσι, καὶ ἔπι-
πατήσονται, καὶ φωνήσονται ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὁμοιοὶ
αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοη-
θὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀραβῶν ἠλπισεν
ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ

Δημοσία Κεντρικὴ ὑπε-

ὑπεραασιῆς αὐτῶν ἐστὶ. Κύριος μνηθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρᾶν. Εὐλόγησε τοὺς φοβεμένους τὸν Κύριον, τὰς μικρὰς μὲν τῶν μεγάλων. Προδεῖν Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰς ἕξ ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν. Ὁ ἔρανος τῷ ἔρανον τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῷ ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσασί σε Κύριε, ἔδωκε πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἅδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τῆς νυκτὸς, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ριδ'. 114.

Ἀλληλουῖα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἐκλινε τὸ ἦς αὐτῆ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἅδου εὐροσά με. Ὅλι φιν καὶ ὀδυῖναι εὐρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλεσάμην. Ὁ Κύριος ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσει τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθητι, καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος διηγήσασέ σε. Ὅτι ἐξέλειπο τὴν ψυχὴν μου ἐν θανάτῳ, τὰς ὀφθαλμῶν μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλιθίματος. Εὐαρεσῆσα ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων

Δόξα, καὶ νυκτὸς. Ἀλληλουῖα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ριέ. 115.

Ἀλληλουῖα.

Επίσθουσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθημι σφάδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἀνθρώπος

ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ

Βιβλιοθήκη Στάτιστικῆς Ἰατροῦσας

45-

Ψάλλῃς. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι, καὶ τὸ ὄραμα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς δόξας μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον πάντος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶ ὁσίων αὐτοῦ. Ὡ Κύριε ἐγὼ δέσλος σός, ἐγὼ δέσλος σός, καὶ γόνυ τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τὰς δεσμάς μου. Σοὶ θυσίαν θυσίαν αἰρέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς δόξας μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον πάντος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σε Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ρισ'. 116.

Ἀβηλοῦτα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ριζ'. 117.

Ἀβηλεῖτα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ με εἰς πλατυσμόν. Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἔβοηθήσαυτί μοι. Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι πρὸς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθῆναι ἐπὶ

ὁμολογία Κεντρικῆ Κύ-

Κύριον, ἢ πεποιθῆσαι ἐπ' ἀνθρώπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτός. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτός. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἔξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκαύθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτός. Ὡθεὶς ἀπέθραυξάν με πτεροί, καὶ ὁ Κύριος ἀπέλαβετό με. Ἰχθύς μου καὶ ἕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιᾶσως καὶ σωτηρίας ἐν σάλμαῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὑψώσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθνήσκω, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδοῦν ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ ἐπαρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθῶν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὕτη ἡ πύλη τῆς Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένη μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπέδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασάμεθα καὶ ὠφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὡ Κύριε σῶσον δὴ, ὡ Κύριε δίδωσον δὴ· ἀλόγητός ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογῆκαμεν ἡμᾶς ὡς οἶκος Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συσήσαθε ἱερτικῶς ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τῆς θυσιασθείας, Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένη μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογήθητε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ Ζ'.

ΦΑΛΜΟΣ ρη'. 118.

Ἀλληλία.

Μακάριοι οἱ ἄνθρωποι ἐν ὁδῷ οἱ πορεύμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερδυνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτῶν, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐντείλαις τὰς ἐντολάς σου, τὴν φυλάξασθαι σφόδρα. Ὁφείλοντο κατὰ θυνθεῖνσαι αἱ ὁδοὶ με, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰχμηθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν οἰκισίῳ καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίτι καταθάσῃ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τὰς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ με ἐξεζητήσῃ σε, μὴ ἀπάσῃ με ἀπὸ τῆς ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως οὐ μὴ ἀμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγησα πάντα τὰ κρίματα τῆς ἐξουσίας σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς μαρτυρίαν σου ἐπέροθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλάττω. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῆς λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τῶ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ με τὴν ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐ-

περίησας ὑπερηφάνους, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς σου. Περὶ ἐλεε ἀπ' ἐμὲ ὄνειδος καὶ ἐξουδυνῶσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξέζητήσα. Καὶ ᾧ ἐκάρτισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὲ κατεπλάλην· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέγει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ ᾧ τὰ μαρτύριά σου μελέτη με ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλῆαι με τὰ δικαιώματά σου. Ἐκοπήθη τῷ ἔσθραφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς με, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὅδον δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσαι ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσαξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδον ἀδικίας ἀπόσπασον ἀπ' ἐμὲ, καὶ τῷ γόμφῳ σου ἐλέησόν με. Ὅδον ἀληθείας ἠρετισάμεν, καὶ τὰ κρίματά σου ἡκ ἐπελαθόμεν. Ἐκοπήθη τῶν μαρτυρείῳ σου Κύριε, μὴ με κατακυριώσῃς. Ὅδον ἐπιτολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερδυνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐπιτολῆς σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόσρεψον πρὸς ὀφθαλμούς μου, τὴν μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδοῦ σου ζῆσόν με. Σπῆσον τῷ δέλωσί σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβόν σου. Περὶ ἐλεε τὸν ὄνειδισμὸν μου, ὃν ὑπώπτυσσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρησά. Ἴδου ἐπεθύμησα πρὸς ἐπιτολὰς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε, τὸ σωτήριόν σου καὶ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδίξοις μοι λόγον, ὅτι ἠλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τῶ σώματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Καὶ ἐπορεύομαι
ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα. Καὶ ἐ-
λάλην ἐν τοῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ ἐκ
ἠχυσώμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠ-
γάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐν-
τολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέχην ἐν τοῖς δικαιοῦμα-
σί σου. Μνήσθητι ἡὲν λόγων σου τῷ δέλω σου, ὡς ἐπήλ-
πισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμην ἐως
σφόδρα, ἀπὸ δὲ τῶ νόμου σου ἤκ ἔξέκλινα. Ἐμνήθην
ἡὲν κειμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἄ-
θυμία κατέχευέ με, ἀπὸ ἀμαρτιῶν ἡὲν ἐγκαταλιμπανόν-
των τὸν νόμον σου. Φαλτά ἦσαν μοι τὰ δικαιοῦματά σου ἐν
τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήθην ἐν νυκτὶ τῶ ὀνόματός σου
Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγχεῖθι μοι,
ὅτι τὰ δικαιοῦματά σου ἔξεζήτησα. Μοεῖς μου εἰ Κύριε,
εἶπα πῶ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδείθην τῷ προσώπῳ
σου ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
Διηλογησάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέσρεψα πρὸς πόδας μου
εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἠτοιμάθην, καὶ ἐκ ἐπαράχθην, πῶ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἀμαρτιῶν παρε-
πλάκησάν μοι, καὶ τῶ νόμῳ σου ἐκ ἐπιλαθόμην. Μεσο-
νύκτιον ἐξηγειρόμην, πῶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κεί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων ἡὲν
φοβησάμενος σε, καὶ ἡὲν φυλασσόντων τὰ ἐντολάς σου. Τοῦ
ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιοῦματά σου διδά-
ξόν με. Χρηστέα ἐποίησας μετὰ τῶ δέλου σου Κύριε,
καὶ τὸν λόγον σου. Χρηστέα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν δι-
δάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστυξα. Πρὸ πῶ με
ταπεινώθην, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ πῶ τὸ λόγιόν
σου ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἰ σύ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητι
σου δίδαξόν με τὰ δικαιοῦματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπὶ μὲ

ἀδικία ὑπερφανῶν, ἐγὼ δὲ ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξέρου-
νήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία
αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι
ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως αὐτὸ μάθω τὰ δικαιώματά
σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χι-
λιάδας χρυσίου, ἢ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με, συνέτι-
σον με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε. Οἱ φοβέμενοί
σε ὄφονται με, καὶ ὀφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγους
σε ἐπήλπισα. Ἔγνω Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κεί-
ματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ
τὸ ἔλεός σε τὸ παρακαλέσαι με, καὶ τὸ λόγιόν σου τῶ
δέλω σε. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σε, καὶ ζήσομαι,
ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη μου ἐστίν. Αἰχμυρῆτωσαν ὑπερή-
φανοί, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεχθή-
σω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβέ-
μενοί σε, καὶ οἱ γνώσκοντες τὰ μαρτύριά σε. Γενηθήτω
ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν ταῖς δικαιώμασί σε, ὅπως αὐ-
τὴ μὴ αἰχμυρῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ
μου, εἰς τὰς λόγους σε ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου εἰς τὸ λόγιόν σε, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις
με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ασκὸς ἐν πάχῃ, τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐκ ἐπελαθόμεν. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τὰ
δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με
κείσω; Διηγῆσαντό μοι παρανομοὶ ἀδολεχθίας, ἀλλ' ἐχ-
ὼς ὁ νόμος σου Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλή-
θεια. Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησέν μοι. Παρα-
βραχὺ σωτέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέ-

λιπον πᾶς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ σώματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου, διαμνεί ἐν τῷ ἕρανῳ. Εἰς γουσαὶ καὶ γουσαὶ ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσας τὴν γλῶσσην, καὶ διαμνεί. Τῇ διατάξῃ σου διαμνεί ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμ-
 παύτα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε αὐτὸ ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα ἐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσάς με.

Μ Ε Σ Η.

Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξε-
 ζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τὴ ἀπολίσει με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συμπληρίας εἶδον πέρας, πλατεία ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλῳ τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πᾶς ἐχθρῶς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
 να ἐμῆ εἰσιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέ-
 ρους συνῆκα, ὅτι πᾶς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδῶ πομπρᾶς ἐκάλυσα πᾶς πόδας μου, ὅπως αὐτὸ φυλάξω πᾶς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κειμάτων σου ἐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκία τῆ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῆ σώματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Ἀύχλιος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς ἕβδοξαις μου. Ὡμοσα καὶ ἔσκησα τὴ φυλάξασθαι τὰ κείμενα πᾶς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζή-
 σόν με καὶ τὸν λόγον σου. Τὰ ἐκίσια τὴ σώματός μου ἐ-
 δόκησον δὲ Κύριε, καὶ τὰ κείμενά σου διδάξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τὸ νόμου οὐκ

ἐπελαθόμεν. Ἐθενο ἀμαρτωλοὶ παρίδα μοι, καὶ ἐκ τῆς ἐντολῶν σου ἐκ ἐπλανήθην. Ἐκληροτόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντίμεψιν. Παρανόμως ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τὴς λόγους σου ἐπίλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμὲ πονηροτόμοι, καὶ ἐξηραίνω τὰς ἐντολάς τῆ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβέ με κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταχιώη με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξεδέωσα πάντας τὰς ἀποστατήρας ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης σου, ὅτι ἀδικον τὸ ἐνδύμμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τὰς ἀμαρτωλὸς τῆς γῆς, διὰ τὸ ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθύλωσον ἐκ τῆ φόβη σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κέσμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τῆς ἀδικησί μου. Ἐκδέξαι τὸν δόλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ σικοφανησάτωσαί με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου. Πόησον μετὰ τῆ δόξης σου καὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Δεῖλός σου εἰμί ἐγώ, σωτίτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τῆ παιῆσαι τῆς Κυεῖν, δισκοδάσαν τὸν νόμον σου. Διὰ τὸ ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ ποπάζιον. Διὰ τὸ πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατηρδούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα. Θαυμασὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τὸ ἐξηραίνωσεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. Ἡ δὴλωσις τῆς λόγων σου φωτίει, καὶ σωθεῖται νηπίους. Τὸ σῶμα μου ἰβόιξα, καὶ εἴλωσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθη.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῳία.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμὸν, καὶ ἐλέησον με, κατὰ τὸ κείμενον τῆς ἀγαπήτων τὸ διομάσθαι. Τὰ διαβήματά μου κατέδωκεν καὶ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακουειδίσάτω με πᾶσα ἀνομία. Ἀύξωσάί με ἀπὸ συνοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω πρὸς ἐπιλάσσειν. Τὸ ἀπόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, καὶ δίδαξόν με πρὸ δικαιώματά σου. Διέξοδος ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὄφθαλμοί μου, ἐπεὶ ἐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ ἀδίκαις αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην πρὸ μαρτυρίᾳ σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέπηξέ με ὁ ζήλος σου, ὅτι ἐπελάθοτο τῆς λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πυτυρωμένος τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δῆλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγὼ εἶμι, καὶ ἐξεδειωμένος, πρὸ δικαιώματά σου ἐκ ἐπελάθομην. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸ αἶψον, καὶ ὁ νόμος μου ἀλήθεια. Ὁλίψεις καὶ κινήσει εὐρωσάί με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη με. Δικαιοσύνη τὰ μαρτυρία σου εἰς τὸν αἶψον, σωτήρισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν με Κύριε, πρὸ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξαι τὰ μαρτυρία σου. Προέφθασα ἐν ἀνομίᾳ, καὶ ἐκέκραξα, εἰς πῦρ λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὄφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τὴ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς σωτηρίας μου ἀκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἄλγός σου, καὶ τὸ κείμενον σου ζῆσόν με. Προσηγγισαν οἱ καταδικασόντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τῶ νόμου σου ἐμαρτυρήσω. Ἐγγύς εἰ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῆς μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἶψον ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελεῖ με, ὅτι τὸ νόμος σου ἐκ ἐπελάθομην. Κεῖνον τὴν κρίσιν με

καὶ λύσωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσον με. Μακραὶ
 ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ
 ἐξέζησαν. Οἱ οἰκτιρμίαι σε πολλοὶ Κύριε, καὶ τὸ κεί-
 ματά σε ζῆσον με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές
 με, ἐκ τῆς μαρτυρείαν σου ἐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσωπι-
 τήτας, καὶ ἐξεπκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου ἐκ ἐφυλάξα-
 το. Ἴδε, ὅτι πᾶς ἐπιτολάς σε ἠγάπησα, Κύριε ἐν τῷ ἔ-
 λέει σε ζῆσον με. Ἀρχὴ τῆς λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς
 τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε. Ἀρ-
 χόντες κατηδίωξαν με δαρσαὶ, καὶ ἀπὸ τῆς λόγων σου ἐ-
 θαύασαν ἡ καρδιά μου. Αἰθαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λό-
 γιά σου, ὡς ὁ δρέσκων σπύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίση-
 σα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπτά-
 κισ τῆς ἡμέρας ἠνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύ-
 νης σε. Εἰρήνῃ πολλῇ τῆς ἀγαπήσει τὸν νόμον σου, καὶ
 ἐκ ἔσιν αὐτοῖς σκαυδαλον. Προσδόκων τὸ σωτήριόν σου
 Κύριε, καὶ πᾶς ἐπιτολάς σε ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυ-
 χή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐ-
 φύλαξα τὰς ἐπιτολάς σου, καὶ τὰ μαρτυρία σου, ὅτι πᾶ-
 σαι αἱ ὁδοί μου ἐνωτίον σου Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέσπς
 μου ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ τὸ λόγιόν σου σωτέρισόν με.
 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ τὸν λό-
 γιόν σου ῥυσαί με. Ἐξερούξαιτο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅ-
 ταν διδάξῃ με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγγεοιτο ἡ γλῶσ-
 σά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐπιτολαί σου δικαιο-
 σουν. Γενέτω ἡ χεὶρ σου τῷ σωσαί με, ὅτι πᾶς ἐπι-
 τολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύ-
 ριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Ζήσεται ἡ ψυχὴ
 μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦ-
 λόν σου ὅτι, τὰ ἐπιτολάς σου ἐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀθηνάια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ριθ'. 119.

Ὡδή τῆς Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῇ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσ-
 ἤκουσέ μου, Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειρῶν
 ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθήσῃ σοι, καὶ
 τί προσεθήσῃ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ
 δυνατοῦ ἠκοημένα, σὺ τοῖς ἀνδραξί τοῖς ἐρημικοῖς.
 Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκύωσα
 μὲ τῆς σκηνωμάτων Κινδάρ· πολλὰ παρῶκησεν ἡ ψυ-
 χή μου. Μετὰ τῆς μισάντων τὴν εἰρήνῃν ἡμεῖν εἰρυνι-
 κός· ὅταν ἐλάλην αὐτοῖς, ἐπολέμην με δαρσαῖ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρκ'. 120.

Ὡδή τῆς Ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοή-
 θεία μου. Ἡ βοήθεία μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος
 τὸν ὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δάψῃς εἰς σάλον τὸν πόδα
 σου, μὴ δὲ νυσάξῃ ὁ φυλάσων σε. Ἴδὲ ἔ νυσάξει, εὐδὲ
 ὑπνώσει ὁ φυλάσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε,
 Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιᾶ σου. Ἡμέρας ὁ Ἥ-
 λιος ἔ συγκαύσει σε, εὐδὲ ἡ Σελήνη τὸν νύκτα. Κύριος
 φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακῆ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου
 ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐ-
 ξοδόν σου, ἀπὸ πᾶν κακῆ καὶ ἕως πᾶν αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ρα'. 121.

Ωδή ἤθ' Ἀναβαθμων.

Εὐφρανθήτω ἐπὶ τοῖς εἰρηνόστομοι, εἰς οἶκον Κυρίου ποροσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη αἰς πόλις, ἥς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀπέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῆς Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ. Ἐρωπίσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνῃ τῷ Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνῃ ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρσει σου. Ἐνεκα ἡθ' ἀδελφῶν μου καὶ ἡθ' πλησίου μου, ἐλάλησε δὴ εἰρήνῃ περὶ σοῦ. Ἐνεκα τῶ οἴκου Κυρίου τῶ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξέζησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ριβ'. 122.

Ωδή ἡθ' Ἀναβαθμων.

Πρὸς σὲ ἦρα τῶς ὀφθαλμούς μου, πῶς κατοικεῖτε ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας ἡθ' κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως αὐ ἀντειρηθῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήθυνεν ἡμᾶς ἡ ἀξουδιώσις. Ἐπὶ πλεον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς ἐδιδωκόσι, καὶ ἡ ἀξουδιώσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ραγ'. 123.

Ὡδὴ τῆς Ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὲ Ἰσραὴλ,
εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἔσται ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπανασταῖναι ἀν-
δράπεις ἐφ' ἡμᾶς, ἀρα ζώντας αὐ κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν
τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἀρα τὸ ὕδωρ
αὐ κατεπότισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρῆν διήλθευ ἡ ψυχὴ ἡ-
μῶν· ἀρα διήλθευ ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστα-
τον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς κεν ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήρας
τοῖς ὀδῶσιν αὐτῆς. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς τραδίον ἐρρύδιθι
ἐκ τῆς παγίδος τῆς θηρολόκου. Ἡ παγίς συνεβίβη,
καὶ ἡμεῖς ἐρρύδιμεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ἐνόματι Κυ-
ρίου, τὸ ποιήσαντος τὸν ἄρανον, καὶ τῷ γλυῖ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ραβ'. 124.

Ὡδὴ τῆς Ἀναβαθμῶν.

Οἱ παιδιδοὶ ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρας Σιών, οὐ σα-
λεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα ἡ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁ-
ρη κέκληται αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κέκληται τοῦ λαοῦ αὐτῆς,
ἀπὸ τῆς καὶ ἕως τῆς αἰῶνος. Ὅτι κεν ἀφίσει Κύριος,
τῆς ράβδου τῆς ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῆς δικαιοσύνης,
ὅπως αὐ μὴ ἐκτείνωσιν αἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας
αὐτῆς. Ἀγάθεινον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς ἀδύ-
σι τῆς καρδίας. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς τραγυ-
λιάς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῆς ὀργαζομένων τῶν ἀνο-
μίων· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρκέ. 125.

'Ωδὴ τῆς Ἀναβαθμῶν.

Εν τῇ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήθη χάρις τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιᾶσθαι. Τότε ἐρούσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἡμεγάλως Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῆς. Ἐμεγάλως Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν ἐγενήθημεν ὀφραινόμενοι. Ἐπίστρεφον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ στείροιτες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιᾶσει θεριοῦσι. Ποροδόμενοι ἐποροδόντο, καὶ ἔλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῆς. Ἐρχόμενοι δὲ, ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιᾶσει, αἶροντες τὰ ὄραγματα αὐτῆς.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρκς'. 126.

'Ωδὴ τῆς Ἀναβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτῳ ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτῳ ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσων. Εἰς μάτῳ ὑμῖν ἐστὶ τὸ ἔρθεῖν. Ἐγείρεθε μετὰ τὸ καθεῖσθαι οἱ ἐθιόντες ἄρτον οὐδύης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον ἴδῃ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοῖ, ὁ μισθὸς τῆ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει πῖν ἐπιθυμίας αὐτοῦ ὡς αὐτῆς ἔ κατασχυμωθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῆς ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ρκζ'. 127.

Ωδή τῷ Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, οἱ πο-
 ρεύμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τὸς πόνας τῷ καρπῶν
 σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ
 γυνὴ σου ὡς ἀμπελος ἐν δάσους ἐν ταῖς κλίταις τῆς
 οἰκίας σου. Οἱ ἕρπες σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς
 ξαπέζης σου. Ἴδου οὕτως δόλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ
 φοβέμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
 καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις τοὺς ἑσθλῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ
 τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ρκη'. 128.

Ωδή τῷ Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησά με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὲ
 Ἰσραὴλ. Πλεονάκις ἐπολέμησά με ἐκ νεότητός μου, καὶ ἦν
 ἐκ ἠδωνήθισαί μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐπέκτανον οἱ ἁ-
 μαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος
 συνέκοψεν ἀνθρώπους ἀμαρτωλῶν, αἰχμηθήτωσαν, καὶ ἀ-
 ποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισῆντες Σιών.
 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς ἀπὸ τῆς ἐκπα-
 θείῃαι ἐξηρανθή. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
 ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλ-
 λέγων. Καὶ ἐκ εἶπον οἱ παράγοντες, δόλογία Κυρίου
 ἐφ' ὑμᾶς, δόλογίκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ κυῶ. Ἀλληλεῖα.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρκθ'. 129.

Ὡδή τῆς Ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσακούσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσεις Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρά σοὶ ὁ ἔλεός μου ἐστίν. Ἐνεκεν τῆς ἐνώματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε. Ὑπέμεινον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισον ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι τοῦ σπῆτος, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεός, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρλ'. 130.

Ὡδή τῆς Ἀναβαθμῶν.

Κύριε, ἐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, ἕδὲ ἐμπεσείδυσαν οἱ ἐφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, ἕδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐπαπεισοφρόνης, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμακὸν ἐπὶ τῷ μητέρᾳ αὐτῶν, ὡς ἀπαποδάσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τῆς νῦν, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρλά. 131.

Ὡδή τῆς Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τῷ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτῶν. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Δημοσίη Κεντρικῆ

Εἰ

Βιβλιοθήκη Σιότιστός "Μανούσειο"

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκε μου, εἰ ἀνάβησομαι ἐπὶ κλίνης τραμηῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τῆς ὀφθαλμοῦ μου, καὶ τῆς βλεφάρου μου νουσηγῶν, καὶ ἀνάπαυσιν τῆς κροτάφοις μου. Ἐως ἢ εὔρω τόπον τῆς Κυρίου, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδὲ ἠκέσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατῇ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τῆς πεδίοις τῆς δρυμῆ. Εἰσελεύσομεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, ἃ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστη Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγιάσματος σου. Οἱ Ἰερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαβὶδ τῆς δόξης σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τῆς χριστεῖ σου. Ὡμοσε Κύριος τῆς Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἢ μὴ ἀδεήσει αὐτῷ, ἐκ καρπῆς τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τῆς θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως τῆς αἰῶνος καθιῶνται ἐπὶ τῆς θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτῷ εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴν ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὥστε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτῷ. Τὴν θύραν αὐτῆς ἀλογῶν ἀλογήσω, τῆς πτωχῆς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τῆς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σαιπειαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξαναπελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠπίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τῆς ἐχθρῆς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰχμῶν, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμα μου.

ΨΑΛΜΟΣ ρλβ'. 132.

Ἰδὲ δὴ τῷ Ἀναβαθμῶν.

Ἰδὲ δὴ τί καλόν, ἢ τί περπιδόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφῆς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν. Τὸ

Δημόσια Κεντρικὴ κα.

κατοβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄψω τῆ ἐνδύματος αὐτῶ, ὡς δρόσος
 Ἀερμών, ἢ καταβαίνοσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιῶν. "Ὅτι ἐκεῖ
 ἐτετείλατο Κύριος τὴν ἀλογίαν, ζῶν ἕως τῆ αἰῶνος.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρλγ'. 133.

Ῥδὴ τῆ Ἀναβαθμῶν.

Ἰδὲ δὴ ἀλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.
 Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
 Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια,
 καὶ ἀλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαισε Κύριος ἐκ Σιῶν,
 ὁ ποιήσας τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ Θ'.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρλδ'. 134.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δούλοι Κυρίου. Οἱ
 ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Αἰ-
 νεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνό-
 ματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. "Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ
 τῷ ὄ Κυρίου, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιᾶν ἑαυτοῦ. "Ὅτι
 ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
 παρὰ πάντας τὰς Θεάς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος
 ἐποίησεν ἐν τῷ ἔρανον καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσ-
 σαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσου. Ἀνάγων νεφέλας
 ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀσραπὰς εἰς ὑπερὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐ-
 ξάγων ἀνέμους ἐκ Σισαυρῶν αὐτῶ, ὃς ἐπάταξε τὰ πρω-
 τότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνδράπων ἕως κύνων. Ἐξαπέσειλε
 κημῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσσοις Αἰγύπτου ἐν Φαραῶν, καὶ

Δημόσια Κεντρικὴ πα-

Βιβλιοθήκη Σιῶντος "Μανούσεια"

πᾶσι ἐν τοῖς δόλοισ ἀυτῶ. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σιών βασιλεῖα τῆς Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠβ βασιλεῖα τῆς Βασαν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανααν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῷ κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτῶ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυόν σου εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῶ, καὶ ἐπὶ τοῖς δόλοισ αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἶδωλα τῆς ἐθίων ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ ἐλαλήθησιν, ὀφθαλμοὶ ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὡτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτιθήσονται, ἔδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ σώματι αὐτῶ. Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γενόιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ δόλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρῶν δόλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Λεβὶ δόλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, δόλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλεῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶ Θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Τῶ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Τῶ ποιήσαντι τὰς ἠρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῶ στερέωσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῆς ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Τῶ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Τὸν ἥλιον εἰς ἔξοσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶ. Τὴν σελήνην καὶ τὰς ἀστέ-

ρας εἰς ἔξοσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺ τῶς φρωτοτόκοις αὐτῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Ἐν χειρὶ κραταίᾳ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἔρυθραν θάλασσαν εἰς διαμέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῷ εἰς θάλασσαν ἔρυθραν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Τῷ πατάξαντι Βασιλεῖς μεγάλης, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Καὶ ἀποκτείναντι Βασιλεῖς κραταίης, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιών Βασιλέα τῷ Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Καὶ τὸν Ὁγ. Βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δέλω αὐτῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Ὁ δίδους τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῷ. Ἐξομολογήσατε τῷ Θεῷ τῷ οὐρανῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρλς', 136.

Τῷ Δαβίδ, διὰ Ἰερεμίᾳ.

Επί τὸν ποταμὸν Βαβυλωνίως, ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς

Ὀμροσία Κεντρικῆ ἑτέαις,

Βιβλιοθήκη Σισιτισίας "Μενοῦσιου"

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ρλζ'. 145.

ἐτέαις, ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν· ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαματόδουσαντες ἡμᾶς λόγῳ ὕδαίν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδαίν Σιών. Πᾶς ἄσωμεν τὴν ὁδὸν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀποστείας· Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σε Ἱερουσαλήμ, ἐπιληθεῖν ἢ δεξιά μου. Κολληθεῖν ἢ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἰ μὴ σε μνησθῶ. Ἐὰν μὴ σπουδασθῶμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς ὀφροσπύης μου. Μνησθήσεται Κύριε τῶν ὑγῶν Ἐδαίμ, τῶν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε, ἐκκενεῖτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Οὐγάθηρ Βαβυλωνίος ἢ ταλαίπωρος, μακάριος, ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταποδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσῃ, καὶ ἑδαφίη τὰ κήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

ΨΑΛΜΟΣ ρλζ'. 137.

Τῷ Δαβίδ, Ἀγγαίμ καὶ Ζαχαρίμ.

Εξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τῆς σῶματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἑλέει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάθωσά σοι Κύριε πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσάν πάντα τὰ ῥήματα τῆς σῶματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὕδαϊς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλά ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορεύθῃ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με· ἐπ' ὄργην ἐχθρῶν μου ἐξέτι-

Salterio.

K

νας

νας χειράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. Κύριος ἀναποδώσει ὑπὲρ ἐμῶν. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σου μὴ παεῖδης.

ΨΑΛΜΟΣ ρλή. 138.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαβίδ, Ψαλμὸς Ζαχαρίου
ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνων με· σὺ ἔγνων τὰς λογισμὰς μου, καὶ τὴν ἐγερσίν μου. Σὺ σωῆκας τὰς διαλογισμὰς μου ἀπὸ μακρόθεν· πὴν ἔϊβον με, καὶ πὴν χοῖνόν μου ἐξίχυσας. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προσείδες, ὅτι ἔκ ἐστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδὲ Κύριε σὺ ἔγνων πάντα τὰ ἔχατα, καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἔδηκας ἐπ' ἐμὲ πὴν χειρά σου. Ἐθαυμασάθη ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμῶν, ἐκραταιώθη, καὶ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτὴν. Πῶ πορῶθῶ ἀπὸ τῆ πινύματός σου, καὶ ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν Οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ. Ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔχατα τῆς θαλάσσης. Καὶ ἦ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὀδηγήσει με, καὶ καθεύξει με ἡ δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ ἔμφῃ μου; Ὅτι σκότος ἐ σκοτιθήσεται ἀπὸ σου, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτιθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, ἔτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτίσω τὰς νεφρὰς μου, ἀντελάβε με ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμασάθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄσεν μου ἀπὸ σου, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν ταῖς κατοπέτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργασόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντα γραφῶσονται, ἡμέρας πλαθήσονται,

καὶ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΦΑΛΜΟΣ ρλθ'. 147

καὶ ἐβίβης ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμώθησαν οἱ ἐβ-
 λοῖσθε ὁ Θεός, λίαν ἐκραυγώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ.
 Ἐξαιθρήσομαι αὐτοῖς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσου-
 νται· ἐξηγέρθω, καὶ ἔτι εἰμὶ μὲν σὺ. Ἐὰν ἀποκτείνης
 ἀμαρτωλὸς ὁ Θεός, ἀνδρὸς αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.
 Ὅτι ἐρίσαι ἐσσι εἰς διαλογισμῶς, λήφονται εἰς ματαιό-
 τητας τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισῶντάς σε Κύριε ἐ-
 μίσησα, καὶ ἐπὶ τὸς ἐχθρούς σε ἐξεπρόθυμη; Τέλειον
 μῖσος ἐμίσην αὐτοῖς, εἰς ἐχθρὸς ἐγένοντό μοι. Δοκί-
 μασόν με ὁ Θεός, καὶ γνώθι τὴν καρδίαν μου. Ἐπεσόν
 με, καὶ γνώθι τὰς βίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας
 ἐν ἐμοί, καὶ ὁδὴγῆσόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρλθ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος. Φαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

Εξελῆ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηρῆ, ἀπὸ ἀνδρῶς
 ἀδίκου ρῦσαι με. Οἱ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ,
 ὅλην τὴν ἡμέραν παρεπίσαντο πολέμους. Ἠκόνθησαν γλαῖω-
 σαν αὐτοῦ ὡσεὶ ὄφραος, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτοῦ.
 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώ-
 πων ἀδίκων ἐξελέμε. Οἱ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑπο-
 σκελίσαι τὰ διαβήματά μου, ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγί-
 दा μοι. Καὶ χρονίοις δίκησαν παγίδας τῆς ποσὶ μου,
 ἐχόμενα τείβους σκῆδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυ-
 ρίῳ, Θεός μου εἶ σὺ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς
 δεήσεώς μου. Κύριε Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐ-
 πεσπίσασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ
 παραδώς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ.
 διελογίσαντο κατ' ἐμῶ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑ-
 ψώθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τῆ κυκλώματος αὐτοῦ, κόπος τῶν
 χειλέων αὐτοῦ καλύψει αὐτός. Πεσῶνται ἐκ' αὐτοῖς ἀν-

Θρακες ἐν πυρὶ, καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν παλαιπωραῖς,
 καὶ ἔ μὴ ὑποσῶσιν. Ἄνθρωπος γλωσσώδης ἔ κατεβυθίσθη-
 σεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρα ἀδικον κακὰ θυροῖσει εἰς
 διαφθοράν. Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν
 πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πονητῶν. Πλὴν δίκαιοι ἐ-
 ξομολογήσονται τῶν ὀνομάτων σου, καὶ κατοικήσουσιν ἐν-
 δεῖς σου τῆ προσώπων σου.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀλληλεῖα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρ μ'. 140.

Τῷ Δαβίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσον με· ἀπόχευε τῆ
 φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῇ κεραιχθαί με πρὸς σέ.
 Κατέβυθίσθη ἡ προσδοχή μου ὡς θυμιάμα ἐνώπιόν
 σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυμίαμα ἰσπερινή. Ὁ Κύριε
 φυλακὴ τῆ σώματί μου, καὶ θυρὰν περὶ τοῦ πνεύματός μου.
 Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
 νησίας, τῶν ποροφασίζεσθαι ποροφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν
 ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ ἔ μὴ συνδυά-
 σω μετ' αὐτῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐ-
 λέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῶν μὴ λιπανάτω
 τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσδοχή μου ἐν ταῖς
 διδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθισαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κρι-
 τὰ αὐτῶν. Ἀκούονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδυνώθησαν.
 Ὡστε πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη
 τὰ ὀστά αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ Κύριε,
 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπισα, μὴ ἀντανέ-
 λης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνε-
 ἔστησαν μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν
 ἀνομίαν. Πέσονται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτω-
 λοὶ, καταμόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως αὐτῶν παρέλθω.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμά. 141.

Συνέσεως τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπιλαίῳ προσδύχόμενον.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐπέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέσπιν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελά. Ἐν τῷ ἐκλείπειν εἶξέ με τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἐγνώσθης τὰς τείβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐποροδόμῳ, ἐκρυψαν παυίδα μοι. Κατειόνεν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἐκλυῖ ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπάλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐπέκραξα πρὸς σέ Κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μεεὶς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέσπιν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαι με ἐκ τῆς καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ ψαλακῆς τὴν ψυχὴν μου τῷ ὁμολογησάδει τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὑπομνησοὶ δίκαιοι, ἕως εἰ ἀγαποδῶς μοι.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμβ'. 142.

Τῷ Δαβίδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσαλώμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσδύχῃς μου, ἐνώπιον σου τὴν δέσπιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνη σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δέλου σου, ὅτι οὐ δικαιοδοῖται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γλυτὴν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθησέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκιδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐπαράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐ-

μελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῆς χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτησα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουσόν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοι ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξέλαμε ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· εὐέκεν τὰ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνη σου. Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῇ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τὰς ἐχθράς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τὰς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

ΦΑΛΜΟΣ ρμγ'. 143.

Τῷ Δαβὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τὰς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύσης μου. Ὑπερασπιστὴς μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν αἰθρῶπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἡ υἱὸς αἰθρῶπου, ὅτι λογιζῆ αὐτῷ; Αἰθρῶπος ματαιόπτη ὁμοιωθῆ, αἱ ἡμέραι αὐτῆ ὡσεὶ σκιά παράγουσι. Κύριε κλίνον ἄνω, καὶ κατὰ βῆθι, ἄψαι τῆς ὀρέων, καὶ καπνισθῆσονται. Ἀσραφον ἀσραφῆν, καὶ σαρπηκίς αὐτῆς, ἐξαπὸσειλον τὰ βέλη σου, καὶ

σου-

συνταράξεις αὐτῆς. Ἐξαπόσειλον τὴν χεῖρά σου ὡς ἕψος
 ἐξελοῦμε, καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς
 ἡγῶν ἀλλοφύλων. Ὡν τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότητι, καὶ ἡ
 δεξιὰ αὐτῆς, δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεὸς ἀδὴν καὶνὴν ἀσσο-
 μαί σοι, ἐν ψαλμῶν δεκαχόρδοι ψαλῶ σοι. Τὰ διδόντι
 τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῆς λυξυμῆς Δαβὶδ τὸν δα-
 λον αὐτῶ ἐκ ρομφαίας πονηρᾶς. Ῥύσαι με, καὶ ἐξελέμε
 ἐκ χειρὸς ἡγῶν ἀλλοφύλων, ὡν τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιό-
 τητι, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς, δεξιὰ ἀδικίας. Ὡν οἱ υἱοὶ αὐ-
 τῆς ὡς νεφροὶται ἰδρυμοῦσα ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς. Αἱ θυ-
 γατέρες αὐτῆς κεκαλλωπισμέναι, περιεκοσμημέναι ὡς
 ὁμοίωμα ναῦ. Τὰ ταμίαι αὐτῆς πλήρη, ἐξερρλόγμενα
 ἐκ τούτου εἰς τῆτο. Τὰ πόρτα αὐτῆς πόλυπτα, πλη-
 θύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῆς. Οἱ βόες αὐτῆς παχέες
 ἐκ ἔσι κατάπτωμα φραγμῶ, εὐδὲ διέξοδος, εὐδὲ κραυγὴ
 ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ἢ
 ταῦτά ἐσι, μακάριος ὁ λαός, ἢ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'. 144.

Αἰνέσεις τῷ Δαβὶδ.

Υψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ἀλογήσω
 τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
 Καθ' ἐκάστῃ ἡμέρῃ ἀλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
 σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Μέγας
 Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆς
 ἐκ ἔσι πέρας. Γονεὰ καὶ γονεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
 καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τῷ μεγαλοπρέπειον
 τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσεις, καὶ τὰ θαυμά-
 σιά σου διηγῶνται. Καὶ τῷ δυνάμιν τῆς φοβερῶν σου
 ἔρῃσι, καὶ τῷ μεγαλωσίῳ σου διηγῶνται. Μνήμη
 τῶ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερρλόζονται, καὶ τῆ δι-

καισύνησε ἀγαθιάσονται. Οἰκτίρων καὶ ἐλεῦμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χριστὸς Κύριος τοῖς σύμπτῃσι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῆ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ. Ἐξομολογησάθωσαύ σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σε, καὶ οἱ ὅσιοί σε δόλοισάσωσαύ σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σε ἐρῶσι, καὶ τὴν δυναστείαν σε λαλήσουσι. Τῷ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σε, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σε. Ἡ βασιλεία σε, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σε, καὶ πάση γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτῆ, καὶ ὅστις ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆ. Ὑποσχεῖται Κύριος πάντας τὰς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τὰς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν ἰσοφίαν αὐτῶ ἐν δικαιοῦν. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σε, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον δόδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ, καὶ ὅστις ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλεσμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλεσμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῆς φοβημένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεισέως αὐτῶ ἐισακίσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τὰς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τὰς ἀμαρτωλὸς ἐξολοθρεύσει. Αἴρεσιν Κυρίε λαλήσει τὸ σῶμα με, καὶ δόλοισίτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμέ. 145.

Ἀλληλεῖα, Ἀγγαίε, καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ἀνίστα Κύριον ἐν τῇ ζωῇ με, φαλῶ τῷ Θεῷ με ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεπίθοατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱὸς ἀνθρώπων, οἷς ἔκ ἐστι σωτη-

εῖα

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Σισιατικῆς "Μηνιαῖα"

εἶα. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς
 τὴν γῆν αὐτῶ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολύονται πάντα
 οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶ. Μακάριος, ἢ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βρο-
 χῶς αὐτῶ, ἢ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
 Τὸν ποιήσωσι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασ-
 σαν, ἢ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς. Τὸν φυλάσσωσι ἀλήθειαν
 εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κῆρα τοῖς ἀδικημοῖς, δίδόντα
 φόβον τοῖς πειῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύ-
 ριος σοφοὶ τυφλοῦς. Κύριος αἰορῶσι κατέρραγμένους,
 Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τὸς προσηλύ-
 τας ὀρφανῶν, καὶ χήραν ἀναλήφεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτω-
 λῶν ἀφανίζει. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς
 σε Σιών εἰς γενεὰν ἢ γενεὰν.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρμς'. 146.

Ἀλληλεῖα, Ἀγγαίς, καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς φαλμός, τῷ Θεῷ
 ἡμῶν ἠδουθεῖν αἰνεσίς. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύ-
 ριος, τίς διασποράς τῆ Ἰσραὴλ ἐπισυναΐξει. Ὁ ἰώμενος
 τὸς συντεβριμμένους τῇ καρδίᾳ, ἢ δεσμοῦν τὰ συν-
 τεύματα αὐτῶ. Ὁ αἰεθμῶν πλῆθῃ ἄσρων, καὶ πᾶ-
 σιν αὐταῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν,
 καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῶ, καὶ τίς συνέσεως αὐτοῦ ἐκ
 εἰς αἰεθμός. Ἀναλαμβάνων πρᾶξις ὁ Κύριος, πειρι-
 νῶν δὲ ἀμαρτωλοῦς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν
 ὄξομολογήσει, φάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κινῶρα. Τῶ
 πειβαίλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῶ ἐπιμάζοντι
 τῇ γῇ ὑετόν. Τῶ ὄξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ
 χλόην τῇ ὄσλειᾳ τῶ ἀνθρώπων. Δίδόντι τοῖς κτήεσι
 φόβον αὐτῶ, καὶ τοῖς κροσοῖς τῶ κοράκων τίς ἐπι-
 καθεμνοῖς αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τῆ ἵππου θε-

Ἐπιφάνεια Κεντρικῆ λη-

Βιβλιοθήκη Σιδηροῦς "Μεσοῦσειο"

154 ΚΑΘΙΣΜΑ Κ'. ΨΑΛΜΟΣ ρμζ'. ρμ η'.
λήσει, ἐδὲ ἐν ταῖς κρήμαις τοῦ ἀνδρός εὐδοκεῖ. Εὐδο-
κεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζου-
σιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμζ'. 147.

Ἀλληλεῖα. Ἀγγαίου, καὶ Ζαχαρίου.

Επαῖνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἰνεῖ τὸν Θεὸν σου
Σιών. Ὅτι ἐπέχυσε τὰς μοχλὰς τῆς πυλῶν σου, ἐλά-
γησε τὰς ἡμέρας ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὄριά σου εἰρήνην,
καὶ σέαρ πυρὸς ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποσέλλων τὸ λόγιον
αὐτῆ τῆ γῆ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτῆ. Δι-
δόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλῳ ὡσεὶ σποδὸν
πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψαμμοῦς,
κατὰ πρόσωπον φύχους αὐτοῦ τίς ὑποσῆσται; Ἐξα-
ποσελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τίθει αὐτά. πνέσει τὸ
πνεῦμα αὐτῆ, καὶ ρυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ
λόγιον αὐτῆ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κείμενα αὐτοῦ
τῷ Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ
κείμενα αὐτῆ ἐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρμ η'. 148.

Ἀλληλεῖα, Ἀγγαίου, καὶ Ζαχαρίου.

Αινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐ-
τοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτὸν Ἡλιος καὶ Σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄσπρα
καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῆς οὐρανῶν, καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῆς οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνο-
μα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτοῦς

Δημόσιο Κεντρικὴ ἐνε-

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσεια"

ἐντείλατο, καὶ ἐκτίθησαν. Ἔσπασεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος, ὡς αἶμα ἔδειτο, καὶ ἔπαρελθούσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ὄρακοντες καὶ πᾶσι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιῆντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπύδα καὶ πέτεινά περωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, καὶ ἄρχοντες, καὶ πάντα κριτὰ γῆς. Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, παροσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῶ μόνον. Ἡ ὁμοδογησις αὐτῶ ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανῶ, καὶ ὑψώσει κέρας λαῶ αὐτῶ. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῶ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

Φ Α Λ Μ Ο Σ ρμθ'. 149.

Ἀλληλέϊα.

Ἀγαπήσατε τῶ Κυρίου ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῶ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῶ βασιλεῖ αὐτῶ. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλμῶ ψαλάτωσαν αὐτῶ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῶ λαῶ αὐτῶ, καὶ ὑψώσει κέραϊς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶ κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τῶ Θεοῦ ἐν τῶ λάρυγγι αὐτῶ, καὶ ῥομφαῖαι δίσκομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶ. Τῶ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμῶς ἐν τοῖς λαοῖς. Τῶ δῆσαι πρὸς βασιλεῖς αὐτῶ ἐν πέδαις, καὶ πρὸς ἐνδόξους αὐτῶ ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τῶ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κέλημα ἐγγραπτον. Δόξα αὐτῶ ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῶ.

Ἀληλούϊα.

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῆς, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆς. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλμῶν καὶ κιθάρα. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀθήοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληλεία.

Φ Α Λ Μ Ο Σ

Οὕτως ὁ Φαλμὸς ἰδιόγραφος τῶ Δαβὶδ ἐστὶν, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶ ἑκατὸν πενήκοντα Φαλμῶν, ὅτε ἐμοιομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τῶ πατρὸς μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμοσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακέσει. Αὐτὸς ἔξαπέσειλε τὸν Ἄγγελον αὐτῆς, καὶ ἤρῃ με ἐκ τῶν προβάτων τῶ πατρὸς μου, καὶ ἔρχισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ, καὶ μεγάλοι, καὶ ἐκ δ'δόκῃσιν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς σιμωνίτησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατήρασά με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς. Ἐγὼ δὲ ἀπασάμενος τὴν παρ' αὐτῆς μάχαιραν, ἀπενεφάλισα αὐτήν, καὶ ἦρα ὄρειδος ἐξ ἰσὼν Ἰσραὴλ.

Δημόσια Κεντρικὴ

ΑΙ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστος "Μανούσσειο"

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΙ.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Μαυσεως εν τη εζοδω. Κεφ. ιε. ι.

"Αρδην βυθίσας Φαραώ Μωσής λέγει.

Αίσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως ἢ δὲ δεδόξασαι. Ἴππον
 καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπα-
 σῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτείαν, ἔπος μὲ Θεός, καὶ δοξάσω
 αὐτὸν, Θεὸς τοῦ Παθός μου, καὶ ὑψώσω αὐτὸν. Κύριος
 συνέβριον πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Ἄρματα Φα-
 ραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπι-
 λέκτες ἀναβάτας ἔρισάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρῇ θα-
 λάσσῃ. Πόντω ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν
 ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιὰ σε Κύριε δεδόξασαι ἐν ἰσχύϊ, ἡ
 δεξιὰ σε χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ τῷ πλή-
 θει τῆς δόξης σε συνέβριψας τὸς ὑπερπαντίες. Ἀπέσει-
 λας τὴν ὀργίωσιν, κατέφαγεν αὐτὰς ὡσεὶ καλάμην, καὶ
 διὰ πνεύματος τῷ θυμῷ σε διέσπῃ τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ
 τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θα-
 λάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήφομαι, με-
 ριῶ σπύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀελοῦ τῇ μαχαίρῃ
 μου, κρειδέσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπέσειλας τὸ πνεῦμά σου,
 ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν
 ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε; τίς ὁ-
 μοίός σοι; δεδόξασμόσος ἐγ' ἀγίοις, θαυμαστός, ἐνδόξως
 ποιῶν τέρατα. Ἐξέτειπας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐ-
 τοὺς γῆ. Ὡδήγησας ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου τὸν λαόν σου
 τῶτον, ὃν ἐλυξώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κα-
 τάλυμα ἀγίων σου. Ἦκισαν ἔθνη καὶ ἀργιόθησαν, ἠδῶνες
 ἔλαβον κατοικῶντας Φιλισιείμ. Τότε ἔσπασαν ἠγεμόνες

Δημόσιον Κέντρον Ἐδῶμ,

Βιβλιοθήκη Σιάποτας "Μανουσάρι"

Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μοαβιτῶν, ἔλαβον αὐτὸς φόβος, ἐτόκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτὸς φόβος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώσω. Ἔως αὖ παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, ἔως αὖ παρέλθῃ ὁ λαός σου ἔπος, ὃν ἐκίπω. Εἰσαγαγὼν καταφυτεύσω αὐτὸς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω Κύριε ἀγίασμα, ὃ ἠπείμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῷ αἰῶνι, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτε εἰσῆλθεν Ἰππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὸς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ἦδὴ Μαυσέως ἐν τῷ Δολιπερονομίῳ. Κεφ. λβ'. ι.

Νόμος γραφέντος αὐτοῖς. Ἦδὴ Μαυσέως.

Πρόσεχε Οὐρανὸς καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάτω ὡς ἕως τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄρεος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀρῶσιν, καὶ ὡσεὶ νεφέτος ἐπὶ χόρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα, ὅτε μεγαλωσύνῃ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πάσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρείσσαι, Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος. Ἠμάρτοσαν ἐκ αὐτῶ τέκνα μαριμηταζοικὰ σκολιὰ καὶ διεσραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀταπῶδίδοτε; Οὗτος λαός μαυρός, καὶ κἄχι σοφός. Ἐκ αὐτοῦ ἔπος οὐκ πατήρ ἐκτίσασέ σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε; Μνήθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ὃν ἔτι γενᾶς γενεῶν. Ἐπεράτισον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι τῆς παροβυτέρης σου καὶ ἐρῶσί σοι. Ὅτε διεμερίζεν ὁ Ἰσραηλῆς

ἔθνη,

ἔθνη, ὡς διέσπειρον ὑὸς Ἀδὰμ, ἔσπισεν ὄρεα ἔθνων κα-
 πα ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεῶ. Καὶ ἐγενήθη μεις Κυβέη,
 λαὸς αὐτῆ Ἰακώβ, χοίνισμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραὴλ.
 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν
 αὐδρῷ, ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ δι-
 φύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρυς ὄφθαλμῶ. Ὡς αὐτὸς σκεπά-
 σαι νοστιά τῆ αὐτῶ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσίς αὐτῆ ἐπεπόδη-
 σε, διείς τὰς πτέρυγας αὐτῆ εἰδέξατο αὐτὸς, καὶ ἀνέλα-
 βεν αὐτὸς ἐπὶ τῷ μεταφρεσίῳ αὐτῆ, Κύριος μόνος ἦγεν
 αὐτὸς, καὶ ἔκλυ μὲτ' αὐτῷ Θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβα-
 σεν αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἰχὺν τῆς γῆς, ἐφόμισεν αὐτὸς ζου-
 νήματα ἀγεῶν, ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ
 σιρεῶς πέτρας. Βάτυρον βοῶν, καὶ γάλα αροβάτων, με-
 τὰ σῆατος ἀρτῶν καὶ κριῶν, ὑῶν ταύρων καὶ ξάγων, μὲν
 σῆατος νεφρῶν πυρῆ, καὶ αἷμα σαφυλῆς ἔπινον οἶνον.
 Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ
 ἠγαπημένος ἐλιπαῦθη, ἐπαχυῶθη, ἐπλατυῶθη, καὶ
 ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντά αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ
 Θεῶ Σωτῆρος αὐτῆ. Παρώξυνά με ἐπ' ἀλλοτριείοις, καὶ ἐ-
 βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξέπικρανά με. Ἐδυσαν δαιμο-
 νίοις, καὶ ἐ Θεῶ. Θεοῖς, οἷς οὐκ ἠδείσαν· κεινοὶ, καὶ
 πρόσφατοι ἠκασιν, οἷς οὐκ ἠδείσαν οἱ πατέρες αὐτῶ.
 Θεὸν τὸν γενήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθε Θεῶ
 τῶ ξέροντό σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ πα-
 ρώξυνθη δι' ὀργὴν ὑῶν αὐτῶ καὶ θυγατέρων. Καὶ ἔ-
 πειν· ἀποσρέψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶ, καὶ δείξω
 τί ἔσαι αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξοστραμμιστῆ
 εἰσιν, υἱοὶ, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παραξή-
 λωσά με ἐπ' ἐ Θεῶ, παράρησά με ἐν τοῖς εἰδώλοισ
 αὐτῶ· καὶ γὰρ παραξήλωσά αὐτὸς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ
 ἔθνει ἀσυνέτω παροργισά αὐτὸς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται
 ἐκ τῶ θυμῶ μου, καυθήσεται ἕως ἄδε κατοπίτω, κατα-

φάγεται γῆν, καὶ τὰ ζωνήματα αὐτῆς· φλέξει θερμέλια ὄρεων. Σιωάξω εἰς αὐτῆς καρὰ, καὶ τὰ βέλη μου συμπλέσω εἰς αὐτῆς. Τυκόμιοι λιμῶ, καὶ βρώσει ὄρεων, καὶ ὑπιδόποιος αἷματος· ὀδόντις θηρίων ἐξαποσελαῖ εἰς αὐτῆς, μετὰ θυμῶ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξώθει ἀπενώσει αὐτῆς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῆς παμείω φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένω, θηλάζων μετὰ καθεσκότος περσούτου. Εἶπον, διασπέρω αὐτῆς, παύσω δὲ ἐξ ἀνδρώπων τὸ μνημόσυμον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργῆν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεραντίοι. Μὴ εἴποισαν ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ ἐχθὲρ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολαλεὲς βελιώ ἐστὶ. καὶ ἐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπισήμη· οὐκ ἐφρόνησαν σιωπῆσαι. Ταῦτα πάντα καταδέξασθαι εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον. Πῶς διώζεται εἰς χιλίης, καὶ δύο μετακινήσει μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδατο αὐτοῦς καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτῆς. Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνάητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελοσ αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῆς ἐκ Γομόρρας· ἡ σαφυλὴ αὐτῆς, σαφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῆς. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ θυμὸς ἀσπίδων αἷματος. Οὐκ ἰδὲ ταῦτα πάντα σιωπῆται παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐσφράγισαι ἐν τῆς θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀπεποδώσω, ἐν καιρῶ, ὅταν σφαλῆ ὁ ποῦς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπολείας αὐτῆς, καὶ πάρεςιν ἔτοιμα ἡμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πῆς δέλοισ αὐτῆς παρακληθήσεται. Εἶδε ἦν αὐτοῦς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρεμύρους. Καὶ εἶπε Κύριος· πῶ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῆς, ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτῆς; Ὡν τὸ σέαρ τῆς θυσιῶν αὐτῆς ἠδίδετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῆς ἀπορῶν αὐτῶν· ἀνᾶσήπωσαν, καὶ

βοηθήσωσαν ὑμῖν, καὶ γρηθήσωσαν ὑμῶν σκεπασαί.
 Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔκ ἐστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ.
 ἐγὼ ἀποκτεῖω, καὶ ζῆν ποιῶσαι· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσο-
 μαι, καὶ ἔκ ἐστιν, ὃς ὀξελεῖται ἐκ τῆς χειρῶν μου. Ὅτι
 ἀρῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου, καὶ ὁμοῖμαι τῇ
 δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι πα-
 ροξῶν ὡς ἀσραπλὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνδρῆζεται
 κείματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχ-
 θροῖς καὶ τοῖς μισῶσι με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέ-
 λη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα-
 ῶν αἵματος θραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κελ-
 λῆς ἀρχόντων ἔθνων. Εὐφρανθήτε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
 καὶ κοροσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐ-
 φρανθήτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνιχυσάτωσαν
 αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῆς ἡγῶν αὐτοῦ ἐκ-
 δικεῖται, καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχ-
 θροῖς, καὶ τοῖς μισῶσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκα-
 θαριεὶ Κύριος τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλέλια.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσόχη Ἁγίας Μητρός Σακελλ τῆ Προφήτα,
 Βασιλειῶν α. Κεφ. β'. ι.

Θεὸν γεραίρει σείρα τίκτουσα.

Εσπερώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου
 ἐν Θεῷ μου. ἐπλατυώθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠ-
 φρανθῆναι ἐν σωτηρίᾳ σε. Ὅτι ἔκ ἐστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύ-
 ριος, καὶ ἔκ ἐστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔκ ἐστιν
 ἅγιος πλῆρως. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ
 εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ὀξελεῖται μεγαλορρημοσύνη ἐκ τῆς
 Salterio. L

σώματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐπιμαζῶν ἐπιποδύματα αὐτῶν. Τόξον δυνατῶν ἠδεδείκνυσε, καὶ οἱ ἀδελφεοὶ περὶ ἐξέλασαντο δυνάμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινώντες παρήκαν γλῶσσαι ὅτι σῆρα ἔπικεν ἔπιτῶν, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠδεδείκνυσε. Κύριος θανάτου καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς ἄδαν, καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλετίζει, ταπεινοὶ, καὶ ἀνυψοὶ. Ἀνιστὰ ἀπὸ γῆς πείνῃτα, καὶ ἀπὸ κοφρείας ἐγείρει πτωχόν, τῷ καθίσαι αὐτὸν μὴ δυνατῶν λαῶν, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομοῦν αὐτόν. Δίδως δόχην τῷ δεχομένῳ, καὶ δόλον ἔσεν ἐπὶ δικαίῃ, ὅτι ἐκ ἐνιχυῶν δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰχυῖ αὐτῶν. Κύριος ἀδελφὴ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχάδα ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ καυχάδα ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ μὴ καυχάδα ὁ πλέσιος ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ τῷ καυχάδα ὁ καυχάμενος, ἐν τῷ συνητῶν καὶ γνώσκων τὸν Κύριον, καὶ ποιῆν κείμα καὶ δικαιοσύνη ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς ἑρανεὶς, καὶ ἐβρόντισεν αὐτὸς κενεῖ ἄρα γῆς, δίκαιος ὢν καὶ δώσει ἰχυὸν τοῖς Βασιλεῦσιν ὑμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσέλιπ Ἀββακούμ τῷ Προφήτῳ. Κεφ. γ'. ι.

Τὴν τῷ Δόξῃ κείωσιν Ἀββακούμ φράστον.

Κύριε εἰσακήκουσα τὴν ἀκώλωσιν, καὶ ἐφοβήθην, Κύριε κατειόνησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ θύαζῶν γνώθησιν, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἐπὶ ἐπιγνωθήσιν, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσιν, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέησιν μενηθήσιν. Ὁ Θεὸς

ἀπὸ Θαιμῶν ἦξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄψεος κατασχίλου δα-
 σίος. Ἐκάλυψεν Οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰ-
 νέσεως αὐτῆ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτῆ ὡς φῶς
 ἔσαι· κέρατα ἐν χερσίν αὐτῆ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κρα-
 ταιῶν ἰχθύος αὐτῆ. Πρὸ προσώπου αὐτῆ πορεύσεται λό-
 γος, καὶ ἐξελύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτῆ.
 Ἐΐση, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ ἐπάκη ἔθνη.
 διεξίβη τὰ ὄρη βία, ἐπάκησαν βουκοὶ αἰώνιοι, πορείας
 αἰώνιους αὐτῆ ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκλωάματα Αἰθιοπῶν
 πτωθήσονται, καὶ σκλωαὶ γῆς Μαυρίας. Μὴ ἐν ποτα-
 μοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ
 ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τῆς ἴπ-
 πικας σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωπεία. Ἐπείνων ἐπτερεῖς
 τὸ πῶξον σου ἐπὶ σκῆπτρῷ, λέγει Κύριος, ποταμῶν ρα-
 γήσεται γῆ. Ὁφονται σε, καὶ οὐδηνήσουσι λαοὶ· σκορ-
 πίζων ὕδατε πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς,
 ὕψους φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ Σελή-
 νη ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. εἰς φῶς αἱ βολίδες σου πο-
 ρεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ
 ὀλιγώσεις γῆ, καὶ ἐν θυμῷ πατήσεις ἔθνη. Ἐξῆλθες
 εἰς σωπείαν λαὸν σου, τὸ σῶσαι τῆς χερσῶν σου ἐλήλυ-
 θας· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας
 δεσμὸς εἰς φαχίλου εἰς πέλος. Διέκοψας ἐν ἕκαστοι
 κεφαλὰς δυναστῶν, σκιδθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσθαι
 χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐθίαν πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπε-
 βίβασας εἰς θάλασσαν τὴν ἵππους σου, παράσονταις
 ὕδατε ποταμῶν. Ἐφυλαξάμεν, καὶ ἐπτόθη ἡ καρδία μου
 ἀπὸ φωνῆς προσόχῃς ἡδὲ χειλῶν μου, καὶ εἰσῆλθε ἔθ-
 νος εἰς τὰ ὄσα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐπεράχθη ἡ ἰχθύς μου.
 Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸ ἀνάβηταί με
 εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι σικῆ ἢ καρποφορήσει, καὶ
 ἔκ ἔσαι γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἴδεται ἔργον

ἐλαίας, καὶ τὰ πόδια ἐ ποιήσει βρώσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως κρόβατα, καὶ ἔχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου. Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμις μου, καὶ πάξει τὰς πόδας μου εἰς συντέλειαν, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβᾶ με, τὸ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η .

Προσόχη Ἦσαίς τῷ Προφήτῃ. Κεφ. κς'. 1.

Ἦσαίς κροόρησις, Εὐχὴ τὸ πλεον.

Εν νυκτὸς ὀρθεῖσαι τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπανται ἦν ὁ ἀσεβῆς, καὶ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν καὶ μὴ ποιήσῃ· ἀρδήτω ὁ ἀσεβῆς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ ἐν ἡδαισῶν, γνόπτες δὲ αἰχμηθήπωσαν. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδωτον, καὶ νῦν πῦρ τὰς ὑποταγὰς ἔδεται. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν, πᾶσι ἦν ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, κῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐπίτρεσον ἄλλον ἐκ οἴδαμεν, τὸ ἑνομάσαι ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶναι οὐ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἰάβοι καὶ μὴ ἀναστήσωσι. διὰ τὸ ἐπιήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόδες αὐτοῖς κατὰ Κύριε, πρόδες αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήθηρέ σου, ἐν θλίψει μικρῇ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τὸ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὁδῷ αὐτῆς ἐκέραγον, ἕως ἐγενήθημεν τῆς ἀγαπῆς σου. Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάθουμεν, καὶ ὠκνήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν

πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ πε-
 σούμεθα, ἀλλὰ πεσάνταί οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
 Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς
 μνημείοις, καὶ ἀφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. ἡ δὲ δρό-
 σος ἡ παρά σέ, ἰαμα αὐτοῖς ἔστω, ἡ δὲ γῆ τῆς ἀσε-
 βῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ πα-
 μείόν σε, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σε, ἀποκρόβηθι μη-
 κρὸν ὅσον ὅσον, ἕως αὐτῆς παρέλθῃ ἡ ὄργη Κυρίου.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀλληλεῖα.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η .

Προσευχὴ Ἰωάννου τοῦ Προφήτου. Κεφ. β'. 3.

Ἐκ θυρῶν ἐκραύγασον Ἰωάννης λόγων,

Εβόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ
 εἰσήκουσέ με· ἐκ κοιλίας ἤκου κραυγῆς μου, ἠκούσας φων-
 ῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθρον καρδίας θαλάσσης, καὶ
 ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ
 τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Κατὰ εἶπον· ἀπαῖσμαι
 ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἔρα ἀποθήσω τὴν ἐπιβλέψαι με πρὸς
 ναὸν τὸν ἅγιόν σου; Πειρεχύθη με ὕδωρ ἕως φυχῆς μου,
 ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἕως ἔσθης· ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς χισ-
 μάς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κά-
 τοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς
 σέ Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῇ ἐκλείπειν ἐξ ἐμὲ πῖν φυ-
 χήν μου, τὴν Κυρίῳ ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσ-
 ευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μά-
 ταια, καὶ φόδῃ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ
 μὴ φωνῆς αἰτίσεως, καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα
 κηξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῇ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ γὰρ. Ἀλληλεῖα.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσόχη τῶν Ἁγίων τειῶν Παίδων,
Δαυιδ. Κεφ. γ'. 24.

Αἶνος φλόγα σβένυσι τῶν τειῶν Παίδων.

Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς πᾶς αἰῶνας. Ὅτι
δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα
τὰ ἔργα σε ἀληθινὰ, καὶ δόξῃαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι
αἱ κρίσεις σε ἀληθεῖς. Καὶ κείμενα ἀληθείας ἐποίη-
σας καὶ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τῷ πόλιν
τῷ ἁγίῳ τῷ τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ· ὅτι ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς,
διὰ τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσα-
μεν ἀποσιῶσαι ἀπὸ σε, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ
τῶν ἐπιταλῶν σου ἐκ ἠέσαμεν, εὐδὲ συνετηρήσαμεν, εὐδὲ
ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὐ ἡμῖν ζήνη-
ται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐ-
πήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέ-
δωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀδόμων, ἐχθρίων ἀπο-
σατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρά πᾶσαν τὴν
γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν·
αἰγυμὴ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δέλοισι σε, καὶ τοῖς
σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σε τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασχεδάσης τὴν διαθήκην
σου, καὶ μὴ ἀποσύσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ,
τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σε, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δέλόν σου,
καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ
σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τῆς οὐρανῆς, καὶ ὡς τὴν ἅμ-
μεν τῷ παρά τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι Δέσποτα

ἔσμι·

ἑσμικρῶθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἑσμὸν παπει-
 νοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον, διὰ τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν.
 Καὶ ἔκ ἐστιν ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀρχῶν, καὶ προφήτης καὶ
 ἠγόμενος, καὶ ὀλοκαύτωσις, καὶ θυσία, καὶ ἀποσφο-
 ρά, καὶ θυμίαμα, καὶ τόπος τῆ κορπῶσαι ἐνώπιόν σου,
 καὶ ὑρεῖν ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύ-
 ματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώ-
 μασι κελῶν καὶ ταύραν, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρεῶν πίο-
 νων, ἔγω γυνέθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον,
 καὶ ἐπτελείδω ὀπιθεύ σου, ὅτι ἔκ ἐστιν ἀίχμη τοῖς πε-
 ποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἔξακολουθοῦμεν ἐν ὄλῃ
 καρδία, καὶ φοβέμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου·
 μὴ καταειχθῆς ἡμᾶς, ἀλλὰ παίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ
 τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεός σου.
 Ἐξελθὲ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ὁς δόξαν τῷ
 ὀνόματί σου Κύριε. Καὶ ἐνβραβείσαν πάντες οἱ ἐνδεικ-
 νύμενοι τοῖς δέλοις σου κατὰ, καὶ καταειχθηθείσαν ἀπὸ
 πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν σιωπήσειν. Καὶ
 γνώπισαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ὀδοξὸς
 ἐφ' ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ. Καὶ ἐδιέλιπον οἱ ἐμβάλλον-
 τες αὐτῆς ὑπηρετῆς τῆ Βασιλείας, καίοντες τὴν κάμι-
 νάφθῃ, καὶ πύσῃ, καὶ στυπί, καὶ κλιματίδι. Καὶ δι-
 χεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πύχεις πασάρων
 κοίτα ἄνεα, καὶ διαδόσε, καὶ ἐνεπέρισεν ἕως εὐρε περὶ
 τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου
 συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἄζαριαν εἰς τὴν κάμι-
 νον, καὶ ἔξετίνασε τὴν φλόγα τῆ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.
 Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁρόσου
 διασπείρον, καὶ ἔκ ἡΐατο αὐτῶν καθόλα τὸ πῦρ, οὐδὲ
 ἐλύπησεν, καὶ ἐπαρνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς
 ὡς ἔξ ἐνός σώματος ἔμνην, καὶ ὀλόγην, καὶ ἔδοξασον
 τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἡ τῆς ἑῶν ὕμνησις, ἡ ἦσαν Νέοι.

Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπε-
 ρύμνητος καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας. Καὶ εὐλογη-
 μένιον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον,
 καὶ ὑπερυψόμενον εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
 κατὰ τῆς αγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος
 εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ κα-
 θήμενος ἐπὶ τῆς Χερσβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμε-
 νος εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνῳ δόξης τῆς
 βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ σερραμάτι τῶ ἔρανῶ, ὁ
 ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλούϊα.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ἦμνος τῆς Ἀγίων ἑῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι
 Κυεῖν, ἔρανοι Κυεῖν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε
 αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα, τὰ ὑπε-
 ρανά τῆς ἔραων, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυεῖν, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
 Ἡΐλιος, καὶ Σελήνη, ἄσρα τῶ ἔρανῶ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος,
 καὶ ὄροσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
 ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ
 καύμα, φύχος, καὶ καύσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
 ρυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὄροσοι, καὶ κρε-
 τοῖ, πάχοι, καὶ φύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψε-
 τε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχραι καὶ χιόνες,

Ἄπρόσια Κεντρικὴ ἄσρα.

αἰσραπαί, καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε
 αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκοτός, νύκτες,
 καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς
 αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φύσ-
 μενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς
 τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαί, καὶ ποταμοί,
 κήτι, καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑ-
 μνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶν-
 τα τὰ πετεινά τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη,
 τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐ-
 λογεῖτε υἱοὶ τῶ ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἱε-
 ρεῖς Κυεῖν, δούλοι Κυεῖν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε
 αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δι-
 καίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀναία,
 Ἀζαεία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐ-
 τὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ
 Μάρτυρες Κυεῖν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν
 εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦ-
 μα, τὸν Κύριον ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντα τοὺς
 αἰῶνας. Αἰνεῖμεν, εὐλογεῖμεν, καὶ προσκυνεῖμεν τὸν Κύ-
 ριον, ὑμνεῖτες καὶ ὑπερυψῆτες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.
 Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλούϊα.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Αἰνεσις Ἁγίας Μητρός Παρθένου Κόρης.
 Λεκτῶ. Κεφ. α. 46.

Μεγαλιώσει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
 πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν
 ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς ὀκλής αὐτῆς. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριστοί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγα-
 λεία ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος
 ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρ-
 δίας αὐτοῦ. Καθῆλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε τα-
 πεινῆς, πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλητύντας ἐξα-
 πέσειλε κενῆς. Ἀπελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνη-
 σθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὴν πατέρα ἡμῶν τῆ
 Αἰβραάμ, καὶ τῆ ἀπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσδοχὴ Ζαχαρίας, τῷ Πατρὸς τῷ Προδρόμῳ.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον. Λευκᾶ ἀ. 68.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφατο καὶ
 ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας
 ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε
 διὰ στόματος τοῦ ἁγίου, τοῦ ἀπ' αἰῶνος Προφητοῦ αὐτοῦ. Σω-
 τηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τοῦ μισήντων
 ἡμᾶς. Ποίησαι ἔλεος μὲν τῷ πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι δια-
 δήκης ἀγίας αὐτοῦ. Ὀρκον, ὃν ἔμοσσε πρὸς Αἰβραάμ τὸν πα-
 τέρα ἡμῶν, τὸ δεῖναι ἡμῖν ἀφόβως, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθρῶν
 ἡμῶν ῥυθιστέας. Λαβὲν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
 ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ συ-
 παιδίον, τροφήν Ἰψίσε κληθήσῃ* τροπορρύση γὰρ πρὸ
 προσώπου Κυρίου, ἐπιμάσαι οὐδὲς αὐτοῦ. Τὸ δεῖναι γινώσιν
 σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
 ἀπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀν-
 τολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆσαι τοῖς ἐν σκοτέι, καὶ σκια θανάτου κα-
 τημένοις. Τὸ κατευθῆναι τῆς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Δημόσια Κεντρικὴ ΕΡ-
 Βιβλιοθήκη Σάπιστα, Τησαροσε

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΩΣ ΔΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΝ ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ.

Μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τῶν Θαυμασίων καὶ Θεοπνεύτων Ψαλμῶν τοῦ Πρεσβυτέρου Δαβίδ, ἰδέ σοι ὦδε, φίλτατε Ἀναγκάστα, καὶ σαφέστερα Ἑρμηνεία περὶ τῶ πῶς δεῖ στιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον κατ' ὅλον τὸν ἑνιαυτὸν. Οφείλομεν οὐκ πρῆν ἀκριβῶς τὴν παρά τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ταδεῖσαν ἀιείρεσθαι, ἧτις εἰσὶν ἡ ἐπομένη.

Ἀπὸ τῆς κ'. τῆ Σεπτεμβρίου Μηνὸς, κατ' ἐκάστῃ στιχολογοῦμεν Καθίσματα γ'. ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ πρὸς Κύριον. Προστιθέμεν δὲ καὶ τὸν Πολυέλεον εἰς τὴν ἀρχην.

Ἀπὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως μέχρι τῆς ιδ'. τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον Καθίσματα β'. ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ ἔπερον, ὡς πληρῶσαι ἐν ἑκάστῃ Ἑβδομάδι τῶν Ψαλμῶν.

Ἀπὸ δὲ τῆς ιε'. τῆ Ἰαννουαρίου μηνὸς προστιθέμεν εἰς τὸν Ὁρθρον τὰ Καθίσματα, εἰς τὸ Λυχνικὸν τὰ πρὸς Κύριον, μέχρι τῆ Σαββάτου τῆς Ἀποκρέω.

Τὰς β'. Ἑβδομάδας τῆς τε Ἀποκρέω, καὶ τῆς Τυενης, στιχολογῶνται εἰς τὸν Ὁρθρον Καθίσματα β'. εἰς δὲ τὸν Ἐσπερινόν, τὸ ἔπερον, διὰ μικρὰ ἀνάπαυσιν τῶ Ἀδελφῶν.

Δημόσια Κεντρικὴ Τὰς

Βιβλιοθήκη Σιότιστας "Μανούσσειο"

Τὰς ἐξ ἑβδομάδας τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς δις
 πελειῶμεν τὸ Φαλπίειον ἐκάστη ἑβδομάδι. Τῇ ἀγία καὶ
 μεγάλη ἑβδομάδι πληρῶμεν αὐτὸ ἅπαξ, ἥτοι τῇ με-
 γάλῃ Τετάρτῃ, καὶ χολάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης Πέμπτης
 μέχρι τῆς Σαββάτου τῆς Ἀντιπάρα.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῷ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ,
 ἦγεν τῇ νέα Κυριακῇ, ἀρχόμεθα πάλιν σιχολογεῖν τὸ
 Φαλπίειον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον,
 Καθίσματα β'. εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινόν, εἴ, μέχρι τῆς
 κ'. τῆς Σεπτεμβρίας μὲν, ὡσπερ δεδήλωται.

Χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι σιχολογία ἐν πάσαις ταῖς Κυ-
 ριακαῖς ἑσπέρας ἐ γίνεται, ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς Δεσπο-
 τικαῖς ἑορταῖς, ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀρχαία.

Διορθοῦμαι τῇ Δημοτικῇ Σχολῇ Γερμανίας
Σιάτιστα Ἰούλιος 1931
Ἄ. Οὐσιόπουλος

Π Ι Ν Α Κ Η

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Ἀπάσης τῆς Ἡμερομυκτίου Ἀκολουθίας,
τῆς ἕσης ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Εἰπέσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Ψαλ. ν'. Φύλ.	54
Μακάριοι οἱ ἄμαυμοι ἐν ὁδοῖς. ριή.	127
Ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. ρκ'.	135
Ἰδὲ δὴ δύλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες. ρλγ'.	142

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Εἰπέσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54
Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. ξδ'.	66

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ἐπαύσαι σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. ιθ'.	22
Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἀφρανθήσεται. κ'.	22

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Κύριε τί ἐπληθύθησαν, αἱ θλίβοντές με. γ'.	6
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου, ἐλέγξῃς με. λζ'.	41
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθεῖζω. ξβ'.	65
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας. πζ'.	93
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. ρβ'.	108
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρμβ'.	149

Δημοσία Κεντρικὴ Αἰ.

Βιβλιοθήκη Σιδηρίστρας "Μανουσεῖα"

174 ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἔρανων.	Ψαλ. ρμ΄. Φύλλ.	154
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμθ΄.	155
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις.	ρλ΄.	156

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η.

Τὰ ρήματα με, ἐνάτιστα Κύριε.	ε΄.	8
Κύριε καταφυγή ἐσχθήσης ἡμῖν.	πθ΄.	97
Εἴλεον καὶ κείσιν ἄσμομαί σοι Κύριε.	ρ΄.	106

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή, καὶ δυνάμις.	μέ.	50
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	υα΄.	99
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀπρόπειαν.	υβ΄.	100

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η.

Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης με.	ισ΄.	17
Πρὸς σέ Κύριε ἦρα πῖν ψυχῶν με.	κδ΄.	32
Εἰλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.	ιϛ΄.	54

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ.

Τὴν ψῶσέ με Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	κθ΄.	31
Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν, αἱ ανομίαι.	λδ΄.	33
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς με.	ξ΄.	63

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε, σῶσόν με.	νγ΄.	57
Εἰνάτιστα ὁ Θεὸς τὴν προσδοχήν με.	ιδ΄.	57
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τῆ ὑψίστου.	υ΄.	98

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 4'. ΩΡΑΣ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι.	Ψαλ. γέ.	Ψύλλ. 65
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	γς'.	60
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες.	ξδ'.	76

Τ Α Τ Τ Η Ι Κ Α.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ'.	108
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμδ'.	152
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ'.	35
Υψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου.	ρμδ'.	151

Ω Ρ Α Β Ν Ν Α Τ Η.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε.	πγ'.	90
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γλῶσσαν σου.	πδ'.	91
Κλίνον Κύριε τὸ ὤσος, καὶ ἐπάκουσόν μου.	πέ.	92

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 5'. ΩΡΑΣ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ'.	122
Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε.	ρλζ'.	145
Ἐξελεῖ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπων πανηρῶν.	ρλθ'.	147

Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Ν.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ'.	100
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσήκουσόν μου.	ρμ'.	148
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.	ρκθ'.	149
Φανῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμά'.	149
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ'.	125

Α Π Ο Δ Ε Ι Π Ν Ο Ν Μ Ε Γ Α.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου.	δ'.	7
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	ς'.	9

Δημοσία Κεντρικὴ Ἐως

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μονάσιον"

Ἐὼς πότε Κύριε ἐπιλήση με. Ψαλ. ιβ'. Φύλ.	15
Πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου. κδ'.	26
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα μὴ καταίχουνθείνω. ο.	73
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τῶ ὑψίστου. υ'.	98
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρα'.	106
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. ξδ'.	73
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρμβ'.	149

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. ξδ'.	73
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρμβ'.	149

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἔδωκεν με ὑπερήσει. κβ'.	25
Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. κγ'.	25
Ἐπίσσοσα, διό ἐλάλησα, ἐγὼ δέ. ριέ'.	124
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54

Π Ι Ν Α Ε

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	Ψαλ. γα΄.	Φύλ.	99
Ἀγαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	λβ΄.		34
Ἀγαλλιᾶθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π΄.		88
Ἀγαπήσωσε Κύριε ἡ ἰχθύς μου.	ιζ΄.		18
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμε΄.		152
Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ΄.		122
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ΄.		125
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δούλοι.	ρλδ΄.		142
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς.	ρμς΄.		153
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐν ἔθῳ Οὐρανῶν.	ρμη΄.		156
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.	ρν΄.		154
Ἀκέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.	μη΄.		52
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.	ξε΄.		67
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, δευδύσατε.	υθ΄.		105
Ἄνασῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν.	ξζ΄.		69
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.	υθ΄.		102
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.	υζ΄.		104
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἢ αἴνεσις.	ρμθ΄.		155

Γ

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ. σθ. So
 Salterio. $\frac{1}{2}$ Μηρῶσια Κεντρικῆ Δοξ.

Δ

Δεῦτε ἀγαλλιασάμεθα τῷ Κυρίῳ. Ψαλ. γδ'. Φύλ. 101	
Δίκασον Κύριε τὰς ἀδικιὰς μῶν. λδ'. 36	

Ε

Εἰ μὴ Κύριος οἰκοδομήσει οἶκον. ρκς'. 138	
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνη λαλεῖτε. ιζ'. 60	
Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἔσται ἐν ἡμῖν. ρκγ'. 137	
Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου. λή. 42	
Εἶπεν ἄφρον ἐν καρδίᾳ αὐτῶν. ιγ'. 15	
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῶν. ιβ'. 56	
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. ρθ'. 120	
Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου. ις'. 17	
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου. ξ'. 63	
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. ξγ'. 65	
Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε. ρκθ'. 140	
Ελέησόν με ὁ Θεός, κτὶ τὸ μέγα ἔλεός σου. ι'. 54	
Ελέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με. νέ. 59	
Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με. νς'. 60	
Ἐλθον κτὶ κείσιν ἄσωμαί σοι Κύριε. ρ. 106	
Ἐνεγκάτε τῷ Κυρίῳ Ἱεροὺς Θεῶν. κή. 30	
Ἐν ἐξῆς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. ριγ'. 123	
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου. δ'. 7	
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν. ρκε'. 138	
Ἐνόμισαι ὁ Θεός τῷ προσόχῳ μου. νδ'. 57	
Ἐξῆλθε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός. ιή. 61	
Ἐξῆλθε με Κύριε ἐξ ἀνδράπων πονηρῶν. ρλθ'. 147	
Ἐξηρόχητο ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἀγαθόν. μδ'. 48	
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, κτὶ ἐπικαλεῖσθε. ρδ'. 111	

Ἐξομολογεῖθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρησός. Ψαλ.	ρ ε'. Φύλ.	113
Ἐξομολογεῖθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρησός.	ρ σ'.	116
Ἐξομολογεῖθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι αγαθός.	ρ ι ζ'.	125
Ἐξομολογεῖθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι αγαθός.	ρ λ ε'.	143
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.	θ'.	11
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.	ρ ι'.	121
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.	ρ λ ζ'.	145
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός.	ο δ'.	79
Ἐπαίρει Ἰερουσαλήμ τὸν Κύριον.	ρ μ ζ'.	154
Ἐπαύσαι σε Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ι θ'.	22
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα μὴ καταχυνθῆην.	ο'.	73
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ καταχυνθῆην.	λ'.	31
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ι'.	13
Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλώνας.	ρ ι σ'.	144
Ἐπίσθια, διὸ ἐλάλησα.	ρ ι ε'.	124
Ἐπίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.	ρ ζ'.	118
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γλῶσσαν μου.	π δ'.	91
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρ β'.	108
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρ γ'.	109
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λ γ'.	35
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου.	ρ μ γ'.	150
Εὐφραίνθην ἐπὶ ταῖς εἰρήκοσι μοι.	ρ κ α'.	136
Ἔως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος.	ι β'.	15

Η

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακίσεται Κύριος.	ρ ι δ'.	124
Ἠρᾶ τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρ κ'.	135

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε. Φαλ. μ. θ'. Φύλ. 53	
Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος Θεὸς ἐκδικήσεων. υγ'. 109	

I

Ἰδὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί περπνόν. ρλβ'. 141	
Ἰδὲ δὴ ὀλογοῖτε τὸν Κύριον πάντες. ρλγ'. 142	
Ἰνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί. β'. 6	
Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπάσω εἰς τέλος. ογ'. 78	

K

Κλῖνον Κύριε τὸ ἔς σε, καὶ ἐπάκουσόν με. πέ. 92	
Κεῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ με. κέ. 27	
Κεῖνόν μοι ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον. μβ'. 46	
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσδουχῆς με. ρά. 106	
Κύριε ἔδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με. ρλή. 146	
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσδουχῆς με. ρμβ'. 149	
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν με. ρμ'. 148	
Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε διφανθήσεται. κ'. 22	
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γυνεᾷ. πθ'. 97	
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με. ε'. 9	
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με. λζ'. 41	
Κύριε ὁ Θεός με ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. ζ'. 9	
Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με. πζ'. 93	
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμασόν. ή. 10	
Κύριε ἐχ ὑψώθη ἡ καρδιά με. ρλ'. 146	
Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. γ'. 9	
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῇ σκηνώματί σε. ιδ'. 10	

Δημοσία Κεντρική

Κύ-

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἔδεν με ὑσερήσει. Ψ. κ β'. Φύλ.	26
Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου. κ γ'.	28

Μ

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ ποροδόμενοι. ριή.	127		
{	Σπᾶσις Β'.	—	130
	Μέση.	—	131
	Τεῖτη.	—	133
Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον. ρκζ'.	139		
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι. λά.	33		
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βυλῇ. α'.	5		
Μακάριος ἀνὴρ, ὃ φοβάμενος τὸν Κύριον. ριά.	122		
Μακάριος ὁ σωτὴρ ἐπὶ πτωχόν. μ'.	45		
Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα. μζ'.	51		
Μὴ παραζήλῃς ἐν ποιηρομοσίῃς. λς'.	39		
Μικρὸς ἦμῶν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου. —	156		
Μνήσθητι Κύριε τῷ Δαβὶδ καὶ πάσης. ρλά.	140		

Ο

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου πρόχες μοι. κα.	23
Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν. μγ'.	47
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δυνάμις. με.	50
Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με. νγ'.	57
Ὁ Θεὸς ἀπάσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες. νδ'.	62
Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου, πρὸ σέ ὀρθοίξω. ξβ'.	65
Ὁ Θεὸς οἰκτεῖρήσαι ἡμᾶς, καὶ ἀλογήσαι. ξγ'.	68
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. ξδ'.	73
Ὁ Θεὸς τὸ κῆμά σου τῆς Βασιλείας δός. οα.	75
Ὁ Θεὸς ἠλάθωσαν ἔσθη. οβ'.	86
Ὁ Θεὸς ἔσθη ἐν συναγωγῇ Θεῶν. πα.	89

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι;	Ψαλ. π β'. Φύλ. 89	
Ὁ Θεὸς πῶν ἀνεσίμω μὴ παρασιωπήσης.	ρ ή'. 119	
Οἱ θεμέλιοι αὐτῶ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.	π σ'. 93	
Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῶ.	ι ή'. 21	
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών.	ρ κ δ'. 137	
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τῶ Ἰψίσω.	υ γ'. 98	
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀπαρέπειαν.	υ β'. 100	
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω.	υ σ'. 103	
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν.	υ ή'. 105	
Ὁν ἔσπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἀρόχης.	μ α'. 45	
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ ἀρόχης.	ο θ'. 87	
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;	ξ α'. 64	

Π

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.	μ σ'. 50	
Πλεονάκεις ἐπολέμησά με ἐκ νεότητός μου.	ρ κ ή'. 139	
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με.	ρ ι θ'. 135	
Πρὸς σέ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς μου.	ρ ή β'. 136	
Πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κ δ'. 26	
Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.	κ ζ'. 29	
Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.	ο ζ'. 82	

Σ

Σοὶ ἀρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.	ξ δ'. 66	
Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπον.	ι α'. 14	
Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθωσαν.	ξ ή'. 71	

Τ

Τὰ ἐλέησω Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.	π ή'. 94	
---------------------------------------	----------	--

Τὰ ρήματά με ἐνώτισαι Κύριε.	Ψαλ.	έ.	Φύλ.	8
Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.		να.		55
Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.		αγ.		25

Υ

Υπομονῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.	λα.			43
Υψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	κα.			31
Υψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου.	ρμδ.			151

Φ

Φησὶν ὁ παρανομὸς τῷ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ.	λε.			38
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.	ιε.			16
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	οσ.			80
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμα.			149

Ψ

Ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαβὶδ, ᾧ ἔξωθεν τῷ ἀριθμῷ τῷ ἑκατὸν πενήκοντα.	ρν.			156
---	-----	--	--	-----

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς δούλοισι.	οβ.			76
Ὡς ἀγαπῆτὰ τὰ σπλωμάματά σε Κύριε.	πγ.			90

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ω Ν Ω Δ Ω Ν .

Αἰσῶμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως.	Ὠδὴ Α΄.	Φύλ.	157
Πρόσεχε Οὐρανέ, κὴ λαλήσω.	Β΄.		158
Ἐσπεράσθι ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.	Γ΄.		161
Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀπολύσιν.	Δ΄.		162
Ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε΄.		164
Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	Ϛ΄.		165
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ΄.		166
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η΄.		168
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Θ΄.		169
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶ Ἰσραὴλ.	—		170

Τ Ε Λ Ο Σ .

Ἡ παρῶσα Ἐκδοσις πωλεῖται Α. 2. Βενετ.

Δημοσία Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσειο"

